

ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิทยานิพนธ์

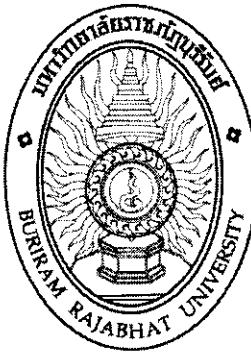
ของ

วัชรินทร์ เรืองสุขสุด

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา^๑
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

สิงหาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์



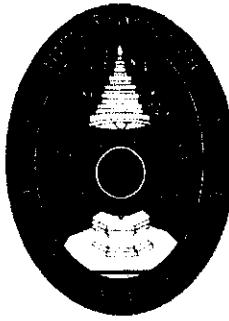
**THE EFFECTS OF USING SKILL PRACTICE EXERCISES FOR
DEVELOPING CRITICAL READING BY USING THE CIRC
COOPERATIVE LEARNING ACTIVITIES TECHNIQUE
FOR MATTHAYOMSUKSA 1 STUDENTS**

Watcharin Ruangsukhud

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in
Curriculum and Learning Management**

August 2018

Copyright of Buriram Rajabhat University



คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ ว่าที่ ร.ต.วัชรินทร์ เรืองสุขสุด
เรียนร้อยແแล้ว เท็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอน

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ สิงหาด)

.....
.....
(ดร.เทพพร โอมารักษ์)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

.....
.....
(ดร.สุรชัย ปิyanุกูล)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....
.....
(ดร.กระพัน ศรีวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

.....
.....
(ดร.พัชรนี ฤทธิานันท์)
คณบดีคณะครุศาสตร์
วันที่..... 23 อ.ค. 2561

.....
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่..... 23 อ.ค. 2561

ชื่อเรื่อง	ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1		
ผู้วิจัย	วัชรินทร์ เรืองสุขสุด		
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.เทพพร โลมารักษ์		ที่ปรึกษาหลัก
	ดร.สุรชัย ปิyanุกูล		ที่ปรึกษาร่วม
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีการศึกษา 2561	

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนไพบูลย์พิทยาคม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 38 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้มี 4 ชนิด คือ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 4) แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $90.76/92.37$ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
 3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6796 คิดเป็นร้อยละ 67.96
 4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

TITLE	The Effects of Using Skill Practice Exercises for Developing Critical Reading by Using the CIRC Cooperative Learning Activities Technique for Matthayomsuksa 1 Students	
AUTHOR	Watcharin Ruangsuksub	
THESIS ADVISORS	Dr. Teppon Lomarak	Major Advisor
	Dr. Surachai Piyanukool	Co – advisor
DEGREE	Master of Education	MAJOR Curriculum and Learning Management
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR 2018

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1.) to make the skill practice exercises for developing critical reading by using the CIRC Cooperative Learning Activities Technique for Matthayomsuksa 1 students to meet the criteria set at 80/80; 2.) to compare the learning achievement of students between before and after learning by using skill practice exercises; 3.) to investigate the effectiveness index of learning by using the skill practice exercises; and 4.) to study the opinions of students toward learning by using the skill practice exercises.

The samples of this study comprised 38 Matthayomsuksa 1/1 students of Phaisarn Pittayakhom School, Prakhonchai District, Buriram Province, studying in the second semester of academic year 2016 selected by using Simple Random Sampling technique. The instruments for data collection were as follows: 1.) 9 sets of the skill practice exercises for developing critical reading by using the CIRC Cooperative Learning Activities Technique for Matthayomsuksa 1 students; 2.) 9 lesson plans used along with the skill practice exercises; 3.) a 30-item learning achievement test; and 4.) a 10 - item 5 - rating scale questionnaire asking the students' opinions towards the using of the skill practice exercises.

The results of this research were as follows:

1. the efficiency of the skill practice exercises for developing critical reading by using the CIRC Cooperative Learning Activities Technique for Matthayomsuksa 1 students was 90.76/92.37.
2. the learning achievement of students after learning by using the skill practice exercises was higher than before learning at the statistical significant difference level of .05.
3. the effectiveness index of the learning by using the skill practice exercises was 0.6796 which revealed that the students' learning achievement increased 67.96 %.
- 4) the opinions of students toward learning by using the skill practice exercises as a whole was at a high level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลด้วยฝ่าย
ผู้วิจัยของบุคคล รองศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ สิงหาพล ประธานกรรมสอบวิทยานิพนธ์
ดร.เทพพร โภมารักษ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ดร.สุรชัย ปิยานุกูล ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
แกะ ดร.กระพัน ศรีงาน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตรวจสอบ
และแก้ไขข้อบกพร่องตลอดระยะเวลาดำเนินงานจนสำเร็จเรียบร้อยด้วยความเอาใจใส่ต่ออดีต
ทำให้วิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอรบกวนบุคคลทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา
ความรู้รวมทั้งสนับสนุน ชี้แนะแก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณในความกรุณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน
ที่กรุณาให้คำปรึกษาและตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยนี้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ ขอขอบคุณ
คณะบุคลากรบัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏรัตนโกสินทร์ทุกท่าน ที่ได้อธิบายและประสานงานในการทำ
วิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร คณะครุศาสตร์และบุคลากร โรงเรียนไพรាលพิทยาคม สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่ให้ความช่วยเหลือ ร่วมมือ และอำนวยความสะดวกในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดีเยี่ยม และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไพรាលพิทยาคม
ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณพ่อวิชัย และคุณแม่ ทองอาน เรืองสุขสุด ทุกคนในครอบครัว
นายไพบูลย์ เรืองจิตรา นายกิตติศักดิ์ นามเทพ ที่ให้ความรัก ความห่วงใย กำลังใจและให้
การสนับสนุนเป็นอย่างดีตลอดมา

ประโลยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบบุชาและตอบ
แทนพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้ชีวิตการศึกษาแก่ผู้วิจัย ตลอดทั้งรพารย์ คณาจารย์ และผู้มี
พระคุณทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน พูนฟึก เกื้อญูด ประสิทธิ์ประสาทความรู้ต่าง ๆ ตลอดมา
ในการศึกษาแก่ผู้วิจัยทุกท่าน

วัชรินทร์ เรืองสุขสุด

สารบัญ

หน้า	
หน้าอุนุมติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
ประกาศคุณูปการ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
หลักสูตรครุุมสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	13
แบบฝึกทักษะ.....	18
การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ.....	24
การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	33
แผนการจัดการเรียนรู้.....	40
ประสิทธิภาพ.....	47
ดัชนีประสิทธิผล	50
ความพึงพอใจ.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	57
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	70
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สกัดที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	82
สมมติฐานการวิจัย.....	82
วิธีดำเนินการวิจัย.....	83
สรุปผลการวิจัย.....	84
อภิปรายผล.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	88
ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้.....	88
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	88
บรรณานุกรม.....	89

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	97
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	98
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย..	99
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย.....	102
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	103
แผนการจัดการเรียนรู้.....	104
แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ	
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC	115
ภาคผนวก ค แบบทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	174
แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน	
ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การ	
เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC.....	175
แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึก	
ทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้	
แบบร่วมมือเทคนิค CIRC.....	176
แบบประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	
ทางการเรียน.....	177
ภาคผนวก ง คุณภาพของเครื่องมือ	193
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	194
ประวัติย่อของผู้วิจัย	208

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 รายละเอียดการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	67
3.2 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design กลุ่ม Pre-test Treatment Post-test	70
4.1 แสดงค่าเฉลี่ยและร้อยละ ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของแต่ละแบบฝึกทักษะ.....	77
4.2 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	79
4.3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน...	80
4.4 ตัวนีประสาทชิดของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	80
4.5 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	81

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นมรดกอันมีค่าของชาติไทยแสดงถึงความเป็นชาติ เป็นภาษาประจำชาติไทยที่มีเอกลักษณ์ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงออกถึงความเป็นไทยที่สั่งสมมาเดื่อศต และสืบทอดมาขึ้นอยู่เรื่องหลัง ได้เกิดความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ประจำชาติ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต เป็นสื่อกลางในการคิดต่อสื่อสารระหว่างคนไทย เพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างมีคุณธรรม ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างเป็นสุข นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือพื้นฐานของการเรียนรู้ของคนในชาติ ซึ่งใช้ภาษาในการอ่าน การเขียน การฟัง การพูด และการตรวจสอบหาความรู้การถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ได้อย่างเหมาะสม การตรวจสอบหาความรู้โดยการฟัง การอ่าน และการพูดจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ก็ต้องใช้ภาษาช่วยพัฒนาสติปัญญา กระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์จนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ ทั้งยังเป็นวัฒนธรรมของชาติที่ต้องใช้ภาษาให้ถูกต้อง สามารถวิพากษ์วิจารณ์แลกเปลี่ยนความความคิดเห็นกับผู้อื่นได้ ดังคำกล่าวที่ว่า “ยิ่งอ่านยิ่งรู้ อ่านมากรู้มาก” ดังนั้นภาษาไทยจึงมีส่วนสำคัญต่อบุคคลทั้งในด้านการแสดง才华ความรู้ และพัฒนาความคิด นำมาซึ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อัจฉรา ชีวพันธ์. 2553 : 17)

การอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคนในยุคโลกาภิวัตน์ เพราะโลกเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และเป็นสังคมที่ว่าสารที่มีสื่อให้เลือกอ่านเพื่อพัฒนาความรู้และสติปัญญาอย่างหลากหลาย ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นเอกสาร วารสาร นิตยสาร และใบปลิวต่างๆ รวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และบุคคลที่ไม่อ่านหนังสือยกเว้นที่จะพัฒนาความรู้กับสติปัญญาได้ ดังที่ยุกาน บุญประชุม (2553 : 13) กล่าวไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์มาก เพราะเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบหาความรู้ต่างๆ การอ่านเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่นๆ คนที่อ่านหนังสือมากย่อมมีความรู้มากและได้เปรียบคนที่ไม่ได้อ่านหนังสือ จึงถือว่าการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตในสังคมมนุษย์

กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 มาตรา 22 เผื่อนไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด

กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเติ่งหักษิภาพ โดยเฉพาะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 12)

จากความสำคัญดังกล่าว วิชาภาษาไทยจึงได้รับการพิจารณาให้นำรุ่นไว้ในหลักสูตร มาทุกยุคทุกสมัย ปัจจุบันการรับข้อมูลข่าวสารมีมากจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้รับสารจะต้อง พิจารณาวิเคราะห์ พินิจและประเมินค่าในข้อมูลเหล่านั้นที่ได้รับว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด นั้นก็คือต้องสอนให้นักเรียนอ่านฉบับใจความอย่างมีวิจารณญาณ กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักรถึงความสำคัญของภาษาไทยในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ และเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในสังคมจึงได้จัดวิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับที่นักเรียนทุกคนต้องเรียน และต้องสอนให้ได้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะ ความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งเป็นความสามารถในการรับสารและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม(กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 4) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หลักสูตรนี้ให้ความสำคัญแก่วิชาภาษาไทยเป็นอย่างมาก เพราะถือว่าเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลัก เพื่อสร้างพื้นฐานในการคิด การเรียนรู้ และการแก้ปัญหา โดยมีสาระสำคัญของเนื้อหาที่กำหนดไว้ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การคูณและการหาร สาระหลักการใช้ภาษา สาระวรรณคดี และวรรณกรรม โดยให้ความสำคัญกับกลุ่มสาระการอ่านเป็นอันดับแรก ซึ่งเป็นสาระที่ใช้เป็นกระบวนการสร้างความรู้และความคิด ไปใช้ในการคัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ส่วนใหญ่เด็กที่มีปัญหาในการอ่านมักจะมีปัญหาในการเรียนวิชาอื่นตามไปด้วย กำลังล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ สนิท ตั้งทวี (2542 : 3) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อผู้เรียนทุกรอบดับ ผู้ที่กำลังอยู่ในระหว่างการศึกษา ต้องอ่านหนังสือใหม่มากกว่าคนอื่น เพื่อติดตามความเคลื่อนไหว รับรู้เรื่องราวของข้อมูลข่าวสารทางวิชาการอย่างใกล้ชิด การอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการเรียนรู้ เพราะในการเรียนทุกวิชาจะต้องอาศัยทักษะด้านการอ่านเพื่อให้เกิดความรู้ และความเข้าใจดังที่ สุวิทย์ นุลคำ (2547 : 9) กล่าวว่า การอ่านแล้วคิดที่มีเหตุผลโดยผ่านการพิจารณา คร่าวๆ ต้องอย่างรอบคอบมีหลักเกณฑ์ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้เพื่อนำไปสรุป และตัดสินใจ ที่มีประสิทธิภาพว่าสิ่งใดถูกต้อง สิ่งใดควรเชื่อ สิ่งใดควรเลือก หรือสิ่งใดควรทำ ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2546 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้เป็นปีแห่งการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งพระองค์ทรงมี

พระมหากรุณาธิคุณต่อการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเด็กประถมศึกษาที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ชาวประถมศึกษาได้ถวายพระนามพระองค์ว่าทรงเป็นพระมิ่งขวัญการประถมศึกษาไทย และพระองค์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีของบุคคลที่รักการอ่านและการเรียนรู้อย่างแท้จริง

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนไฟศาลพิทยาคม ปีการศึกษา 2558 ผลสัมฤทธิ์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนต่ำ พบว่า ส่วนใหญ่ ผู้เรียนยังมีปัญหาในกลุ่มทักษะภาษาไทย โดยคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของปีการศึกษา 2558 (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนไฟศาลพิทยาคม. 2558 : 10) คือโรงเรียนตั้งเกณฑ์มาตรฐานไว้สำหรับกลุ่มทักษะภาษาไทย คือร้อยละ 75 แต่ผลคะแนนที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์ ได้ร้อยละ 70.83 โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้คะแนนกลุ่มทักษะภาษาไทยเพียงร้อยละ 66 เท่านั้น ซึ่งถือว่า ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ก่อนข้างมาก สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในกลุ่มทักษะภาษาไทยของโรงเรียนต่ำ เป็นเพราะว่านักเรียนมีปัญหาในเรื่องของการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ คือ อ่านหนังสือไม่ได้ หรือไม่เข้าใจความหมายในเรื่องที่อ่าน มีความเข้าใจช้า จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ อ่านแล้วไม่รู้เรื่องทำให้ไม่ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และไม่สนุกกับการอ่านทำให้ไม่อยากอ่าน

วิธีที่แก้ปัญหาคือ ครูผู้สอนต้องมีส่วนสำคัญที่จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องให้แก่นักเรียน ซึ่งโดยทั่วไปการฝึกอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียนสามารถหันหนังสือเรียนทำให้นักเรียนขาดความสนใจ ไม่ชอบที่จะเรียนวิชาภาษาไทย สุวิทย์ มูลคำ (2547 : 30) กล่าวว่า กระบวนการคิดเป็นการสอนที่เพิ่มทักษะความคิดด้านต่างๆ เช่น ความคิดจินตนาการ ความคิดเอกสารนัย ความคิดวิจารณญาณ ความคิดวิเคราะห์ ความคิดสังเคราะห์ ความคิดแปลกใหม่ ความคิดหลากหลาย ความคิดดึงดูด ความคิดเห็นที่แตกต่างและประเมินผล ดังนั้นในการฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ช่วยเร้าใจให้นักเรียนสนใจอย่างไร ไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และกระตุ้นให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากสภาพปัญหาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ครูต้องมีเทคนิค วิธีการสอนที่หลากหลาย และรู้จักเลือกใช้อย่างเหมาะสม ซึ่งเทคนิควิธีที่นำมาใช้ คือ การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มนี้มีความสามารถแตกต่างกัน มาทำงานร่วมกันเพื่อเป้าหมายของกลุ่มนี้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีการฝึกและการใช้ทักษะการอ่านและการเขียนมาใช้ในงานกลุ่มเพื่อให้ประสบสำเร็จในการเรียน นักเรียนที่เรียนก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อนกว่าที่จะเกิดความภาคภูมิใจที่ตนเองสามารถช่วยเพื่อนได้ สร้างนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่าเมื่อได้รับความช่วยเหลือ ก็จะเกิดกำลังใจและสามารถเรียนไปพร้อม ๆ กับคนเก่งได้ด้วย โดยไม่รู้สึก

ว่าด้วยกว่าหรือเกิดความโศดเดี่ยว จะทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและเรียนไปพร้อมๆ เพื่อนคนอื่น ได้และเป็นส่วนหนึ่งในการทำให้งานของกลุ่มสำเร็จ

การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นการสอนอีกแบบหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้น เพราะแบบฝึกเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการสอนภาษา สุวิทย์ มูลคำ (2547 : 84) กล่าวว่า ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้คนในชาติเพื่อนำความคิดไปพัฒนาประเทศให้เจริญเท่าทันอารยประเทศ หรืออยู่ในระดับแนวหน้ากว่าประเทศอื่น คนในชาติจะต้องได้รับการฝึกฝนมาอย่างถูกวิธีดังเด่นด้วย จากผลการวิจัยที่นับว่าความคิดสร้างสรรค์ไม่ใช่พารัสร์ค คนที่มีสติปัญญาสูงอาจจะไม่ใช่คนที่มีความคิดสร้างสรรค์ ความคิดสร้างสรรค์จะได้รับการพัฒนาสูงสุด ในวัยเด็ก แต่ความคิดสร้างสรรค์จะพัฒนาได้ตลอดเวลาถ้าได้รับการฝึกฝนที่ดี

จากการเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครุผู้สอนก่อรุ่นสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลลัพธ์ทางการเรียนภาษาไทยให้สูงขึ้น สร้างเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ และสร้างแบบฝึกทักษะ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ระหว่างนักดึงปัญหาดังกล่าว การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นมาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนต่อไป

ความน่าสนใจของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเบริญเพิ่มผลลัพธ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน รักการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณและสนใจในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

3. เป็นแนวทางสำหรับครุใน การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณในสาระการเรียนรู้อื่นต่อไป

4. เป็นแนวทางในการทำการวิจัยผลการใช้แบบฝึกทักษะในการพัฒนาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณด้านอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนไพบูลย์พิทยาคม อำเภอประโคนชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 3 ห้อง รวม 118 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนไพบูลย์พิทยาคม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 38 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ

2.1.1 การเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.3 ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนวิชา การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ได้แก่ เนื้อหาสาระจากวรรณกรรม วรรณคดี บทความ นิทาน หนังสือพิมพ์หนังสืออ่านประกอบ สารานุกรม และสารสารต่าง ๆ จำนวน 9 ชุด ทั้งหมด 9 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ท้าวมหาสงกรานต์ พญาคันคาก นางพญากาเพือก ผาแดง-นางไ้อี ท้าวป่าจิต-นางอรพิน ก่องข้าวน้อยช่าแม่ แม่น้ำโขง ไห่มแท้ที่แม่ทอ คงแม่นางเมือง

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2559 ถึงเดือนมกราคม 2560 จำนวน 8 สัปดาห์ รวม 18 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบไปด้วยคำชี้แจง ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบ ข้อบ่งบอกแบบฝึกและแนวคำตอบ มีจำนวน 9 เล่ม คือ ท้าวมหาสงกรานต์, พญาคันคาก, นางพญากาเพือก, ผาแดง-นางไ้อี, ท้าวป่าจิต-นางอรพิน, ก่องข้าวน้อยช่าแม่, แม่น้ำโขง, ไห่มแท้ที่แม่ทอ และคงแม่นางเมือง

2. การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านแต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง

3. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ความสามารถในการอ่านอย่างพินิจวิเคราะห์ โครงสร้าง และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกูลเด็ดขาด

วิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องเพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน วิริยะ วิริยารัมภ (2549 : 32) โดยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) หมายถึง เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรมคือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอน การอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียน

5. ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับเกณฑ์ความสำนึกรถของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของแต่ละแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างเรียนทั้ง 9 เล่ม

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการอ่านข้อใจความอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

7. ตัวนีประสิทธิ์ผล หมายถึง ความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนหลังจากที่ได้ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียน กับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

8. ความพึงพอใจ หมายถึง ความชอบ เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

9. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนไฟศาลาพิทยาคม ตำบลไฟศาลา อำเภอปราโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 38 คน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
3. แบบฝึกทักษะ
4. การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ
5. การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC
6. แผนการจัดการเรียนรู้
7. ประถิทธิภาค
8. คัชนีประถิทธิผล
9. ความพึงพอใจ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 2-4) ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้สถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา มีรายละเอียดพอสรุปได้ดังนี้

วัสดุทัคัน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกรักในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษา

ตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสามัคคี
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อป้องชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยึดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกรักในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกป้องความสงบของประเทศไปต่อยอดมีพระมหากรุณาธิคุณเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกรักในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขอขัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. **ความสามารถในการคิด** เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคม ได้อย่างเหมาะสม

3. **ความสามารถในการแก้ปัญหา** เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. **ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต** เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. **ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี** เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้อง ตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็น กลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อน ให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการ ตรวจสอบ เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายใน และ

การประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษาและการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าว เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นหักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษา สามารถออกแบบ การเรียน การสอนให้สอดคล้องตามกรอบของหลักสูตร ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

กำหนดการเรียนรู้ภาษาไทย

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552 : 1-3) กำหนดการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรรัฐ การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นหมวดเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการ แล้วไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
4. หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษา ต่างประเทศในภาษาไทย
5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทหนังสือ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความคงงามของภาษา เพื่อให้เกิดความช้ำซึ้งและภูมิใจในบรรพนธุรุณที่ได้สั่งสมสืบต่อมาจนถึงปัจจุบัน

สรุปได้ว่า หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดการเรียนรู้ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม

สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ขั้นมัธยมศึกษานี้ที่ 1-3 ดังนี้
(สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552 : 21-59)

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
3. ระบุเหตุผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
4. ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่างๆ จากการอ่าน
5. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท
6. ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทซึ่งโน้มน้าวใจ
7. ปฏิบัติตามคุณลักษณะนำร่อง ของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยกขึ้น
8. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา

ในชีวิต

9. มีมารยาทในการอ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องเล่าจากประสบการณ์ เรื่องสั้น บทสนทนานิทานชาดก วรรณคดีในบทเรียน งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ บทความ สารคดี บันทึกคดี เอกสารทางวิชาการที่มีคำ ประโภค และข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมาย งานเขียนประเภทซึ่งโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์ การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. คัดลายมือตัวบรรจุครึ่งบรรทัด
2. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย
3. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน
4. เขียนเรียงความ
5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน
6. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ
7. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมาย กิจธรร
8. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ
9. มีมารยาทในการเขียน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. การคัดลายมือตัวบรรจุครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
2. การเขียนสื่อสาร เช่น การเขียนแนะนำตนเอง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ๆ

การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

3. การบรรยายประสบการณ์
4. การเขียนเรียงความเชิงพารณนา
5. การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โยวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียน คำสั่ง บทสนทนาร่วมกันดำเนินการ
6. การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่าง ๆ เช่น บทความ หนังสืออ่าน นอกเวลา ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ
7. การเขียนจดหมายส่วนตัว เช่น จดหมายขอความช่วยเหลือ จดหมายแนะนำ
8. การเขียนจดหมายกิจธรร เช่น จดหมายสอบถามข้อมูล การเขียนรายงาน ได้แก่ การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า การเขียนรายงานโครงการ

9. มารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเดือกดึงและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

1. พูดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู
2. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู

3. พูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู

4. ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. การพูดสรุปความ พูดแสดงความรู้ ความคิดอย่างสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู

2. การพูดประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว

3. การพูครายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน

4. นารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพัฒนาของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

1. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย

2. สร้างคำในภาษาไทย

3. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

4. วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน

5. แต่งบทร้อยกรอง

6. จำแนกและใช้ลำนานที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. เสียงในภาษาไทย

2. การสร้างคำ เช่น คำประสม คำข้า คำซ้อน คำพ้อง

3. ชนิดและหน้าที่ของคำ

4. ภาษาพูด ภาษาเขียน

5. กายพยานิธ

6. สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาร่วมกันใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

2. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ

3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน
4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
5. ท่องจำบทاخยานตามที่กำหนดและนثر้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ
สาระการเรียนรู้แกนกลาง
 1. วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ เช่น ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม สุภาษิตคำสอน เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ บันเทิงคดี บันทึกการเดินทาง วรรณกรรมห้องถูน
 2. การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากการวรรณคดีและวรรณกรรม
 3. บทاخยานและนثر้อยกรองที่มีคุณค่า เช่น บทاخยานตามที่กำหนด บทร้อยกรอง

ปีที่ 1-3 พนวจฯ ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แก่กลุ่มนักเรียน นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการทำวิจัยครั้งนี้ เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถใช้ทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การคุ้laะพูด เพื่อสื่อสาร ได้อย่างมีคุณค่าที่ดีและมีประสิทธิภาพ

ภูมิภาพผู้เรียน

เมื่อนักเรียนจบชั้นประถมศึกษานี้ที่ 3 นักเรียนมีความสามารถดังด่อไปนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552 : 21-59)

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องของ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทอรรถง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล คำค้นเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธินายจากเรื่องที่อ่าน ได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีการพยายามในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือด้วยบรรจงเต็มบริหัติ เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลากู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและคุ้laะ พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง คุ้laะ พูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยชน์ มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยชน์ง่ายๆ แต่งคำล้องจอง แต่งคำวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากการอ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทاخ่ายและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนสนใจ

สรุปได้ว่า คุณภาพของผู้เรียนเมื่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว นักเรียนต้องมีทักษะทางภาษาไทยในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่านและเขียน สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ประเมินค่า แสดงความคิดเห็นและนำเสนอได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถนำความรู้ ความคิดมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียนแล้วน้ำความรู้ ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตจริงได้

แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

นักวิชาการให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้หลายท่าน ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 641) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า หมายถึง แบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเองให้นักเรียนฝึกตอบ

คำนวณ ล้อมในเมือง (2547 : 1) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า หมายถึง สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น แสงอรุณ สุขเกษม (2549 : 33) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า หมายถึง เป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกทักษะของผู้เรียนให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ตามเนื้อหาของแต่ละวิชาและสอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง เสริมสร้างความรู้ประสบการณ์ในการเรียนก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น

จากความหมายของแบบฝึกทักษะที่มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังกล่าว พสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนสำหรับให้นักเรียนฝึกหรือปฏิบัติ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้และทักษะเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ

ในการเรียนการสอนภาษาไทย ผู้เรียนจะต้องได้รับผลสำเร็จในการเรียน ถ้าผู้สอนไม่เข้าใจ จิตวิทยาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนดังนั้น ผู้สอนต้องเข้าใจจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ

สำหรับ รักสุทธิ์ (ม.ป.ป. : 34-36) ให้กล่าวถึงจิตวิทยาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. กฎการฝึกของ Thorndike หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง ซึ่งกฎนี้เป็นการเน้นความนั่นคง แผ่นแพ่นของสิ่งที่เรียน ความรู้คงทนถาวร ซึ่งแยกเป็น 2 กฎย่อย คือ

1.1 กฎแห่งการใช้ (Law of Used) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้วมีการกระทำ หรือนำสิ่งที่เรียนรู้นั้นไปใช้บ่อย ๆ จะทำให้เกิดการเรียนรู้คงทนถาวร

1.2 กฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disused) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้วไม่ได้ ทำบ่อย ๆ หรือไม่ได้ใช้เลย ย่อมทำให้ค่อย ๆ ลบเลือนไปในที่สุดหรือเกิดการลืมจนไม่เรียนรู้เลย

2. กฎแห่งผลที่พอดิจของ Thorndike หมายถึง การที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรม การเรียนรู้ต่อไปอีกแต่ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจก็จะเกิดผลดีต่อการเรียนรู้ ทำให้อยากเรียนรู้ต่อไปอีก แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจก็จะไม่อยากเรียนรู้ หรือเป็นผลเสียต่อการเรียนรู้พอดิจ อาจทำให้ผู้กระทำ เลิกทำสิ่งนั้นได้ การนำกฎแห่งผลที่พอดิจมาใช้ ควรควรส่งเสริมให้เกิดความพอดิจจากการฝึกด้วย การรู้จักผู้เรียนอย่างแท้จริงว่า ใครมีความสามารถ ความเข้าใจ ฯลฯ เพียงใดแก่ไหนแล้วพยายาม จัดการเรียนการสอน รวมทั้งมองหมายงานที่มีความยากง่ายเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้สึก และสามารถทำได้สำเร็จในงานที่ตนได้รับมอบหมาย ก็จะทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจที่จะฝึกมากขึ้น

ผ่องศรี สุริยะปื้อ (2545 : 16) ได้สรุปหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะนอกจากการใช้ภาษาของเด็กที่แตกต่างกันแล้ว สภาพแวดล้อมของเด็กก็มีส่วนสำคัญยิ่งต่อการเรียนภาษาเฉพาะเด็กบางคนติดโตามาในกลุ่มที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการดำรงชีวิตประจำวัน

2. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน การฝึกหัดบ่อย ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ผลเร็วขึ้น วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ การฝึกฝนบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหาดีขึ้น

3. การเรียนโดยการลงมือกระทำด้วยตนเอง การได้ทำกิจกรรมจะเกิดการเรียนรู้ เพราะมี ประสบการณ์ตรง

4. กฎแห่งผลปฏิกริยาตอบสนองได้เป็นที่พอใจ บุคคลย่อมกระทำการกิจกรรมนั้นซ้ำอีกแต่ผล ของปฏิกริยาใดที่ไม่เป็นที่พอใจ บุคคลย่อมจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำปฏิกริยานั้นอีก

5. กฎแห่งการนำไปใช้ การเรียนรู้จะเกิดผลดีเมื่อนำความรู้นั้นไปใช้การให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนบ่อย ๆ เพราะเมื่อได้ฝึกฝนบ่อย ๆ จะเกิดความคล่องแคล่วขึ้น

6. กฎแห่งแรงจูงใจ การสอนที่จะให้ได้ผลดีต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญ เช่น มีโอกาสร่วมกิจกรรม ทราบผลสำเร็จในการเรียนรู้ ผลงานมีโอกาสได้รับการเผยแพร่ เป็นต้น

7. การเสริมสร้างกำลังใจ การสร้างเสริมกำลังใจเป็นการให้นักเรียนเกิดความภูมิใจว่าตนทำอะไรถูกต้องเหมาะสมแล้ว ได้เดือดได้รับคำชมเชย การเสริมสร้างกำลังใจทำได้โดยการพูดยกย่อง ชมเชย การให้รางวัล

ทิศนา แบบมูล (2547 : 51-52) ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกหัดทักษะ ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ถ้าผู้เรียนมีความพร้อม ทั้งร่างกายและจิตใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือการทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้นั้นจะไม่คงทนถาวรและในที่สุดอาจเลือนหายได้

3. กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้จะเกิดจากการเรียนรู้อย่างระหว่างสิ่งเร้า กับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้นหากได้มีการใช้บ่อย ๆ หากไม่มีการนำไปใช้อาจมีการลืมเกิดขึ้นได้

4. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อมุกด์ได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกหัดทักษะต้องอาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ คำนึงถึงการฝึกตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องความสนใจและความสามารถของผู้เรียน การสร้างแบบฝึกหัดทักษะต้องให้เหมาะสมกับวัย ความต้องการของผู้เรียนจะทำให้การเรียนรู้นั้นสนุกทึ่ดผล

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกหัดทักษะ

ก่อนจะสร้างแบบฝึกหัดทักษะครุจะต้องศึกษาขั้นตอนการสร้างเพื่อให้ได้แบบฝึกหัดทักษะ มีคุณภาพ ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 146-147) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกหัดทักษะ ดังนี้

1. สำรวจปัญหาและความต้องการ เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปแล้ว ครูผู้สอนย่อมทราบดีกว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ รวมรวมปัญหาและความต้องการในการแก้ไขปัญหารือ ความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละชุดประสงค์

2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกให้ชัดเจน เพื่อตอบคำถามว่าสร้างแบบฝึกเพื่ออะไร ต้องการให้นักเรียนเป็นอย่างไร
 3. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละชั้นว่าเด็กแต่ละวัยมีความสนใจเรื่องอะไร
 4. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกว่า ควรประกอบด้วยเรื่องใดบ้าง แต่ละเรื่องควรมีลักษณะอย่างไร แล้วลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด
 5. นำแบบฝึกไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา หรือนำไปทดลองใช้กับนักเรียนเพื่อร่วบรวมข้อมูลและปรับปรุงแก้ไข
 6. จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึกเพื่อนำไปใช้กับนักเรียน
- วรรณ แก้วเพชร (2546 : 87) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการทำแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้
1. มีความมุ่งหมายในการจัดแน่นอน
 2. ต้องการจัดจากง่าย เป้าหมายและห้องสำนึ�能ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
 3. ต้องจัดหลังสอนบทเรียนหรือเนื้อหานั้น ๆ แล้ว
 4. ต้องจัดทำแบบฝึกไว้ล่วงหน้า โดยทำไว้เป็นรายการเนื้อหาหรือเป็นบทๆ ตามบทเรียน พร้อมทำเฉลยไว้

นอกจากนี้ สุคนธ์ ลินชนกันนท์ (2552 : 92) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร หลักการ จุดหมายของหลักสูตร
 2. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ในแต่ละแบบฝึกทักษะ
 3. จัดทำโครงสร้างและแบบฝึกทักษะแต่ละชุด
 4. ออกแบบแบบฝึกทักษะในแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลายและน่าสนใจ
 5. ลงมือสร้างแบบฝึกแต่ละชุด รวมทั้งออกแบบข้อสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
 6. นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 7. นำแบบฝึกทักษะไปใช้ บันทึกผลแล้วปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
 8. ปรับปรุงแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ
 9. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป
- สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะต้องวิเคราะห์ ศึกษาปัญหา ความต้องการ เนื้อหา จุดประสงค์ จัดทำโครงสร้าง ลงมือสร้างแบบฝึก นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ นำแบบฝึกทักษะไปใช้ ปรับปรุงแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ นำไปใช้จริง และเผยแพร่ต่อไป

ลักษณะแบบฝึกทักษะที่ดี

การที่จะทำให้ได้แบบฝึกทักษะที่ดีนั้น จะต้องทราบแนวทางหรือลักษณะของแบบฝึกว่า ควรประกอบด้วยสิ่งใดบ้าง จากการศึกษาในเรื่องนี้มีผู้กล่าวถึงแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ (2540 : 145) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีควรประกอบด้วย

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
 2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
 3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
 4. ใช้เวลาที่เหมาะสม
 5. มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
 6. กรณีมีข้อเสนอแนะในการใช้
 7. มีให้เลือกทั้งแบบตอบจำกัดและตอบอย่างเสรี
 8. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ศึกษาทำด้วยตนเอง แบบฝึกทักษะนั้นควรมีหลายรูปแบบ และถ้าให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย
 9. ควรใช้จำนวนภาษาจ่าย ๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุก
 10. ปลูกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา
- พัชรา พราหมณี (2549 : 59) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี กรณีมีลักษณะ ดังนี้
1. มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
 2. มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน
 3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ อธิบายชัดเจน ทำให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
 4. ใช้เวลาเหมาะสม คือ ไม่ใช้เวลาอ่านอยหรือมากเกินควร
 5. แบบฝึกทักษะควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
 6. ลักษณะของแบบฝึกควรมีหลายรูปแบบ
 7. ควรฝึกให้นักเรียนนำสิ่งที่เรียนไปใช้แล้วในชีวิตประจำวัน
 8. แบบฝึกทักษะควรมีลักษณะที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้
- ดร.วัลย์ มาศจรัส (2550 : 21) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้
1. ชุดประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ชัดเจน
 2. สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะและกระบวนการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้
 3. เมื่อหาอุปกรณ์ตามหลักวิชา ใช้ภาษาเหมาะสม
 4. มีคำอธิบายและคำสั่งชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติ

5. สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้

6. เป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ စอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล

7. มีกำหนดและกิจกรรมท้าทาย ส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติวิชา

8. มีกลยุทธ์การนำเสนอ และการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจ ปฏิบัติได้สามารถให้ข้อมูลช้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะที่ดีต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น สนองต่อความสนใจและสภาพปัญหาของผู้เรียน เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา มีคำชี้แจงสันسورท์ มีตัวอย่างก่อนทำแบบฝึก ตรงตามเนื้อหา ความยากง่ายและรูปแบบเหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถของผู้เรียน มีกิจกรรมหลากหลาย ส่งเสริมกระบวนการคิด สามารถพัฒนาทักษะอื่นควบคู่ไปด้วย nokหนึ่งจากทักษะหลักที่ต้องการฝึก ยังเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 147) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะ ดังต่อไปนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน

2. ช่วยเสริมทักษะภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาก็ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ

4. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะคงทัน

5. การให้นักเรียนทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นชุดเด่น หรือจุดบกพร่องของนักเรียน ได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันท่วงที

6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประยุกต์แรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมการสร้างแบบฝึก นักเรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอกแบบฝึกทำให้มีเวลาและโอกาสให้ฝึกฝนมากขึ้น

นิลภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546 : 13) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะที่ดีจะมีประสิทธิภาพช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะภาษา โดยเฉพาะการอ่าน การเขียนได้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดีว่าแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวิชาทักษะภาษาไทยโดยเฉพาะ

จรุจิต วงศ์คำ (2553 : 27) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน
2. ช่วยเสริมทักษะในการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ช่วยให้เรียนเกิดทักษะมากขึ้น
5. ช่วยให้ครูสอนเห็นจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องของผู้เรียนได้ชัดเจน
6. ช่วยให้ครูได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่างๆ ได้ทันท่วงที
7. ถ้าแบบฝึกทักษะมีการจัดทำเป็นรูปเล่ม จะช่วยให้ครูประยัดแรงงานและเวลา
8. ช่วยให้ผู้เรียนมีเวลาและโอกาสในการฝึกฝนทักษะมากขึ้น

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนที่ช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนของครูและนักเรียนประสบผลสำเร็จมากขึ้น ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนและมีความรู้ เพิ่มขึ้นเนื่องจากครูได้จัดทำแบบฝึกทักษะ ที่น่าสนใจทั้งวิธีการและรูปแบบต่างๆ อย่างหลากหลาย

จากการลักษณะการสร้างแบบฝึกทักษะดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกทักษะให้มี ประสิทธิภาพนั้น ครูผู้สร้างแบบฝึกทักษะต้องศึกษาองค์ประกอบ ลักษณะของแบบฝึกทักษะ และ คำนึงถึงรูปแบบที่จะนำไปใช้ให้เหมาะสมสมสอดคล้องกับเนื้อหาและผู้เรียน และก่อนนำมาแบบฝึก ทักษะไปใช้ต้องหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะปรับปรุง จนได้แบบฝึกทักษะที่ดีตามเกณฑ์ที่ ได้ตั้งไว้

การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมากในชีวิตประจำวัน และมีบทบาทสำคัญในการศึกษา ซับซ้อน การให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านจึงขึ้นอยู่กับว่าผู้ให้ความหมายจะมองไปในแนวใด และจำเป็นต้อง เข้าใจในความหมายที่ถูกต้อง

ความหมายของการอ่าน

มีนักวิชาการให้ความหมายของการอ่าน “ไว้หลายท่าน ดังนี้

นวีวรรณ คุห醪กินันทน์ (2542 : 1 ; อ้างจาก Zintz. 1980 : 5) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การถอดคำศัพท์ที่เขียนออกมานี้เป็นคำพูด ความเข้าใจภาษาของผู้เขียนที่ได้เขียนเป็น ตัวหนังสือ เป็นความสามารถที่จะเข้าใจความหมายที่เขียนขึ้นมาแต่ละบรรทัด ซึ่งผู้อ่านไม่ต้องไป สนใจกับรายละเอียดแต่จะต้องสามารถจับใจความสำคัญจากกลุ่มคำเชิงสื่อความหมาย

แม้นมาศ ชาลิต (2542 : 232) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ

การใช้ศักยภาพของสมองเพื่อการรับรู้ แปลความหมายและความเข้าใจปรากฏการณ์ของข้อมูลข่าวสาร เรื่องราว ประสบการณ์ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ตลอดจนสาระอื่น ๆ ซึ่งมีผู้แสดงออกโดยสัญลักษณ์อักษรที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น เพื่อสื่อสาร การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้

นกคล จันทร์เพ็ญ (2542 : 73) ให้ความหมายของการอ่านว่า คือ การแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมายสัญลักษณ์เครื่องสื่อความหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏแก่ตาก็อกมาเป็นความคิดความเข้าใจเชิงสื่อสาร และผู้อ่านสามารถนำความคิดความเข้าใจนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

แม่นมาศ ชวลด (2542 : 232) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่าน คือ การใช้ศักยภาพของสมองเพื่อการรับรู้ แปลความหมายและความเข้าใจปรากฏการณ์ของข้อมูลข่าวสาร เรื่องราว ประสบการณ์ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ตลอดจนสาระอื่น ๆ ซึ่งผู้แสดงออกโดยสัญลักษณ์อักษรที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น เพื่อสื่อสาร การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้

บันลือ พฤกษาวัน (2543 : 6) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านที่ใช้การพสมเสียงของตัวอักษรหรือตัวสะกดผสมคำ ซึ่งระยะหนึ่งเราใช้กันมาก เรียกว่า อ่านออก เพื่อมุ่งให้อ่านได้ถูกต้อง แทรกจาน ขยายประสบการณ์ในการอ่านคำ

2. การอ่านที่ใช้ความสามารถในการพสมพسانของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำ เป็นประโยชน์ ทำให้เกิดเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้ฟังฟังแล้วรู้เรื่อง เรียกว่า อ่านได้

3. การอ่านที่เน้นอกร่างอ่านได้ สามารถใช้เทคนิคการจำรูปคำ เข้าใจรูปประโยชน์แล้วสรุปเรื่องราว เข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนสื่อความคิดมาเบื้องผู้อ่าน คืออ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้ เรียกว่า อ่านเป็น

4. การอ่านเป็น เป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน นับตั้งแต่การสังเกต การจำรูปคำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความตีความ หรืออุดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี ตลอดจนนำสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์ เป็นแนวปฏิบัติได้

จากความหมายของการอ่านที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการแปลความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์ คำ กลุ่มคำหรือวลี ประโยชน์ ออกมานั้นความคิดอย่างมีเหตุผลโดยอาศัยความสามารถในการแปลความหมาย การตีความ การจับใจความสำคัญเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีคุณค่า หมายความว่า การอ่าน

ฉวีวรรณ ฤทธาภินันทน์ (2542 : 22–26) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่ออยากรู้อยากเห็น และรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ
2. อ่านเพื่อแก้ปัญหา

3. อ่านเพื่อความรู้และเพื่อการศึกษา
4. อ่านเพื่อค้นคว้าและวิจัย
5. อ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ
6. อ่านเพื่อรักษาสุขภาพ
7. อ่านเพื่อปรับปรุงงานอาชีพ
8. อ่านเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน
9. อ่านเพื่อแก้เหงา หรืออ่านเพื่อฆ่าเวลา
10. อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
11. อ่านเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคนอื่น ๆ
12. อ่านเพื่อช่วยในการตัดสินใจ

แฮร์ริส และ สมิท (Harris and Smith. 1976 : 12) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3

ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. อ่านเพื่อขับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 15) ได้ให้จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อขับใจความอย่างคร่าว ๆ
2. อ่านเพื่อขับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและขับใจความสำคัญทั่วไป
4. อ่านเพื่อเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณญาณตัดตามข้อความที่อ่าน
6. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่านหลักการและทฤษฎี

การอ่าน

จากข้อความที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า จุดมุ่งหมายการอ่าน คือ การอ่านเพื่อ พัฒนาคนด้านความรู้ ความคิด และก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ทฤษฎีการอ่าน

นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์ ตลอดจนบุคคลที่สนใจทางการอ่าน ได้กำหนดทฤษฎีการอ่านไว้หลายกลุ่ม ด้วยกัน สุนันทา มั่นเศรษฐี (2539 : 58 – 65)

ได้กำหนดทฤษฎีและรูปแบบการอ่านไว้ว่า ทฤษฎีการอ่านแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่เน้นความสัมพันธ์ของข้อความ นักการศึกษาที่สนับสนุนได้แก่

ตราบอาโซ ชาส และ รูเมลฮาร์ท (Trabasso chase and rumelhart) เน้นความสำคัญของสาร เป็นหลัก โดยนำใจความสำคัญของแต่ละข้อความมาจัดให้มีความสัมพันธ์กัน

2. กลุ่มที่เน้นการวิเคราะห์ข้อความ นักการศึกษาที่สนับสนุนมีดังนี้ ดาวส์ และ ฟรีเดริก (Dawes and frederik) เน้นความสำคัญของส่วนประกอบภายในประโภค ได้แก่ ประธาน กิริยา และกรรมนอกงานนั้น ยังเน้นหน้าที่ของคำ และประเภทของคำด้วย

(นอกร้านนี้ วิชา ทรงแสวง (2543 : 7 ; อ้างถึงในสุมitra อังวัฒนกุล. 2527 : 108 –115) ได้ประมวลทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านไว้ 4 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบการอ่านที่เน้นทักษะ (Skill models) ทฤษฎีนี้เน้นทักษะที่ประกอบไปด้วยการรับรู้คำ ความหมาย การเข้าใจข้อความที่อ่าน การประเมิน และการทดสอบ ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่

2. รูปแบบการอ่านที่เน้นกระบวนการรับสาร (Information processing models) รูปแบบนี้ให้ความสำคัญกับช่องทางการสื่อสาร ความสามารถของช่องทางอันจำกัด เสียง รูปแบบนี้จึงให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับสื่อและองค์ประกอบทางร่างกายมนุษย์ว่าเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการอ่าน

3. รูปแบบจำลองการอ่านตามทฤษฎีทางจิตวิทยา (Psychological models) ทฤษฎีการอ่านในกลุ่มนี้ แยกออกเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ

3.1 รูปแบบจำลองการอ่านที่เน้นพฤติกรรม ผู้ที่มีแนวความคิดอยู่ในขอบเขตนี้ เช่น สกินเนอร์ (Skinner) สเตต (Staat) และกานาย (Gagne) เป็นศั้น ลักษณะที่สำคัญของทฤษฎีในกลุ่มนี้คือ ใช้วิธีเสริมแรงในการหลอมรวมพฤติกรรมการอ่านที่สังเกตได้

3.2 รูปแบบจำลองที่เน้นความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive models) ทฤษฎีนี้ไม่แตกต่างไปจากทฤษฎีที่เน้นพฤติกรรมนัก กล่าวคือ ทั้ง 2 กลุ่มนี้เห็นว่า การแยกแยะการสรุปและการถ่ายโอนเป็นส่วนประกอบในการเรียนรู้และการจำเรื่องราวที่เป็นเนื้อหาหลัก

3.3 รูปแบบจำลองการอ่านที่เน้นพัฒนาการ (Developmental model) ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มทฤษฎี คือ เพียเจต (Piaget : 1970) ซึ่งมีแนวคิดว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นด้วยแต่วัยที่ต้องพึงผูกอ่อน และจะพัฒนาไปตามวัยที่เจริญขึ้น สิ่งที่สำคัญที่สุดของช่วงอายุคือ จะมีการเรียนรู้ความสามารถ หรือทักษะเฉพาะอย่างในแต่ละช่วงอายุ ถ้าประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่เหมาะสมไม่ได้เกิดในช่วงพัฒนาการเฉพาะนั้นแล้ว การเรียนรู้ส่วนนั้นจะบกพร่องไป

4. รูปแบบจำลองการอ่านตามความคิดทางภาษาศาสตร์ (Linguistics models) การอ่านตามทฤษฎีในกลุ่มนี้ยังจำแนกออกเป็น 3 ประเภท คือ

4.1 แบบจำลองการอ่านในระยะแรก

4.2 แบบจำลองการอ่านที่เป็นไวยากรณ์ปริวรรต

4.3 แบบจำลองการอ่านที่เน้นจิตภาษาศาสตร์

การพัฒนาทักษะการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่สามารถฝึกฝนได้ ดังนั้นการสร้างความสามารถในการอ่าน จะต้องฝึกให้เกิดทักษะ 5 ขั้น ดังนี้ คือ

1. อ่านออก เกิดจากการเรียนรู้และได้รับการฝึกฝนตั้งแต่เด็ก ๆ ให้สามารถอ่านออกจากการเรียนรู้หลักเบื้องต้นของการอ่านออกเสียง เพื่อจะให้รู้ว่าอ่านออกหรือไม่

2. อ่านคล่อง หมายถึง การอ่านที่ออกเสียงชัดเจน ถูกต้องตามอักษรหรือ ตลอดจนการเว้นวรรคตอนถูกต้อง แต่ถ้าเป็นการอ่านในใจ ซึ่งเป็นการอ่านในระดับที่สูงขึ้น ต้องมีความสามารถอ่านได้คล่องแคล่วและรวดเร็ว

3. อ่านแล้วเข้าใจเนื้อเรื่องขึ้นใจความสำคัญได้ สามารถสรุปได้ ได้รับความรู้จากสิ่งที่อ่าน สามารถตอบคำถามและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้

4. อ่านแล้วสามารถวิเคราะห์ และแยกชนิดของข้อความได้ คือ สามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น เข้าใจความคิดและประชญาของผู้เขียนได้

5. อ่านแล้วสามารถตีความ หรืออภินิหารได้ การอ่านในระดับนี้จะนำความรู้ความคิดเห็นจากการอ่านหนังสือหลาย ๆ เล่มมาพิจารณา แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่าน ซึ่งอาจจะมีความคิดเห็นตรงกันหรือขัดแย้งกันกับผู้เขียน แต่ต้องมีเหตุผลสามารถชี้แจงได้

การฝึกฝน มีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการอ่านมาก ซึ่งการฝึกเพื่อให้ผู้อ่านเกิดการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการอ่านนั้นผู้ฝึกจะต้องมีเทคนิคที่เหมาะสมถูกต้อง ทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน เช่น อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ นอกจากนั้นเป็นการฝึกให้สามารถเลือกหนังสือและสื่อประเภทต่าง ๆ ใน การอ่านได้เหมาะสม

การอ่านจับใจความ

การอ่านที่มุ่งก้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านแต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยาย ใจความสำคัญของเรื่องเพื่อสร้างความความใจเรื่องนั้นๆ อย่างถูกต้อง

ความหมายของการอ่านจับใจความ

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อจับใจความไว้ ดังนี้

แ渭มนูรา เมมีอนนิล (2541 : 12) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ การที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือหนังสือว่าแต่ละเล่มคืออะไร

ศศิธร ชัยลักษณานนท์ (2542 : 236) กล่าวว่า เป็นการอ่านแล้วสรุปใจความสำคัญหรือข้อความที่สำคัญด้วยการจดบันทึกย่อ หรือจดจำไว้ในสมอง หรือด้วยการเขียนเด่นใจไว้ในหนังสือนั้น ใจความที่สำคัญที่อ่านได้รับอาจมีหลายลักษณะตามแต่จะต้องการ เช่น เป็นสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง เป็นความรู้หรือข้อมูลที่ผู้อ่านสนใจ เป็นแนวคิดหรือทฤษฎีของผู้เขียน หรือเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง

สุปานี พัดทอง (2545 : 65) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นความคิดสำคัญอันเป็นแก่นหรือหัวใจของเรื่อง ที่ผู้เขียนมุ่งสื่อมาให้ผู้อ่านได้รับทราบ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงและความคิดเห็น หรืออย่างไรอย่างหนึ่งก็ได้

กรมวิชาการ (2546 ก : 188) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ การที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือหนังสือว่าแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง

ดังนั้น การอ่านจับใจความตามความหมายข้างต้นจึงสรุปได้ว่า หมายถึง การทำความเข้าใจหรืออ่านข้อความจากเรื่อง สามารถจับใจความสำคัญแปลความให้ตรงกับผู้เขียนต้องการ สื่อสารของเรื่องนั้น

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านหนังสือมีหลายระดับ เช่น อ่านออก อ่านคล่อง อ่านได้ อ่านเข้าใจเรื่อง อ่านเป็นถ้อยคำ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นยอดของการอ่านทั้งปวง ต้องอาศัยพื้นฐานทางภาษาและการเข้าใจเนื้อร่องที่อ่าน อ่านแล้วแยกแยะและตีความ หรือวินิจฉาร์ได้

ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

มีผู้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไว้หลายท่าน ดังนี้

ศศิธร ชัยลักษณานนท์ และคณะ (2542 : 234) ได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า หมายถึง การอ่านที่จะต้องใช้ความคิดวิเคราะห์ ครุ่ครวญและประเมินได้ว่า ข้อความหรือเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบและสามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นของผู้เขียนเสนอแก่ผู้อ่าน รวมทั้งประเมินได้ว่า ผู้เขียนสื่อสารได้ตามที่ต้องการหรือไม่

รัศมี แสนดี (2544 : 11) ได้กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านที่ต้องใช้ปัญญาและเหตุผลในการอ่าน เพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้

กรมวิชาการ (2549 : 227) ได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า หมายถึง อ่านแล้วสามารถอภิเคราะห์ความสำคัญ ความสัมพันธ์ของประเด็นต่าง ๆ ในข้อความหรือเรื่องที่อ่าน แล้วแสดงความคิดเห็น สนับสนุน คัดค้านข้อความหรือเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุ

วิริยะ วิริยารัมภ (2549 : 32) ได้กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ โดยผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญ ตีความ ใช้สติปัญญาคิดหาเหตุผล และนำความรู้ด้วยตนเองประยุกต์ใช้ในการอ่าน วิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านโดยละเอียด เพื่อนำไปสู่การตัดสินหรือประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ ไตร่ตรอง และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบ แล้ววิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้

ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

มีผู้ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้ดังนี้

จรายา บุญปลื้ง (2542 : 57) กล่าวสรุปว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญใน การกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ และจัดการข้อมูลข่าวสารที่ได้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งตนเองและสังคมโดยรวม

ขวัญฤทธิ์ อัตราภูมิชัย และคณะ (2547 : 73) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมี วิจารณญาณว่า สังคมโลกกว้างนั้นเป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่ก้าวหน้าทันสมัยสื่อสารได้ฉับไว ไร้ พรัตน์ในการดำเนินชีวิตของเราต้องรู้จักรับสาร โดยใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบกลุ่มลึกหรือ ให้แนวทางที่เป็นประโยชน์ ทุกคนควรฝึกฝนตนเองให้เป็นนักอ่านที่สามารถเป็นที่พึ่งแก่ตนเอง และเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นได้

ปักษา วิญญุกุล (2551 : 21) กล่าวถึงความสำคัญของ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่าเป็น การอ่านที่พัฒนาความคิดทำให้ผู้อ่านรู้จักพิจารณาวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ประเมินค่าตัดสิน ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ได้ว่าสิ่งใดคิด สิ่งใดถูก สิ่งใดควรเชื่อ สิ่งใดไม่ควรเชื่อ โดยใช้เหตุผลประกอบ การตัดสินทุกครั้งและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญ คือ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็น การกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ และจัดการกับข้อมูลข่าวสารที่ได้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งตนเอง สังคมโดยรวมและสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตได้

หลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

หลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

นฤมล สาวนพันธ์ (2548 : 19) ได้กล่าวถึงหลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิดพิจารณาข้อความที่อ่านอย่างรอบคอบ สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัยและประเมินค่าจุดมุ่งหมาย การนำเสนอเรื่องแนวคิด ตลอดจนสามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นได้

บุญประชุม (2551 : 23) กล่าวถึงหลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านอย่างไตรตรองสิ่งที่อ่าน สรุปประเด็นสำคัญ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อคิดเห็นจากเรื่องราวที่อ่านและวินิจฉัยเรื่องราว ประเมินค่าสิ่งที่อ่านอย่างมีเหตุผล

สมจิตร บุญประชุม (2551 : 34) ได้เสนอหลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1. ต้องอ่านหนังสือนั้น ๆ อย่างทะลุปูรุโปร่ง
2. ติดตามความคิดของผู้เขียน
3. ตั้งคำถามเกี่ยวกับความคิดของผู้เขียน
4. ตรวจสอบประเด็นที่ผู้เสนอความคิดและวิธีคิด
5. ค้นหาประเด็นขัดแย้งและเหตุผล
6. วิเคราะห์ประโยชน์และคุณค่าที่ได้จากการอ่าน

สรุปได้ว่า หลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิดพิจารณาข้อความที่อ่านอย่างละเอียดถ้วน รอบคอบ สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัยและประเมินค่าไว้ อะไรก็อธิบายได้จริง อะไรก็อธิบายได้

ลำดับของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีกระบวนการที่เกิดขึ้นเป็นลำดับขั้น เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจดัง เน้นสุนันทา มั่นเศรษฐี (2542 : 154-172) ได้นำลำดับขั้นของ บลูม (Bloom) มาประยุกต์ใช้โดยแบ่งระดับขั้นในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ 6 ขั้น ดังนี้

1. ระดับขั้นรับรู้ สามารถจำความหมายของคำภาษา ประโยชน์ ข้อความ เนื้อเรื่อง บอกเหตุการณ์สำคัญได้ถูกต้อง
2. ระดับขั้นเข้าใจ สามารถออกกล้ามดับเหตุการณ์ได้ ย่อเรื่องได้ ย่อเรื่องได้ เล่าเรื่องด้วยคำพูดของตัวเองบอกมโนทัศน์ได้
3. ระดับขั้นประยุกต์ใช้ สามารถนำเหตุการณ์หรือประโยชน์ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

4. ระดับขั้นวิเคราะห์ สามารถแยกคงค์ประกอบของข้อความที่ได้จากการอ่านรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่างและบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกันเลย

5. ระดับขั้นสังเคราะห์ สามารถสรุปแนวคิดของเรื่อง ก้นหาลักษณะโครงเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยอ่าน นำเรื่องที่อ่านไปเปรียบเทียบสถานการณ์อื่น ๆ เช่น สำนวน สุภาษิต คติหรืออุดมการณ์ที่เกี่ยวข้อง และสามารถสรุปแนวคิดที่เหมือนกันและต่างกันได้ด้วย

6. ระดับขั้นประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการอ่านอย่างมีวิเคราะห์ ผู้อ่านอย่างรู้จักตัดสินเรื่องที่อ่านว่า อะไรคือส่วนที่เป็นจริง และอะไรคือส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาและก้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง เช่น ความรัก ความกตัญญู ความชាយซึ้ง รวมทั้งความเป็นเหตุเป็นผล รู้จักสังเกตการใช้ถ้อยคำ การบรรยายที่ทำให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจอื่น ๆ ที่ได้จากการอ่านเรื่อง ประพันธ์ เรื่องผ่องค์ แล้วคณะ (2545 : 9) สรุปลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิเคราะห์ไว้ดังนี้

1. ทำความเข้าใจ
2. จับประเด็นสาระสำคัญว่าคืออะไร
3. วิเคราะห์ แยกแยะว่าอะไรจริง ไม่จริง หรืออะไรมีเหตุผล อะไรไม่มีเหตุผล
4. ประเมินค่าโดยการตั้งคำถามหรือวิพากษ์วิจารณ์ในใจและวินิจฉัยตัดสินว่า มีค่าควรเชื่อหรือไม่อย่างไร ควรนับเอาส่วนใด ด้านใดไปปฏิบัติ

จากการศึกษาขั้นตอนของการอ่านอย่างมีวิเคราะห์ สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิเคราะห์ขั้นตอนเริ่มจากการรับรู้ ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านแล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าและนำประโยชน์หรือแนวคิดจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิเคราะห์ สมันตา วีรภุก (2547 : 25) สรุปได้ว่าการอ่านอย่างมีวิเคราะห์มีประโยชน์ คือ ช่วยทำให้ผู้อ่านรู้มีความคิดอย่างรอบคอบ สามารถวินิจฉัยปัญหาต่างๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล และสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านวิเคราะห์ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ยิ่งขึ้น

วิริยา วิริยารัมภ (2549 : 37) สรุปได้ว่าการอ่านอย่างมีวิเคราะห์มีประโยชน์คือทำให้ผู้อ่านเกิดปัญญา มีเหตุผล ได้ข้อมูลความรู้ที่ถูกต้องและมีประโยชน์ เนื่องจากได้ใช้ความคิดพิจารณา ไตรตรองอย่างรอบคอบแล้ว ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ มีความคิดอย่างรอบคอบ วินิจฉัยปัญหาต่างๆ ได้ สามารถนำประโยชน์หรือแนวคิดจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

สมจิตร ศุภษร (2551 : 33) สรุปประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิเคราะห์ได้ว่า

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีประโยชน์ในการใช้ชีวิตในบุคปัจจุบัน ซึ่งมีความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยี วิทยากร และสารสนเทศที่ทันสมัย ไม่ตกรเป็นทางของข้อมูลข่าวสารที่ขาดความน่าเชื่อถือซึ่งมีมากในปัจจุบัน การใช้วิจารณญาณในการอ่านทำให้สามารถเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ มีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตได้

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณคือทำให้ผู้อ่านได้ความรู้ที่ถูกต้องรู้จักคิดและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สามารถเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ มีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตได้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความสำคัญในการศึกษาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กล่าวคือ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารที่ได้รับอย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้น ขั้นตอนในการฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนจากแบบฝึกทักษะการอ่านฉบับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้ลำดับขั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของ ประพนธ์ เรืองธรรม์ และคณะ (2545 : 9) คือ ทำความเข้าใจฉบับประเมินสำคัญว่า คืออะไร วิเคราะห์ว่าอะไรจริง ไม่จริง ประเมินค่าโดยการตั้งคำถามและวินิจฉัยว่า มีค่าควรเชื่อหรือไม่

การเรียนรู้แบบร่วมมือ

วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้เรียนได้อาชีพเพื่พากาศชี้ช่องกันและกัน คนเก่งช่วยเหลือคนอ่อน สมาชิกทุกคนในกลุ่มศึกษาต้นคัวและรับผิดชอบภาระงานตามที่ตนเองได้รับมอบหมายเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จของทุกคนในกลุ่ม ผู้วิจัยจึงขอกล่าว ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

เป็นแนวคิดในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกลุ่มกันเรียนรู้และปฏิบัติกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ผู้เรียนการร่วมกันปฏิบัติงานช่วยเหลือกันและกัน และพัฒนาทางสังคม มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไว้ดังนี้

สมศักดิ์ ภูวภาคาวรรณ (2544 : 3) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการกลุ่มการทำงานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพื่อเพิ่มพูนแรงจูงใจทางการเรียนอย่างมีระบบ และมีโครงสร้างที่แน่นอนชัดเจน คือสมาชิกทุกคนจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อจะได้ช่วยเหลือด้านการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม ดังนั้นการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มทำงานโดยทั่วไปจึงอาจจะไม่ใช่การเรียนแบบร่วมมือ เพราะมักพบว่า นักเรียนที่เรียนเก่งเท่านั้นจะเป็นผู้จัดการให้เกิดผลงานในกลุ่ม สมาชิกอื่นอาจไม่มีโอกาสในการแสดงออกด้านการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 134) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มกันอย่างมีโครงสร้างชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน และเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือและพั่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้คนօงและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

พิศนา แรมณี (2550 : 98) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันรวมกลุ่มกันประมาณ 3-6 คน ช่วยเหลือกันเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของกลุ่ม

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือหมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย คละเพศ คละความสามารถ ระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน ทำกิจกรรมร่วมกันมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สมาชิกทุกคนต้องร่วมมือกัน มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ

การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC

การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบการเรียนรู้หนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative) ประเภทการเรียนเป็นทีม (Student team learning) พัฒนาขึ้นในปี 1987 โดย สตีเว่น แมคดีน สถาวนิ และฟานิส (อ้างถึงใน ราชพร. สิมมา. 2552 : 28) การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความเข้าใจในการอ่าน ออกมายังรูปของ การเขียนสรุปเรื่องราวที่อ่าน ออกตามความคิดเห็นของตนเองหลังจากเล่าเรื่อง นอกเหนือจากการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ยังเป็นการเรียนที่ใช้รูปแบบกลุ่มสัมพันธ์เป็นสื่อในการพัฒนาการอ่านได้อย่างกว้างขวาง โดยผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ 2 คน ผู้สอนต้องจัดผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป็นคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำ ช่วยกันทำกิจกรรมการอ่านที่ครุ่น匆หนาหงส์จากที่ครุ นำเสนอเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว และในช่วงสุดท้ายของการเรียน ผู้เรียนในกลุ่มทั้งหมดจะกลับเข้ามาทำงานช่วยกันตรวจสอบแก้ไขงานของกันและกันอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่เรียนจบบทเรียนแต่ละบทแล้วจะมีการทดสอบเป็นรายบุคคล คะแนนที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่มเพื่อสร้างความตระหนักในความสำเร็จของการเรียน จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson &

Johnson 1998 : 101-102; อ้างถึงในวารพร旦 สิทธิเดช. 2537 : 18) ได้กล่าวถึงการจัดรูปแบบการเรียนผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม วิธีดังกล่าวอยู่ในน้ำเสียงความสำเร็จของผู้เรียนดังนี้

1. เป็นการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer teaching) เป็นการสอนแบบตัวต่อตัวทำให้ผู้เรียนสนใจและเอาใจใสบทเรียนมากขึ้น
2. ครูนำอาหารแนวที่ได้ ด้วยการคัดแยกการทดสอบเป็นรายบุคคลของ สมาชิกในกลุ่ม มาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม ทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่ม พยายามช่วยเหลือกันเพื่อให้กลุ่มของตัวเองได้รางวัล
3. ใน การทดสอบคะแนนที่นักเรียนได้รายบุคคล สามารถที่จะช่วยให้กลุ่มของตนเองได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มหรือลดลง ได้ เพราะคะแนนสมาชิกทุกคนจะพยานมำคะแนนของคนอื่นตามที่ได้
4. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ
5. นักเรียนทุกคนได้ฝึกทักษะทางสังคม และการมีเพื่อนร่วมงานช่วยทำให้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกัน ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปใช้ในการทำงานที่แท้จริง ได้
6. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนดีจะเกิดความรู้สึกภูมิใจว่าตนเองมีส่วนช่วยเหลือเพื่อนและมีส่วนช่วยเหลือสังคมในชั้นเรียน
7. การตอบคำถามของครู การเรียนแบบแบ่งกลุ่มให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันจะทำให้นักเรียนกล้าที่จะตอบและกล้าที่จะแสดงออก เพราะถ้าตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่มทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่ามีส่วนรับผิดชอบร่วมกัน เกิดความผูกพันกันและไม่อายเมื่อตอบผิด

จะเห็นได้ว่าการเรียนด้วยวิธี CIRC เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาการอ่านไปพร้อมๆ กับเนื้อร้องเรียนเป็นกลุ่ม ไปด้วย และเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นการเรียนที่ดำเนินถึงผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งจะก่อให้เกิดบรรยายกาศในการเรียนที่ดี เพราะผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่ม และเป็นคู่ ให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง ได้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ เป็นการช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น เพราะนักเรียนที่เก่งจะเข้าใจคำสอนของครูและรับรู้ได้กว่านักเรียนที่เรียนอ่อนทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการเรียน ในการแสดงออกทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนตลอดจนเพื่อนร่วมงานและผู้สอน บรรยายกาศ ในชั้นเรียนดังกล่าวว่า จะหมายความกับการสอนอ่านภาษาให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์ในการเรียนมากขึ้นด้วย

องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือกัน เทคนิค CIRC

องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือกัน เทคนิค CIRC มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ คือ

1. ทีมการเรียน (Team study) ผู้สอนเป็นผู้จัดนักเรียนเป็นกลุ่มอ่าน (Reading groups)

กคุณละ 2 คน แต่ถ้าจำนวนนักเรียนไม่ลงตัวก็สามารถแบ่งเป็นกลุ่มละ 3 คนก็ได้ หลังจากที่ผู้สอน เป็นผู้จัดนักเรียนเป็นกลุ่มอ่านเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนเป็นผู้จัดนักเรียนเป็นกลุ่มอ่านเป็นทีม (Team) ในแต่ละทีมประกอบด้วยสามสมาชิกจากกลุ่มอ่าน 2 กลุ่ม รวมกันเป็น 4 คน ประกอบด้วยผู้ที่มี ความสามารถในการอ่านภาษาสูง 2 คน และค่า 2 คน สมาชิกในแต่ละทีมจะจับคู่กันช่วยกันทำ กิจกรรมที่ครุกำหนดให้จบครบ

2. กิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Study related activities) เป็นกิจกรรมที่ครุกำหนดให้ นักเรียนทำหลังจากที่ครุ ได้นำเสนอบทเรียนไปแล้วกิจกรรมดังกล่าวได้แก่

2.1 กิจกรรมการฝึกเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนจะต้องฝึก

2.1.1 การหาความหมายของคำ (Word meaning practice) ครุจะแจกใบงานที่มี รายการคำศัพท์ยากหรือคำศัพท์ใหม่ที่ไม่เคยเรียนมาก่อนให้นักเรียนทุกคน นักเรียนในแต่ละกลุ่ม จะอภิปราย และหาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม รวมทั้งสร้างประโยคจากคำศัพท์ครุ กำหนดให้

2.1.2 การอ่านออกเสียงคำ (Words out loud practice) ครุแจกใบงานที่มี รายการคำศัพท์ใหม่และคำศัพท์ยากให้นักเรียนทุกคน นักเรียนจะต้องฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ได้ ถูกต้องโดยไม่ติดขัดกับคุณของคน หรือจะอ่านกับเพื่อนร่วมทีมก็ได้

2.1.3 การสะกดคำ (Spelling) การฝึกสะกดคำนักเรียนอาจจะฝึกกับเพื่อนเป็นคู่ หรือจะฝึกกันเป็นทีมก็ได้ โดยให้คนหนึ่งเป็นคนอ่านหรือบอกคำเพื่อร่วมทีมหรือคู่ของคนจะ เรียน คำศัพท์ตามที่เพื่อนบอก แล้วเปลี่ยนกันตรวจสอบในขั้นนี้นักเรียนสามารถจำฝึกได้ จนกระทั้งเขียนไม่ผิดเลย

2.2 การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยตรง ครุจะเป็นผู้อ่านเพื่อความเข้าใจให้แก่ นักเรียนในชั้นนำเสนอบทเรียน เพื่อแนะนำให้นักเรียนสามารถอ่านหาใจความสำคัญ (Main ideas) เข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล (Understanding causal relations) และการอ้างอิงจากเรื่องที่อ่าน (Inferences)

2.3 การอ่านเป็นคู่ (Partner reading) นักเรียนจะต้องอ่านเรื่องในใจก่อนแล้วจึงฝึก อ่านออกเสียงกับคู่ของคนหรือกับเพื่อนร่วมทีม โดยเปลี่ยนกันอ่านคนละย่อหน้าให้จับคู่กันหรือ เพื่อร่วมทีมฟัง โดยช่วยกันแก้ไขการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

2.4 การเล่าเรื่อง (Story retelling) หลังจากที่นักเรียนอ่านเรื่องจบ นักเรียนช่วยกัน เล่าสรุปใจความสำคัญลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านโดยการใช้คำๆเพื่อแสดงความเข้าใจ ในการอ่าน

2.5 การค้นหาจากเรื่องที่อ่าน (Treasure hunt) ในระหว่างที่อ่านนักเรียนต้องตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปด้วย

2.6 การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Story grammar and story related writing) เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องซึ่งเป็นโครงสร้างข้อเขียน (Story grammar) ที่มีองค์ประกอบของเรื่องอันໄດ้แก่ ฉากร ตัวละคร สถานที่ และเวลา แนวเรื่องซึ่งประกอบด้วยเหตุการณ์ที่เป็นเหตุให้เรื่องดำเนินไป และเป้าหมายของตัวละคร โครงเรื่อง ซึ่งประกอบด้วยจำนวนตอนว่าเป็นเรื่องตอนเดียวหรือมากกว่าหนึ่งตอน ซึ่งจะอธิบายว่าตัวละครมีเป้าหมายอย่างไร กระทำอะไรบ้าง และมีผลจาก การกระทำดังกล่าวอย่างไรบ้าง และสุดท้ายคือการแก้ปัญหาว่า ตัวละครบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และเรื่องจบแบบใด หลังจากอ่านจบแล้วนักเรียนก็จะเขียนเรียงความเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ครูให้อ่านตามแนวคิดของตน ซึ่งตอนจบอาจไม่เหมือนกับเรื่องที่อ่านก็ได้

2.7 การตรวจงานโดยผู้ร่วมทีม (Partner checking) หลังจากที่นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมในข้อ 2 ครบหมดแล้วคู่ของตนจะเป็นผู้บันทึกลงในแบบฟอร์มการทำงาน (Student assignment form) เพื่อเป็นการตรวจสอบความรับผิดชอบต่องานที่ครุมอบหมาย

3. การอ่านด้วยตนเอง (Independent reading) หากนักเรียนต้องการทำการทำการอ่านเพิ่มเติมด้วยตนเอง ก็สามารถทำได้นอกห้องเรียน หรือครูอาจจะมอบหมายให้นักเรียนไปอ่านเป็นการบ้านตอนเย็นทุกวันฯ ละ 20 นาที โดยเลือกอ่านหนังสือเรื่องที่คุณเองชอบแล้วเขียนรายงานสั่งครุทุก ๆ 2 สัปดาห์ โดยมีลายเซ็นของผู้ปกครองรับรอง

4. การทดสอบ (Testing) นักเรียนจะต้องทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สร้างประโยชน์จากการทำพิเศษที่ครูให้ สะกดคำศัพท์ และอ่านออกเสียงคำศัพท์ในตอนท้ายตอนที่ 2 หรือ 3 หรือเมื่อเรียนจบแต่ละบทเรียน นักเรียนจะต้องสอนเป็นรายบุคคลไม่มีการช่วยเหลือกัน คะแนนที่ได้แต่ละบุคคลจะนำมารวมกับคะแนนการเขียนเรียงความจากเรื่องที่อ่าน คะแนนหักหมัดที่ได้นำมารวมกัน เนื่องจากคะแนนของทีม

5. การตระหนักรู้ถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team recognition) เมื่อคิดคำนวณคะแนนของผู้เรียนแต่ละคนและแต่ละกลุ่มเสร็จแล้ว ผู้สอนควรจะให้รางวัล เกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีงก็จะทำให้กานด้วย เพื่อเป็นการชี้ให้นักเรียนได้เห็นความสำลุยและคุณค่าของความสำเร็จของกลุ่ม และครูควรจะแจ้งให้นักเรียนทราบคะแนนในการเรียนต่อไปพร้อมกับมอบ เกียรติบัตร หรือรางวัลชนิด夷ไปพร้อมๆ กันสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงในการเรียนโดยวิธี CIRC มี 3 ประการ เช่นเดียวกับกับวิธีสอนแบบอื่น ๆ ในการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทกลุ่มแข่งขัน คือ

5.1 รางวัลของกลุ่ม (Team rewards) ซึ่งได้แก่ เกียรติบัตร ที่ครูผู้สอนมอบให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เมื่อทำคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบแต่ละบทรวมกับคะแนนการเขียนเรียงความ

ได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.2 โอกาสความสำเร็จที่เท่าเทียมกัน (Equal opportunities for success) หมายถึง การที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน เพราะทุกคนต้องช่วยกัน กันทำงานผลที่ได้จึงมีค่าและเท่าเทียมกัน

5.3 ความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล (Individual accountability) ได้แก่ ความสำเร็จ ของแต่ละทีม ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการที่สมาชิกในทีมเข้าใจเนื้อเรื่องที่ครูให้อ่าน ได้เพียงใด ด้วยเหตุผลนี้ สมาชิกทุกคนจะต้องทำแบบทดสอบด้วยตนเอง แล้วจึงนำคะแนนมารวมกัน และ เนื่องเป็นคะแนนของกลุ่ม

การเรียนแบบร่วมมือนักเรียนจะร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติภาระที่ยกันการอ่าน และ การเขียนต่อจากการสอนจากครุทุกรังสี โดยครูต้องอธิบายยกตัวอย่างการอ่านประเภทต่าง ๆ และ รูปแบบการเขียนโดยทั่ว ๆ ไปให้นักเรียนรู้และเข้าใจ และฝึกปฏิบัติทุกขั้นตอนในการเรียนแบบ ร่วมมือ สมาชิกกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรือปรับแก้ไขร่วมกันจนกว่างานจะสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งแต่ละครั้งจะเริ่มด้วยด้วยการสอนอ่านก่อน ประกอบด้วยสมรรถภาพการอ่านหลากหลาย ด้าน เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านเพื่อสรุป การอ่านเพื่อจับใจความ การอ่านเพื่อสื่อสาร หรือหา ประเด็น สำคัญของเรื่องประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. กิจกรรมพื้นฐานด้านการอ่านและการเขียน (Basal related activities)
2. การดำเนินการสอนของครู (Direct instruction)
3. การบูรณาการการอ่านและการเขียน (Integrated reading and composition)

ขั้นตอนการสอนกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือกัน เทคนิค CIRC

พูลศรี กิจเจลา (2544 : 76-77) ได้กำหนดขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค CIRC ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ประกอบด้วย กำหนดชุดประสงค์ของการที่กิจกรรมด้วยกัน อธิบายวิธีการ ทำงานกลุ่ม ให้กับนักเรียนและแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย โดยคงความสามารถ
2. ขั้นสอน ประกอบด้วยนำเข้าสู่บทเรียน โดยนำเสนอความรู้เดิมให้เชื่อมโยงระหว่าง ประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่
3. ขั้นที่กิจกรรมประกอบด้วย นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนด จับคู่กันสรุปใจความสำคัญของ เรื่อง อกบุญกลุ่มและสรุปผลงานกลุ่ม ร่วมกันแต่งเรื่องตอนจบ
4. ขั้นสรุปผล ประกอบด้วย สมาชิกกลุ่มนำเสนอผลงานร่วมกัน อกบุญแสดงความ คิดเห็น ครุซ่วยแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ นักเรียนแต่ละคนประเมินผลงานของกลุ่มและสมาชิกภายใน กลุ่ม ครุทดสอบและประเมินผลนักเรียนเป็นรายบุคคล และประกาศผลกลุ่มที่ผ่านการประเมิน

ศรีสุวรรณ วิชเนค (2545 : 17-18; อ้างถึงในพจนาน เรียบสารอุด, 2547 : 80-81) ได้กำหนดขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค CIRC ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมผู้เรียน ประกอบด้วย แบ่งนักเรียนเข้ากลุ่ม โดยคละความสามารถ
 2. ขั้นเสนอเนื้อหาสาระต่อชั้นเรียน ประกอบด้วย แจ้งทุกประسังค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิม แนะนำเนื้อหาใหม่ อธิบายวิธีเรียน เกณฑ์ที่ทุกคนต้องทำได้
 3. ขั้นกิจกรรมกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกันและกัน ร่วมกันอภิปราย ปัญหาที่ทุกคนเข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจนและสรุปเนื้อเรื่อง
 4. ขั้นการทดสอบ เมื่อเรียนจบในแต่ละบทเรียน นักเรียนทุกคนจะได้รับการทดสอบ คะแนนที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนทุกคนจะรวมเป็นคะแนนกลุ่มด้วย
 5. ขั้นการประเมินผลและมอบรางวัล โดยครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่ม และมอบรางวัลแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ที่ครูตั้งไว้
- จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson 1998 : 101-102; อ้างถึงในวัชรา เล่าเรียนดี, 2548 : 72) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือ ไว้ดังนี้
1. ขั้นเตรียม ประกอบด้วย ครูเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำถึงบทบาทของนักเรียน การแบ่งกลุ่มการเรียน แจ้งวัตถุประสงค์การเรียนในแต่ละบท เวลาที่ใช้สอนและฝึกทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับนักเรียน
 2. ขั้นสอนครุทำ การสอนในรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการนำเสนอสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหาเหล่านี้ข้อมูลที่จะทำการค้นคว้า และมอบหมายงานในกลุ่ม
 3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนในแต่ละกลุ่มนี้มีบทบาทหน้าที่ในการทำกิจกรรมกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายจะช่วยเหลือกัน ส่งเสริมสนับสนุนร่วมกันปฏิบัติทำให้เด็กเกิดการเสริมแรงกัน
 4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วน หรือไม่ ผลการปฏิบัติงานเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรอบบุคคลต่อจากนั้นเป็นการทดสอบ
 5. ขั้นสรุปบทเรียนและผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ผู้เรียนเรียนไม่มีเข้าใจครูอธิบายเพิ่มเติม และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มหากเด่น จุดด้อย สรุปได้ว่า การเรียนด้วยวิธี CIRC เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาการอ่านไปพร้อมๆ กับเน้นการเรียนเป็นกลุ่มไปด้วย โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการเรียน และการแสดงออกเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ต่อเพื่อนร่วมงานและผู้สอนบรรยายการในชั้นเรียน ดังกล่าวว่า

จะเหมาะสมกับการสอนอ่านภาษาไทยนักเรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์ในการเรียนมากขึ้นด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครุพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไปสู่จุดมุ่งหมายการเรียนรู้

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

นิ้วกล่างถึงความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

วัฒนาพร ระจันทกุช (2542 : 139) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ขึ้นร่วมกับความต้องการเรียนรู้

รัชการดา เหลาแก้ว (2550 : 14) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนจัดเตรียมเนื้อหาการเรียนรู้ จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมที่จัดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้จะต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ และได้แก้ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถาวรและเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 5-6) ให้ความหมายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึงการนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์ การวัดและประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้ย่อๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุ อุปกรณ์และโครงสร้างสภาพห้องถัน

สุวิทย์ มูลคำ (2549 : 58) ได้ให้ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการเตรียมการสอนหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยรวบรวมข้อมูลต่างๆ มาก่อนกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์จะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (ศศิปัญญา เจตคติ ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการเรียนการสอนหรือแหล่งเรียนรู้ใด และจะประเมินผลอย่างไร

อัมพวรรณ์ โโคโตสี (2550 : 47) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนจัดการเรียนการสอนในทุก ๆ รายวิชาที่สอนไว้ ล่วงหน้า เพื่อให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กระบวนการการจัดการเรียนการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้และการวัดการประเมินผล

อนันต์ ราชุกุล (2551 : 5) ได้ให้ความหมายเพนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่ผู้สอนจัดทำขึ้น โดยการนำสาระการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ ที่จะต้องทำการสอนในระยะเวลาหนึ่ง มาเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อการเรียนรู้

จึงสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูเตรียมไว้ล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด จุดหมายของหลักสูตร สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ แล้วนำไปใช้ในการเรียนการสอนรายวิชา ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ที่สำคัญคือ แผนการสอนนี้เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นการวางแผนวิธีการสอนวิธีการเรียน เพื่อเป็นการพัฒนาช่องเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนรู้จากหลักสูตรผสานกับหลักจิตวิทยาการศึกษาหรือ นัดกรรมการเรียนใหม่ ๆ ผสานกับปัจจัยอำนวยทางความสะดวกของโรงเรียนและสภาพปัจจัยทางความสนใจ ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และทรัพยากรในท้องถิ่น แผนการจัดการเรียนรู้จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอน ให้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโจน์ (2545 : 289) ก่อตัวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจจะสอนด้วยความคล่องแคล่ว เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมการทุกอย่าง ไว้เรียบร้อยแล้ว
2. ทำให้การสอนมีคุณค่ากับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนมีทิศทางในการสอนมิใช่สอน อบ่างเลื่อนลอยผู้เรียนก็จะได้รับความรู้ เกิดเขตคิดที่ดี เกิดทักษะและประสบการณ์ใหม่
3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร หันนี้เพราการวางแผน ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร ทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาที่สอน การจัดกิจกรรม การใช้สื่อและการวัดผลประเมินผล เมื่อนำไปสอนทำให้สอนตรงจุดหมายและทิศทางของหลักสูตร
4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผนเนื่องจาก ในกระบวนการสอน ผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบ รวมทั้งการจัดเวลา สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้โดยสะดวกและง่ายดายขึ้น
5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเดือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไปทำ ให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการออกแบบข้อทดสอบเพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้

6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียนทั้งนี้ เพราะผู้สอน สอนด้วยความพร้อมทางด้านจิตใจและด้านวัสดุ เมื่อมีความมั่นใจในการสอนย่อมสอนด้วยความกระจ่างทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

บุรพชัย ศิริมหาสาคร (2547 : 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเป็นครูมืออาชีพ มีการเตรียมการล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้ของครูเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อในวัฒนธรรมและจิตวิทยาการเรียนรู้ ของเด็กมาพัฒนาสนับสนุน หรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่คนสอนอยู่

2. ช่วยส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการสอน สื่อในวัฒนธรรม และวิธีการวัดและประเมินผล มาพัฒนาวิชาชีพของตน

3. ทำให้ครูที่ปฏิบัติการสอนแทนสามารถปฏิบัติการสอน ได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

4. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนครั้งต่อไป

5. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อประกอบการพิจารณาความคิดความชอบประจำปีเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งหรือระดับให้สูงขึ้น และใช้ประกอบการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ชนากานต์ ประเสริฐ (2550 : 24) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญมาก เพราะเป็นเอกสาร เกี่ยวกับมือช่วยให้ครูดำเนินการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความเข้มมั่นในการสอนการเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และการวัดผล ไว้ล่วงหน้า เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้อย่างยั่งยืน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ครูผู้สอน มีความพร้อมในการจัดกิจกรรม สะท้อนถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อในวัฒนธรรมและจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้สอน เมื่อนำไปใช้สอนทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจน ส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและวิชาที่เรียน

ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

รุจิร์ ภู่สาระ (2545 : 159) ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ดังนี้

1. จะให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์คืออะไรบ้าง

2. จะเตรียมสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอะไรบ้าง ซึ่งจะให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์

3. ครุจัจด์ต้องมีบทบาทอย่างไรในการจัดกิจกรรม ตั้งแต่ครูเป็นศูนย์กลางจนถึงผู้เรียนเป็น

ผู้จัดทำเอง

4. จะใช้สื่อ/อุปกรณ์อะไรช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์

5. จะรู้ได้อย่างไรว่าผู้เรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวังไว้

บูรษัช ศิริมหาสาคร (2547 : 17) กล่าวว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องตอบคำถามหลัก 3 ข้อ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้เพื่ออะไร จัดการเรียนรู้อย่างไร จัดการเรียนรู้แล้วได้ผลตามที่ต้องการหรือไม่

สุวิทย์ มูลคำ (2549 : 59) ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ดังนี้

1. กำหนดคุณประสมค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีชัดเจนและนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามคุณประสมค์ได้จริง

3. กำหนดสื่ออุปกรณ์ที่ต้องใช้จัดกิจกรรมได้ชัดเจน

4. เตรียมแหล่งเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าอย่างทั่วถึง

5. กำหนดวิธีดัดแปลงเมื่อผลการเรียนยังไม่ถูกต้อง

6. ยึดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้

7. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่างๆ และสอดคล้องกับสภาพจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่

8. แบล็คแวร์ ได้ทรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้น จะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนให้อ่านเข้าใจ

9. กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้ตรงตามคุณประสมค์ของผู้เรียนแผนการจัดการเรียนรู้

10. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวม ของเนื้อหาสาระการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้เข้าใจด้วยกัน

11. มีการเชื่อมโยงความรู้ได้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้หรือประสบการณ์ใหม่และนำไปใช้กับชีวิตจริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะต้องเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติมากที่สุด คืนพบคำตอบตัวบทนั่ง มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริง นอกจากนั้นการใช้วัสดุสื่ออุปกรณ์ควรจัดหาได้ในท้องถิ่น แผนการจัดการเรียนรู้จึงมีขั้นตอนในการจัดทำอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ มุ่งการเรียนรู้ให้รู้จักคิด ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจารณ์ ซ้อมและสังเคราะห์เป็นความรู้ของตนเองที่ได้เรียนรู้ จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายได้

ขั้นตอนในการจัดทำแผนการเรียนรู้

อัมพวรรณ์ โโคโตสี (2550 : 47) กำหนดขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดทำตามลำดับ ดังนี้

1. กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งเป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมเพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้จะกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วง ชั้นผู้สอนจะต้องวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งชั้นอนุกมาเป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละชั้นปีและเตรียมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. สาระสำคัญ เป็นการนออกความคิดรวบยอดของเนื้อหา หลักการวิธีการและความเป็นเหตุ เป็นผลต่อ กัน และเป็นข้อความที่บ่งบอกให้รู้ว่าหลังจากการสอนแต่ละเรื่องต้องการให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้อะไร ลักษณะใดที่ต้องการให้ติดฟังไปกับผู้เรียน การเขียนสาระสำคัญต้องเขียนให้ กะทัดรัด ได้ใจความสมบูรณ์ชัดเจน
3. จุดประสงค์การเรียนรู้เปรียบเสมือนเป็นหัวใจที่จะบ่งชี้ว่าครูจะสอนอะไรผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้อย่างไร ระดับใด จุดประสงค์การเรียนรู้ต้องมีความเหมาะสม ในด้านเวลา เนื้อหา และวัยของ ผู้เรียน ที่สำคัญต้องสอดคล้องกับสาระสำคัญ
4. เนื้อหาสาระ ต้องเขียนเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียน เรียนรู้เฉพาะ ในแผนการจัดการเรียนรู้ ตามแผนแต่ละแผนเขียนโดยสรุป
5. กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการแสดงวิธีการสอนจะเป็นส่วนที่แสดงถึงความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ชำนาญผู้สอน เป็นส่วนที่แสดงคุณค่าจะนั้นต้องเขียนให้ลักษณะบรรยายให้ผู้อ่าน เห็นภาพพจน์ กิจกรรมที่นำมาน่าชวนติดตามท้าทาย และสิ่งที่สำคัญผู้สอนแทนนำไปใช้สอนได้จริง
6. สื่อการเรียนการสอน สามารถยกซื่อสื่อ อุปกรณ์ที่จะใช้ประกอบการเรียนการสอน ตามที่ระบุไว้ในขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน ในการจัดสื่อขึ้นควรคำนึงถึงคุณสมบัติของสื่อที่ดีคือ น่าสนใจ ประหนึ้ด ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วและถูกต้อง
7. การวัดผลประเมินผล ให้ระบุวิธีวัดผลประเมินผลว่าใช้วิธีการใด เช่น ตรวจแบบฝึกหัด สังเกตพฤติกรรม ชักถามหรือทำแบบทดสอบ จัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลไว้ท้ายแผน
8. กิจกรรมเสนอแนะ ระบุกิจกรรมหรืองานที่เสริมให้ผู้เรียนเก่ง หรือช่วยให้ผู้เรียนที่เรียน ช้าได้เรียนทันเพื่อน ๆ
9. บันทึกผลหลังการสอน ในขั้นนี้ต้องระบุกิจกรรมย่อๆ ไว้ 3 ข้อ คือ
 - 9.1 ผลการสอน บันทึกพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออก บันทึกความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชา กิจกรรม เวลา ที่มีอยู่แผนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่อย่างไร

9.2 ปัญหา อุปสรรค บันทึกข้อมูลพร่อง สิ่งที่ควรแก้ไขระหว่างการสอนเพื่อเป็นข้อมูลปรับปรุงในครั้งต่อไป

9.3 ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขให้บันทึกแนวทางแก้ไข ข้อมูลพร่องหรือปัญหา อุปสรรค ลงชื่อผู้สอน และวันเดือนปี ที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้กำกับไว้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552 : 82) ได้กำหนดขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดทำตามลำดับ ดังนี้

1. จัดทำหน่วยการเรียนรู้
2. แบ่งเนื้อหาสาระ เวลา ให้ครอบคลุมหน่วยการเรียนรู้
3. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
4. กำหนดเป้าหมายสำหรับผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้
5. ระบุมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
6. กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
7. ระบุคุณลักษณะอันพึงประสงค์
8. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย
9. เลือกกระบวนการเรียนรู้ที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
10. เลือกใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นา ใช้ในการจัดกิจกรรม
11. กำหนดชื่นงาน/ภาระงาน
12. การวัดผลและประเมินผล เลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับลักษณะกิจกรรม

จะเห็นได้ว่า ขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการวางแผนไปแล้วหน้าอย่างมีระบบ ประกอบด้วยชื่อแผน เวลา ชั้น วิเคราะห์จุดประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้รายปีรายภาค สาระ การเรียนรู้ กำหนดจุดประสงค์นำทาง เลือกกิจกรรม สื่อ และระบุการวัดและประเมินผลให้ชัดเจน นุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้

ประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้ มีผู้ได้กล่าวถึงประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้ กรมวิชาการ (2546 : 93) ได้เสนอประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มี 2 รูปแบบ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้
2. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้รวม ไม่แยกเป็นรายชั่วโมง ครุผู้สอน จะต้องนำไปจัดทำเป็นแผนจัดการเรียนรู้เอง

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2547 : 193) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้นิยมกันนั้นจำแนกเป็น 3 ระดับคือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยประสบการณ์ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมการสอนกลุ่มนักเรียนทางขนาดใหญ่ มีความคิดรวบยอดหลายอย่างและใช้เวลาในการสอนต่อเนื่องกันหลายครั้ง ครั้งละหลายครั้งในการสอนให้ครบถ้วนเพื่อต้องใช้เวลาเป็นสัปดาห์หรือเป็นเดือน

2. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยย่อย หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยให้เลือกlongแต่ยังไม่เลือกถึงที่สุด เพราะแต่ละหน่วยย่อยยังใช้สอนได้มากกว่า 1 ครั้ง

3. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับบทเรียน เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ 1 แผนต่อการสอน 1 ครั้ง สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็น 2 แนวทาง คือ ยึดความเวลาเป็นหลักเป็นการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นรายคาน รายสัปดาห์ รายเดือน รายภาคการศึกษาหรือรายปีก็ได้ และแนววิธีเนื้อหาหลัก คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ยึดเนื้อหาน่วยย่อยเป็นขอบข่ายของแต่ละแผน ฉะนั้นการจัดทำแผนการเรียนรู้เป็นการกิจลักษณะของผู้สอน ทำให้ผู้สอนทราบล่วงหน้าว่าสอนอะไร เพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้อีสอย่างไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีผู้ใดก่อตัวไว้ ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทร โภจน์ (2545 : 298) กล่าวว่าองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้เกิดจากความพยายามตอบคำถามต่อไปนี้

1. สอนอะไร
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร
3. ตัวสาระอะไร
4. ใช้วิธีการใด
5. ใช้เครื่องมืออะไร
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่

สรุปได้ว่า เพื่อหาคำตอบดังกล่าว จึงกำหนดให้แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้ วิชา หน่วยที่สอนและสาระสำคัญ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนสื่อ การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 93) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ชื่อหน่วยที่ และชื่อหน่วย ชั้นที่สอนและเวลาที่สอน

2. หน่วยการเรียนรู้จัดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ย่อย คือ หัวข้อเรื่องการเรียนรู้ จะเป็น กี่แผนชั้นอยู่กับหัวข้อการเรียนรู้ที่กำหนดในสาระการเรียนรู้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดมาจากการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 4. สาระการเรียนรู้ คือ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เป็นหัวข้ออยู่ที่สอน
 5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนที่ครูและนักเรียน ต้องปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน
 6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คือ การกำหนดวิธีการ วัดผลและการประเมินผล เช่น การสังเกต การตรวจสอบ การทดสอบ เป็นต้น การวัดผลประเมินผลจะกำหนดเกณฑ์การ สังเกตการณ์ตรวจสอบ และพฤติกรรมการเรียนซึ่งเป็นการประเมินจากสภาพจริง
 7. สื่อและแหล่งเรียนรู้
- สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ จะต้องทำให้ผู้สอนทราบล่วงหน้าว่าจะ สอนอะไร เพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งผลให้การจัดการ เรียนรู้ดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ

การจัดทำแบบฝึกทักษะ หรือสื่อการสอน ควรมีการประเมินหาประสิทธิภาพของสื่อว่า เหมาะสมที่จะนำไปใช้ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ ความหมายของประสิทธิภาพ

มีนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่านี้

ชนพร โมราบุตร (2547 : 42-44) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า

ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่พึงพอใจ หากมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผล พฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่องและพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดย กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

ดวงมาลา จาริชานนท์ (2551 : 8) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ ซึ่งประสิทธิภาพจะมาจากการผลลัพธ์ของการคำนวณ (E_1) เป็นเลขตัวแรก และ (E_2) เป็น เลขตัวหลัง ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ร้อยมากเท่าไรยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเท่านั้น เป็นเกณฑ์ พิจารณาการรับรองประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน

วิมล เหล่าคน (2552 : 6) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของการเรียนการสอนหรือนวัตกรรม ซึ่งนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลของการใช้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากสื่อหรือนวัตกรรม ด้านกระบวนการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่คาดหวังไว้

การหาประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของสื่อ เป็นการนำสื่อไปทดลองใช้ มีนักการศึกษาจำนวนมาก

เพชร ภิรักษ์ (2544 : 44-51) ได้กล่าวถึงวิธีการหาประสิทธิภาพของสื่อที่สร้างขึ้น 2 วิธี ดังนี้

1. วิธีการหาเชิงประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational check approach) ในกระบวนการนี้ เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้ และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อของการเรียน การสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงซึ่งเนื้อหา และความสามารถในด้านการนำไปใช้ ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาค่า ประสิทธิภาพต่อไป

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical approach) วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลอง ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหา ประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัด หรือกระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$ $E_1/E_2 = 90/90$ $E_1/E_2 = 95/95$ เป็นต้น

บุญชุม ศรีสะชาด (2546 : 153-156) ได้กล่าวถึง การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนหรือวิธี สอนหรือนวัตกรรมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำการทดสอบใช้ และหาประสิทธิภาพของสื่อพัฒนาเพื่อจะ นั้นในการที่จะนำไปใช้ต่อไปการหาประสิทธิภาพนิยมใช้เกณฑ์ 80/80 ซึ่งมีวิธีการ 2 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 พิจารณาจากผู้เรียนจำนวนมาก (ร้อยละ 80) สามารถบรรลุผลในระดับสูง (ร้อยละ 80) ในกรณีนี้เป็นนวัตกรรมสั้นๆ ใช้เวลาอ่านอยเนื้อหาที่สอนมีเรื่องเดียว เช่น การสอน 1 บท ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง เป็นต้น เกณฑ์ 80/80 หมายถึง มีจำนวนผู้เรียนไม่ต่ำกว่า 80% ของ ผู้เรียนที่ทำคะแนนได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

แนวทางที่ 2 พิจารณาผลระหว่างดำเนินการและเมื่อถัดจากดำเนินการ โดยเฉลี่ย อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 80) ในกรณีใช้การสอนหลายครั้งมีเนื้อหาสาระมาก เช่น สอน 3 บท

ขึ้นไปมีการวัดผลกระทบทางเรียน (Assessment) หลักครั้งกฤษที่ 80/80 มีความหมาย ดังนี้

80 ตัวแรก เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

80 ตัวหลัง เป็นประสิทธิภาพของผลโดยรวม (E_2)

การหาประสิทธิภาพใช้สูตร ดังนี้

$$\text{ประสิทธิภาพ} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนที่สอบได้ของทุกคน}}{\text{ผลรวมของคะแนนจากทุกคน}} \times 100$$

ประสิทธิภาพจะเป็นร้อยละของค่าเฉลี่ยเมื่อเทียบกับคะแนนเต็มซึ่งต้องมีค่าสูง จึงจะชี้ถึงประสิทธิภาพได้กรณีนี้ให้ร้อยละ 80

80 ตัวแรก ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ เกิดจากการนำคะแนนเต็มที่สอบได้ระหว่างดำเนินการ (นั่นคือ ระหว่างเรียนหรือระหว่างการทดลอง) มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละซึ่งต้องได้ร้อยละซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผล โดยรวมเกิดจากการนำคะแนนจากการวัดโดยรวม เมื่อสื้นสุดการสอนหรือสื้นสุดการทดลองมาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพสื่อหรือนวัตกรรมจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อระบุสร้างความมั่นใจก่อนที่จะนำสื่อหรือนวัตกรรมไปใช้ต่อไป

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

บัญชม ศรีสะอุด (2546 : 156) ได้กล่าวถึงการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้มี ดังนี้

1. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพสามารถกำหนดได้หลากหลายขึ้นอยู่กับผู้วิจัย จะกำหนดถ้าต้องการประสิทธิภาพสูงก็กำหนดค่าไว้สูง เช่น 90/90 แต่ถ้ากำหนดเกณฑ์ไว้สูงอาจพบปัญหาว่าไม่สามารถบรรลุเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้ การจะทำให้ผู้เรียนส่วนมากทำคะแนนได้佳วนเต็มมีค่าเฉลี่ย佳วนเต็ม คือ ร้อยละ 90 ขึ้นไปไม่ใช่เรื่องง่าย ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องง่ายและไม่ค่อยมีการตั้งเกณฑ์ 90/90 ในงานวิจัยบางเรื่องตั้งไว้ต่ำกว่า 80 ทั้งด้านกระบวนการและผลโดยรวม เช่น 70/70 ทั้งพระค้าถึงที่ครุพัฒนาเขียนมีประสิทธิภาพจริงแล้วจะสามารถพัฒนาผู้เรียนได้บรรลุผลระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ได้การตั้งเกณฑ์ 50/50 หรือ 60/60 แสดงถึงว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนได้โดยเฉลี่ยครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มหรือมากกว่าครึ่งหนึ่งเล็กน้อย (ร้อยละ 60) ซึ่งไม่น่าจะเพียงพอควรพัฒนาได้มากกว่านั้น

2. การเขียนเกณฑ์ 80/80 “ไม่ได้หมายถึง อัตราส่วนหรือสัดส่วนระหว่าง 2 ส่วนนี้ โดยที่ไปไม่ได้แปลความหมายโดยนำมาเบริยนเทียบกัน ดังนั้น ครุผู้วิจัยไม่อาจเขียนในรูป 80/80 แต่เขียนในรูปอื่น เช่น 80/80 หรือแม้กระทั่งเขียนว่าใช้เกณฑ์ 80% ทั้งกระบวนการและผล โดยรวมก็ได้การเขียน 80/80 เป็นเพียงแยกส่วนของประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นเลข 80 ตัวหน้ากับประสิทธิภาพของผลโดยรวมซึ่งเป็น 80 ตัวหลัง

3. ครุผู้วิจัยอาจตั้งเกณฑ์ทั้ง 2 ส่วนไม่เท่ากันก็ได้ เช่น ตั้งเกณฑ์เป็น 70/80 ซึ่งหมายความว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการใช้ร้อยละ 70 ส่วนประสิทธิภาพของผลโดยรวมใช้ร้อยละ 80 ซึ่งไม่นิยมกำหนดในลักษณะดังกล่าว

สรุปได้ว่า การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ ผู้จัดเป็นผู้กำหนดเอง ว่ามีความเหมาะสม กับผู้เรียนหรือไม่ สามารถพัฒนาให้มีประสิทธิภาพจริงและจะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลได้

ดัชนีประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผลเป็นการหาค่าดัชนีเพื่อให้ทราบว่าสื่อที่สร้างขึ้นมีประสิทธิผลเพียงใดแล้วนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนอยู่ในระดับที่เหมาะสมกับที่ออกแบบไว้ แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หน้าประสิทธิภาพ

ความหมายของดัชนีประสิทธิผล

มีผู้กล่าวถึงความหมายของดัชนีประสิทธิผลไว้หลายท่าน ดังนี้

เพชร ภิจารก (2544 : 1) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนน การทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

ชนิดา นนท์นภา (2545 : 48) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง การประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา เพื่อที่จะคุ้มครองประสิทธิภาพทางด้านการเรียนการสอน และการประเมินสื่อ

เมธा พงศ์ศาสตร์ (2549 : 4) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ในการประเมินสื่อประกอบการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่แสดง ความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนหลังจากที่ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนหรือนวัตกรรม โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียน กับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

เพชรุ กิจธารา (2544 : 3) กล่าวถึง การหาค่าดัชนีประสิทธิผลว่าเป็นการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและ การทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ใน การปฏิบัติสำรวจมาจะเน้นที่ผลความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลของความแตกต่างทางสถิติ แต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจจะยังเป็นที่เพียงพอ เช่น ในกรณีของการทดลองใช้สื่อการเรียนการสอนครั้งหนึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่ 1 การทดลองก่อนเรียน ได้คะแนนร้อยละ 18 การทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนร้อยละ 67 และกลุ่มที่ 2 การทดสอบก่อนเรียน ได้คะแนนร้อยละ 27 การทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนร้อยละ 74 ซึ่งเมื่อนำผลการวิเคราะห์ทางสถิติปรากฏว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบหลังเรียนระหว่างกลุ่มทั้งสอง ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้นเพราสิ่งทดลอง (Treatment) นั้นหรือไม่เนื่องจาก การทดสอบทั้งสองกรณีมีคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลถึง คะแนนการทดสอบหลังเรียนที่จะเพิ่มขึ้นได้สูงสุด (เพชรุ กิจธารา. 2554 : 3) ดังนี้ ดัชนีประสิทธิผล มีรูปแบบในการหาค่า ดังนี้

$$\text{E.I.} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม})} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}$$

$$\text{หรือ E.I.} = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1}$$

เมื่อ P_1 แทน ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน

P_2 แทน ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน

100 แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

$P_2 - P_1$ หมายถึง จำนวนเศษของ E.I. เป็นเศษที่ได้จากการวัดระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (P_1) และคะแนนทดสอบหลังเรียน (P_2) ซึ่งคะแนนของห้องสองชนิดนี้ จะแสดงถึงค่าร้อยละของคะแนนรวมสูงสุดที่ทำได้ (100%)

ตัวหารของดัชนี คือ ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน (P_1) และคะแนนสูงสุดที่นักเรียนสามารถทำได้

ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อประเมินผลสื่อเรียนจากการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งวัดว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด การวัดทางด้านความเชื่อ เจตคติ และความตั้งใจของผู้เรียนนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงให้เป็นร้อยละหาค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ จากนั้นนำคะแนนครั้งก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนนหลังเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้มาหารค่าดัชนีประสิทธิผล โดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนนหลังเรียนได้เท่าใด นำมาหารด้วยค่าที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนสูงสุด ที่ผู้เรียนสามารถทำได้ลบด้วยคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยทำให้อยู่ในรูปปั้ปรอยละ

ค่าดัชนีประสิทธิผล จะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 หากค่าทดสอบก่อนเรียนเป็น 0 แสดงการทดสอบหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ได้คะแนน 0 เท่าเดิม และการทดสอบหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ได้คะแนน 0 เท่าเดิม แต่ถ้าคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 0 และคะแนนทดสอบหลังเรียน นักเรียนทำได้สูงสุด คือ เท่ากับ 100 ค่า E.I. จะมีค่าเท่ากับ 1.00 และในทางตรงกันข้าม ถ้าคะแนนทดสอบหลังเรียนน้อยกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ค่าที่ได้ออกมาจะมีค่าเป็นลบ เช่น $P_1 = 73\% P_2 = 45\%$ ค่า E.I. = -0.38 สภาพของการเรียนเพื่อรับรู้ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะต้องเรียนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาดัดแปลงเพื่อย่างอิงเกณฑ์ด้วยค่าของเกณฑ์สูงสุดที่สามารถเป็นไปได้ ซึ่งในการคำนวณค่าดัชนีประสิทธิผลอาจจะมีค่าได้ถึง 1.00

ดัชนีประสิทธิผลสามารถใช้ได้กับข้อมูลมาตราส่วน เช่น การประเมินระหว่างการทดลองใช้สื่อ 2 ชนิด ผลการประเมินก่อนใช้ คือ 2.99 และการประเมินหลังใช้ คือ 3.51 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 86 คนในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 การประเมินก่อนใช้สื่อ คือ 1.64 และการประเมินหลังใช้สื่อ คือ 2.21 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขึ้นไป ความแตกต่างของค่าคะแนนระหว่างการประเมินก่อนการใช้สื่อ (การทดสอบก่อนเรียน) และการประเมินหลังการใช้สื่อ (คะแนนทดสอบหลังเรียน) คือ .052 ระหว่าง 2 กลุ่ม มีเพียงเล็กน้อย การเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนสามารถใช้ E.I. ในการคำนวณได้ โดยเปลี่ยนแปลงคะแนนเป็นค่าร้อยละทั้งหมด

กล่าวได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลเป็นค่าตัวเลขในทางสถิติที่มีประโยชน์มากที่จะช่วยบ่งบอกความก้าวหน้าของนักเรียน หรือผู้เรียนหลังจากที่เรียนรู้โดยใช้สื่อหรือวิธีการต่างๆ ซึ่งจะทำให้ครูหรือผู้ที่รับผิดชอบกับการจัดการเรียนรู้ได้ประเมินสื่อหรือวิธีการที่ใช้จัดการเรียนรู้ว่ามีประสิทธิภาพเพียงใดที่จะใช้ในการพัฒนาความก้าวหน้าด้านการเรียน และเมื่อประเมินแล้วต้องพิจารณาว่าสามารถใช้พัฒนาการเรียนรู้ซึ่งระดับที่ยอมรับได้ขึ้นไปหรือไม่ เพื่อทางแนวทางปรับปรุงหรือพัฒนาสื่อ หรือวิธีการที่ใช้เหล่านั้นให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทักษณ์ที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าทุกคนมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกต โดยการแสดงออกที่ค่อนข้างชัดช้อน จึงเป็นการที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรงแต่สามารถวัดโดยทางอ้อม การวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง จึงสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้

ความหมายของความพึงพอใจ

มีผู้นักการศึกษาได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

ศุภสิริ โสมานาคุ (2544 : 49) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง เป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลในการปฏิบัติงานซึ่งมีความหมายกว้าง รวมไปถึงความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพด้วย การมีความสุขที่ด้วยการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เข้าได้ในทักษณ์ที่ดีต่องานด้วย

ปรียาพร วงศอนุครุโจน์ (2546 : 143) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางนวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทนคือผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน

สุลักษณ์ สุขเกื้อ (2549 : 40) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ซึ่งจะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหมายกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไรถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากถ้าได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจพิดหวังหรือไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้หรือได้รับน้อยกว่าที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่ามีมากหรือน้อย

カラณี โพธิ์ไทร (2552 : 41) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าตรงกับความต้องการหรือไม่อย่างไร

เบญจวรรณ เสาร์โค (2553 : 45) ให้ความหมายของความพึงพอใจคือการเรียนว่า หมายถึง ความรู้ที่รับรู้ด้วยจิตใจ โดยอาศัยแรงจูงใจภายในแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ต่อการเรียนการสอนของครูและแสดงให้บุคคลรับข้างได้รับรู้ในทางนวกหรือทางที่ดีขึ้น

วีระพร ลาทอง (2554 : 90) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เรียนว่ามีความพอใจหรือไม่พอใจต่อการเรียนหรือการปฏิบัติกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับ นอบหมายการจัดการเรียนการสอนคร่าวางถึงความพึงพอใจของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียน เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยกระตุนให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติกรรมต่าง ๆ และเกิดการเรียนรู้ต่อไป

จากความหมายความพึงพอใจที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความชอบ ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อฟังใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหมายอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก เท่าในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ และความรู้สึกในเชิงบวกของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วย แบบฝึกหัดจะเรื่องการอ่านข้อใจความอย่างมีวิจารณญาณ ที่เรียนโดยการเรียนรู้ตามเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งวัดได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจ

มาส โลว์ (Maslow. 1970 : 69) ได้กล่าวถึงทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจที่ได้ยินรับ และเขื่อถือที่สุด คือ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ โดยมีข้อสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ 3 ประการ ดังนี้

1. คนทุกคนมีความต้องการและความต้องการมีอยู่ต่อเวลา และไม่มีที่สิ้นสุด
2. ความต้องการที่ได้รับความตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม
3. ความต้องการของคนจะมีลักษณะลำดับขั้นจากต่ำไปสูงตามลำดับขั้น จากต่ำไปสูง ตามลำดับ ความสำคัญ กล่าวคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้ตอบสนอง มีลักษณะของการจูงจากต่ำไปสูงมี 5 ขั้นตอน ดังนี้
 - 3.1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological need) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอด เช่น ความต้องการด้านอาหาร ที่อยู่อาศัยเครื่องนุ่งห่ม ยาภัยโรค ความต้องการพักผ่อนฯลฯ
 - 3.2 ความต้องการด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security of safety need) ถ้าหากความต้องการทางด้านร่างกายได้การตอบสนองมนุษย์จะมีความต้องการในสิ่งที่สูงต่อไป คือ ความต้องการความปลอดภัยฯ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากภัยที่เกิดขึ้น

3.3 ความต้องการด้านสังคม (Social or belongingness need) ภายหลังที่คนได้รับการตอบสนองในส่องขั้นดังกล่าวแล้ว จะมีความต้องการที่สูงขึ้น ความต้องการทางด้านสังคมจะเริ่มเป็นสิ่งที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคน ความต้องการทางด้านนี้จะเป็นความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น

3.4 ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem or status need) ความต้องการขั้นต่อมาเป็นความต้องการที่ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ ความมั่นใจในตนเองในเรื่องความสามารถ ความรู้ ความสำคัญตนเอง รวมทั้งความต้องการที่จะมีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น หรืออยากให้คนอื่นยกย่องสรรเสริญ การดำรงตำแหน่งที่สำคัญในองค์กร

3.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self – actualization or self-realization) ลำดับความต้องการสูงสุดของมนุษย์ คือ ความต้องการที่จะสำเร็จในชีวิตความนึกคิด หรือความคาดหวังความต้องการในขั้นนี้จะเกิดขึ้นและมักจะเป็นความต้องการที่เป็นอิสระเฉพาะแต่ละคน ซึ่งต่างก็มีความนึกคิดไฟฝันที่อยากได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ตนคาดหวัง

สก็อตต์ (Scott. 1970 : 120) ได้เสนอความคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลในเชิงปฏิบัติ มีลักษณะ ดังนี้

1. งานควรมีส่วนร่วมสัมพันธ์กับความประ oranisaation ตัวและมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้กระบวนการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงาน จะต้องมีลักษณะ ดังนี้

- 3.1 คนทำงานมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย
- 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
- 3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

สมยศ นาวีการ (2545 : 115) ได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานของความพึงพอใจที่ค่างกัน

2 ลักษณะ คือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพของงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง
2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยกิจกรรมอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ในที่สุดนำไปสู่ความตอบสนองความตอบสนองความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic rewards) โดยผ่าน

การรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นดั่งปัจจัยปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้วความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนและผลการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าผู้เรียนได้รับความตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจ ความปลดปล่อยหรือความมั่นคงด้านฐานะเด่นในสังคม และความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ในชีวิตเป็นลำดับความต้องการสูงสุดของมนุษย์เพียงไร สิ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงในการจัดการเรียน การสอน คือ การเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้

การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเกิดขึ้นหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบกับระดับความรู้สึกของนักเรียน ดังนั้น ในการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ กระทำได้หลายวิธีดังนี้

สถาโฉน์ ไสายสมบติ (2534 : 39) ได้กล่าวถึง การวัดความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้มากอย่างเพร่หลายวิธีหนึ่ง
2. การสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นวิธีที่ต้องอาศัยเทคนิค และความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ ที่จะจูงใจให้ผู้ตอบคำถามตามข้อเท็จจริง
3. การสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้งก่อนการปฏิบัติกรรมและปฏิบัติกรรม และหลังการปฏิบัติกรรม

จะเห็นได้ว่าการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้สามารถที่จะวัดได้หลายวิธีทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการด้วยซึ่งจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ

มิลเล็ต (Millet. 1954 : 397) ได้กล่าวถึง การวัดความพึงพอใจไว้ว่า ในงานบริการหรือ ความสามารถที่จะพิจารณาเรื่องบริการนั้นเป็นที่พอยใจหรือไม่โดยวัดจาก

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียม (Equitable service) คือ การให้บริการที่มีความยุติธรรม
2. ความเสมอภาคและเสมอหน้า ไม่ว่าจะเป็นใคร
3. การให้บริการที่รวดเร็วทันต่อเวลา (Timely service) คือ การให้บริการตามลักษณะความจำเป็นรีบด่วน
4. การให้บริการอย่างพอเพียง (Ample service) คือ ความต้องการเพียงพอในด้านสถานที่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
5. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous service) จนกว่าจะบรรลุผล

6. การให้บริการที่มีความก้าวหน้า (Progressive service) คือ การพัฒนางานบริการด้านปริมาณคุณภาพให้มีความเจริญก้าวหน้าไปเรื่อย ๆ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียน จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้น ทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมมูลของชีวิตมากน้อยเพียงใด นั่นคือ สิ่งที่ครูผู้สอนจะดำเนินถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ ให้กับผู้เรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับการสร้างหรือพัฒนาแบบฝึกหักษะ ถือว่าเป็นงานวิจัยที่ครุยวิเคราะห์ความสำคัญและให้ความสนใจ เพราะสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างได้ผลผู้เรียนเกิดความสนุกเพลิดเพลินในการเรียน สร้างบรรยายการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งจากการศึกษาด้านคว่างานวิจัยต่าง ๆ จึงได้นำงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาแบบฝึกหักษะภาษาไทย ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

พูนศรี กิจเจลา (2544 : 101-102) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทยและความสามารถในการเรียนภาษาไทยของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนักเรียนมัธยมคุณยกตรี เขตพระนคร กรุงเทพฯ ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครุ ผลวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC มีความรู้ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสนใจในการเรียนภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง

ปวีณา เอ็นดู (2547 : 87) ได้พัฒนาแผนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกหักษะ โดยผลการศึกษาด้านคว้าพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกหักษะมีประสิทธิภาพ 86.11/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 โดยสรุป ผลการศึกษาด้านคว้าครั้งนี้จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีคิด และทราบแนวทางการพัฒนาพยัญชนะ สาระ วรรณยุกต์ เป็นคู่สูกต้องทรงความความต้องการอันเป็นผลสัมฤทธิ์ของวิธีการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิผล สมตามเจตนารมณ์การสอนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ณัฐกานต์ ชาติเพชร (2549 : 59) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะเสริมทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลคุณเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษบูรพาฯ เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะเสริมการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ $86.46/84.46$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน การเขียนสะกดคำยากสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยากในระดับมากและมากที่สุด

พงษ์ศักดิ์ พางาม (2549 : 55) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $86.06/82.42$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้ และคะแนนการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าคะแนนการเรียนรู้ก่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุภจิตร คงสุวรรณ (2550 : 96) ได้ศึกษาแผนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุบลศรีวิไล ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $87.56/89.16$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าตัวชี้นีประสิทธิ์ผลเท่ากับ 0.80 หมายความว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ร้อยละ 80

จิราพร กัทรนุส (2551 : 41) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อพิมพ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนช่องพาก อำเภอชานิน จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์เรื่องการวิเคราะห์เรื่องที่นักเรียนมีความสนใจสูง เป็นอันดับแรกของลงมาได้แก่ การวิเคราะห์คำที่มีไม้ทั้งหมด และการวิเคราะห์โฆษณา ตามลำดับมีผลสัมฤทธิ์เรื่อง การวิเคราะห์การอ่านของเพื่อนเป็นอันดับสุดท้าย ผลสัมฤทธิ์โดยเฉลี่ยหลังเรียน โดยใช้สื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์โดยเฉลี่ยก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ยุภา บุญประสม (2551 : 67 - 68) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $86.06/82.42$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าคะแนนก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมปอง นูลเมือง (2551 : 67) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ $81.04/80.83$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์อยู่ในระดับดี

สมจิตรา ศุภษร (2551 : 69) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ $85.05/80.33$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ $80/80$ ตามที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุพัตรา วงศิริกิจ (2551 : 46) ได้ทำวิจัยเรื่อง แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนความกล้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนความกล้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ มีประสิทธิภาพ $84.79/83.53$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ $80/80$ ตามที่ตั้งไว้ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำความกล้า สูงกว่าคะแนนก่อนใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนความกล้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนความกล้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ศุกรณ์ ภูวัต (2553 : 63) ได้วิจัยเรื่อง แบบฝึกทักษะการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 83.95/85.14 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อ่าย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรินทร จรุญกิจธรรม (2554 : 69) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 87.28/85.57 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณ หลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน อ่าย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุการดา อันดี (2554 : 93) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 83.41/81.70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณ สูงกว่าคะแนนก่อนใช้ หนังสือการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อ่าย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสือการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 0.5944 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสือการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณ สูงกว่าคะแนนก่อนใช้หนังสือการอ่านอ่าย่างมีวิชาณญาณชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก งานวิจัยต่างประเทศ

เริด (Reed. 1999 : 40-39) ได้ศึกษาผลของแบบจำลองการคิดอ่าย่างมีวิชาณญาณต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการวิเคราะห์เอกสารจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้งการแปลความหมาย การใช้เหตุผลและการคิดอ่าย่างมีวิชาณญาณในการศึกษาในการศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดเชิงประวัติศาสตร์ของการคิดอ่าย่างมีวิชาณญาณพัฒนาได้ดีขึ้น

คอเรย์ (Corey. 2000 : 2690 - A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกทักษะการอ่านและเขียนที่มีต่อการฝึกอ่านและเขียนของหญิงวัยรุ่น ในเขตชนบทของเทือกเขาอัลปาลาเซียในสหรัฐอเมริกาพบว่า การใช้แบบฝึกการอ่านและการเขียนในโรงเรียนได้ผลจากการฝึกอ่านและเขียนประสบการณ์ส่วนตัวและสุนทรียศาสตร์ จะนั่นจึงทำให้เกิดการขาดความต่อเนื่องของวัฒนธรรมและศักยภาพ

ที่มีอยู่ที่บ้านนักเรียน โรงเรียนได้ลักษณะความสามารถในการเรียนรู้แบบธรรมชาติของเด็ก เมื่อเข้ามาในโรงเรียน จะนั่งเด็กเหล่านี้จึงไม่สามารถที่จะคิดเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับบทบาทของสตรีในเชิงวัฒนธรรมของ họ ด้วยเหตุนี้สตรีที่มาเข้าโรงเรียนจึงต้องด้านในการที่จะพูดถึงโรงเรียนและบ้านของ họ เพราะในความเป็นจริงแล้วเข้าต้องการให้โรงเรียนมีบทบาททางด้านจินตนาการ และสร้างสรรค์เกี่ยวกับรูปแบบการฝึกการเขียนและการอ่าน

เบชาร์ด (Bouchard. 2002 : 541 - A) ได้ศึกษาปีที่ 3 ความรู้เรื่องคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากความผิดพลาดจากการอ่านสะกดคำแม้เขายังมีความพยายามอย่างมาก ระหว่างการอ่านและการสะกดคำ แต่การปฏิบัติการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนก็มักจะแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความถูกต้องและความผิดพลาดของคำ การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้เรื่องเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์พบว่า การปฏิบัติงานของการอ่านของนักเรียนดีกว่าการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่ามีผลของรายงานอย่างมีนัยสำคัญ ต่อระดับความรู้เรื่องคำของนักเรียนต่อไปพบว่า ความผิดพลาดเกี่ยวกับลักษณะทางอักษรหรือที่เหมือนกันทุกงาน จากการศึกษาการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำของทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครูพบว่าการให้คะแนนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการปฏิบัติจริงของนักเรียนในผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำ

เนเธอร์แลนด์ (Netherland. 2005 : 36-86) ได้ทำการศึกษาเพื่ออธิบายและเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและเจตคติของนักเรียนและผู้ปกครองในโรงเรียนชั้น 1 และโรงเรียนชั้นอื่น ๆ เครื่องมือ มี 2 ฉบับ คือแบบสอบถามผู้ปกครองและแบบสอบถามนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนและผู้ปกครองชั้น 1 อ่านหนังสือน้อยกว่านักเรียนและผู้ปกครองในโรงเรียนชั้นอื่น ๆ และนักเรียนผู้ปกครองในโรงเรียนชั้น 1 มีหนังสือและอุปกรณ์การศึกษาน้อยกว่านักเรียนและผู้ปกครองในโรงเรียนชั้นอื่น ๆ ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์การอ่านที่บ้านมีผลกระทบต่อความพร้อมและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนในโรงเรียน

คัสซัน (Cassan. 2002 : 49) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการปฏิรูปการเรียนรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ : อิทธิพลเกี่ยวกับครอบครัวที่มีผลต่อการเข้าใจของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ ผลวิจัยพบว่า กลวิธีในการพัฒนา สามารถทำให้นักเรียนเกิดการปฏิบัติสามารถเพิ่มความรู้ที่ได้รับจากสารข้อมูล สูงขึ้นและการที่นักเรียนได้มีโอกาสอภิปรายแบบกลุ่มเล็ก ๆ นั้นจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือเมื่อ นักเรียนได้ใช้วิธีการทฤษฎีเพิ่มประสิทธิภาพทางความคิดก์สามารถช่วยในเรื่องการตัดสินใจที่สมบูรณ์ของนักเรียนมากขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ทำให้ผู้วิจัยสนับสนุนที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนมีความสุขกับการทำางานร่วมกันในกลุ่ม มีความรับผิดชอบต่อกลุ่ม มีความจำที่คงทน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ มีความพึงพอใจและมีเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและการเรียน การสอนวิชาภาษาไทย บรรลุจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อเสนอวิธีการดำเนิน ตามรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนไพบูลพิทยาคม อำเภอประโคนชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 3 ห้อง รวม 118 คน แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนไพบูลพิทยาคม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 38 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 9 ชุด

2. แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง ดังนี้

- 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1 เรื่อง ประวัติตำนานท้าวมหาสงกรานต์
- 2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 2 เรื่อง ตำนานพญากันคาก
- 2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 3 เรื่อง นางพญาการเผือก

- 2.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำนำนพาแห่ง-นางไ่อ'
- 2.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เสียงเล่าขานดำเนินท้าวป้าจิต-นางอรพิม
- 2.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ก่องข้านอข่ายแม่'
- 2.7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง คำนำนแม่น้ำโขง
- 2.8 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง ไหเมแท้ที่แม่ท้อ
- 2.9 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง คำรำลือคงแม่นางเมือง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้จัดสร้างขึ้นใช้ทดสอบนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียนและหลังเรียนการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณกับการสอนแบบปกติเป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ โดยใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณสำหรับกลุ่มทดลอง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้จัดได้ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ

1.2 ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

1.3 วิเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ เนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.4 สร้างแบบฝึกทักษะโดยให้ครอบคลุมเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัด ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.5 นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

1.6 นำแบบฝึกทักษะที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ความถูกต้อง ของการใช้ภาษาและพิจารณาความสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแบบฝึกทักษะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.6.1 นางศิริวรรณ มหาวิเศษ ครูชำนาญการ วุฒิการศึกษา ค.บ. (ภาษาไทย) โรงเรียนเมืองคลุงพิทยสารรร. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผู้เชี่ยวชาญด้าน หลักสูตรและวิธีการสอน

1.6.2 นายพิทักษ์ หวานเวช ครูชำนาญการพิเศษ วุฒิการศึกษา ก.บ. (ภาษาไทย) ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป โรงเรียนไพศาลพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา

1.6.3 นายไพบูลย์ มั่นยืน วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ วุฒิการศึกษา ศ.บ.ว. (พิสิกส์) ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนไพศาลพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล

1.7 นำแบบฟีกทักษะที่ได้รับการการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าเฉลี่ย ผลการประเมินแบบฟีกทักษะผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมิน ของลิเกอร์ท (Likert) เป็นมาตราส่วนแบบประมาณท่า (Rating Scales) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมที่สุด เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด กำหนดเกณฑ์ การตัดสินการประเมินดังนี้ (บัญชี ครรภะฯ 2545 : 103)

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมที่สุด
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

นำคะแนนการแบบฟีกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้ แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 9 เล่ม ของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย โดยยึดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์ตัดสิน (บัญชี ครรภะฯ 2545 : 103)

1.8 นำแบบฟีกทักษะไปดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือ ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.8.1 การหาคุณภาพเครื่องมือเป็นรายบุคคล (1:1) ขั้นตอนนี้นำแบบฟีกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไพศาลพิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียน

ปานกลาง 1 คน และนักเรียนอ่อน 1 คน ในขณะทำการทดลองผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน และนำข้อมูลจากการสังเกตมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

1.8.2 การหาคุณภาพเครื่องมือเป็นกลุ่มเล็ก (1:10) ขั้นตอนนี้นำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองคลุงพิทยาสรรค์ จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเก่ง 3 คน นักเรียนปานกลาง 3 คน และนักเรียนอ่อน 3 คน ในขณะทำการทดลองผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิด และนำข้อมูลจากการสังเกตมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

1.8.3 การหาคุณภาพเครื่องมือภาคสนาม (1:100) ขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินการเหมือนการสอนในสถานการณ์จริง โดยผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองคลุงพิทยาสรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 35 คนขึ้นไป ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ 80/80

1.9 นำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการทดลองและมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนไพรាលพิทยาคม ตำบลไพร้า อำเภอประโคนชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานุรีรัมย์ เขต 2 จำนวน 38 คน

2. การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดจากหลักสูตรสถานศึกษา

2.3 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ตามหัวข้อต่อไปนี้

2.4 กำหนดโครงสร้างแล้วดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามหัวข้อต่อไปนี้

2.4.1 สาระ

2.4.2 มาตรฐานการเรียนรู้

2.4.3 ตัวชี้วัดและสารการเรียนรู้

- 2.4.4 สาระสำคัญ
- 2.4.5 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 2.4.6 กิจกรรมการเรียนรู้
- 2.4.7 สื่อ/แหล่งเรียนรู้
- 2.4.8 การวัดผลประเมินผล
- 2.4.9 ตัวชี้วัดและสารการเรียนรู้
- 2.4.10 บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ตาราง 3.1 รายละเอียดการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหักษะการอ่านข้อใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนที่	สารการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
1	ประวัติตามงานท้าวมหาสงกรานต์	2
2	ตำนานพญาก้อนคาก	2
3	นางพญากาเพือก	2
4	ตำนานพาเดง-นางໄอ່	2
5	เสียงเล่าขานตำนานท้าวป้าจิต-นางอรพิน	2
6	ก่องข้าวน้อยผ่าแม่	2
7	ตำนานแม่น้ำโขง	2
8	ไหనแท๊ที่แม่ทอ	2
9	คำรำลีดองแม่นางเมือง	2
รวม		18

2.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบ เสนอแนะในส่วนที่บกพร่องเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการแก้ไขข้อมูลพร่องให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหา และข้อเสนอแนะในด้านสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล

ในแต่ละแผน โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิโคร์ท (Likert) เป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า (Rating scales) จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สมบูรณ์

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพโดยใช้ความคู่กันแบบผึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.2 ศึกษาเทคนิคที่ใช้ในการวัดผลการศึกษา ชนิดของแบบทดสอบและรูปแบบของข้อสอบ

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้จริง 30 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง

3.5 นำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แก้ไขปรับปรุงเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบกับชุดประสงค์ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (สมนึก กัททิยธนี. 2546 : 218 -219)

ให้คะแนน +1 เมื่อแนวใจว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แนวใจว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับ
ชุดประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อแนวใจว่าข้อสอบนั้น ไม่สอดคล้องกับชุดประสงค์

3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ตามวิธีของโรวินลลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (สมนึก กัททิยธนี. 2546 : 218 -220)

3.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงอีกครั้ง

3.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในเขตกรุงเทพฯ เครื่องข่ายคุณภาพการศึกษาประโคนชัย 13 ที่เคยเรียน มาแล้ว เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ แล้วนำมาตรวจสอบให้คะแนนโดยให้ 1 คะแนน สำหรับ ข้อที่ตอบถูก และให้คะแนน 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ในข้อเดียวกัน โดยกำหนดคุณลักษณะของแบบทดสอบเพื่อประเมินตามเกณฑ์ต่อไปนี้

3.8.1 นำแบบทดสอบที่ได้จากการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ตามวิธีของ Brennan (สมนึก กทพทยชน. 2551 : 202 - 204) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.20 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 - 1.00 แบบทดสอบที่เลือกไว้มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.45 - 0.73 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.21 - 0.63 และหากค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยวิธีของโลเวทท์ (Lovelt) (บุญชน ศรีสะอาด. 2545 : 96) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

3.8.2 คัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อที่เข้าเกณฑ์ ไว้จำนวน 20 ข้อ

3.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การสร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษานิยาม ทฤษฎี และเอกสารรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมิน

4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั่วไปมาสร้างแบบประเมิน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 10 ข้อ โดยศึกษาการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ โดยวิธีของลิกเกอร์ท (Likert's Method) ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.3 นำแบบวัดความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข แล้วนำแบบประเมินมาปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องตามคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะ

4.4 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

ชุดเดิมพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) เพื่อขอคำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับด้วยต้นบันปลายและฟ้า (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาก (Cronbach) (บุญชุม ศรีสะอด. 2545 : 100 - 101) ซึ่งปรากฏว่ามีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 ซึ่งมีความถูกต้องสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบฝึกทักษะการอ่าน จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest Post-test Design รูปแบบการวิจัยเป็นดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 60) ดังตาราง 3.2

ตาราง 3.2 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design กลุ่ม Pre-test

Treatment Post-test

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	T_1	X	T_2

เมื่อ T_1 แทน ทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

X แทน การทดลอง

T_2 แทน ทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

2. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2559 ถึงเดือนมกราคม 2560 รวม 18 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบทั้งก่อนเรียน และหลังเรียน

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 ชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนหลักการและวิธีปฏิบัติตามรูปแบบ การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เข้าใจหลักและวิธีการร่วมกันสามารถบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้

3.2 ทดสอบก่อนเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นตรวจคะแนนและเก็บบันทึกคะแนนไว้

3.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านขับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้กรรมความร่วมมือแบบ CIRC

3.4 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียว กับก่อนเรียนตรวจให้คะแนนและเก็บบันทึกคะแนนไว้

3.5 วัดความพึงพอใจ นักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนไพรัตนพิทยาคม จำนวน 20 คน เนื่องจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านขับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และบันทึกผลการวัดไว้

3.6 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนไปวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดลองตามความนุ่งหมายของการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านขับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80

การหาเกณฑ์ 80 ตัวแปรดำเนินการ ดังนี้

1. รวมคะแนนประเมินการทำงานกลุ่มและประเมินการอ่านขับใจความอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของพฤติกรรมระหว่างเรียนการนำเสนอผลงานและการทดสอบข้อสอบ

3. นำค่าเฉลี่ยที่หาได้มาคำนวณเป็นร้อยละ

การหาเกณฑ์ 80 ตัวหลังดำเนินการ ดังนี้

1. รวมคะแนนการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบถูกทั้งหมด

2. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของการทดสอบหลังเรียน

3. นำค่าคิดค่าเฉลี่ยที่หาได้มาคำนวณเป็นร้อยละ

2. การวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของ แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.1 รวมคะแนนการทดสอบก่อนเรียนที่นักเรียนตอบถูกทั้งหมด

2.2 รวมคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่นักเรียนตอบถูกทั้งหมด

2.3 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) ตามวิธีของ ภูดี้แม่น เพลเทอร์และชไนเดอร์ (Goodman, Fletcher & Schneider. 1980; อ้างถึงในเพชริญ กิจระการ. 2544 : 50) คือ วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องชนิดของคำในภาษาไทย กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนด้วย แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สอดคล้องในการวิเคราะห์ข้อมูล

สอดคล้องในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. สอดคล้องทางคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 สอดคล้องในการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ แบบทดสอบโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องหรือ IOC ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2545 : 65)

$$\text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับมาตรฐานประสงค์

R แทน คะแนนของผู้เขียนภาษาญี่ปุ่น

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนผู้เขียนภาษาญี่ปุ่นแต่ละคน

N แทน จำนวนผู้เขียนภาษาญี่ปุ่น

1.2 การหาประสิทธิภาพของการเรียนแบบโครงการ化โดยการหาค่า E_1 และ E_2

$$\text{สูตร} \quad E_1 = \frac{\sum X_1}{NxA} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X_1$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในบทเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในบทเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

การคำนวณหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

$$\text{สูตร} \quad E_2 = \frac{\sum X_2}{NxB} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum X_2$ แทน คะแนนรวมของทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

1.3 การหาดัชนีประสิทธิผล ใช้สูตร ดังนี้ (เพชริญ กิจระการ. 2545 : 1- 3)

$$\text{สูตร} \quad E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

เมื่อ P_1 แทน ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน

P_2 แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน

Total แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

2. สถิติพื้นฐาน

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (เพชริญ กิจระการ. 2545 : 1- 3)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่ม
N	แทน	จำนวนของคะแนนในกลุ่ม

2. ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (บัญชี ศรีสะอด. 2545 : 101) ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad \% = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ %	แทน	ร้อยละ
f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ประวิท ศุวรรณรักษ์ 2542 : 310) ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

1. การทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้สูตร (ประวิท ศุวรรณรักษ์ 2542 : 321) ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าที่
	\bar{X}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	\bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 3 ผลศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 4 ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

E₁ แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

E₂ แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ t-test Dependent

E.I. แทน ค่าดัชนีประสิทธิผล

* แทน ความมั่นคงสำคัญสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัดได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยมีหัวข้อการนำเสนอดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 pragquidangcarang ที่ 4.1 ดังนี้

ตาราง 4.1 ค่าเฉลี่ยและร้อยละ ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ หลังเรียนของแต่ละแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคะแนนทดสอบหลังเรียนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เลขอ.	คะแนนการทดสอบหลังเรียน									รวมคะแนน (E_1)	คะแนนทดสอบวัดผล ชุดที่ทางการเรียน (E_2)
	แบบฝึกทักษะเดือนที่ 1	แบบฝึกทักษะเดือนที่ 2	แบบฝึกทักษะเดือนที่ 3	แบบฝึกทักษะเดือนที่ 4	แบบฝึกทักษะเดือนที่ 5	แบบฝึกทักษะเดือนที่ 6	แบบฝึกทักษะเดือนที่ 7	แบบฝึกทักษะเดือนที่ 8	แบบฝึกทักษะเดือนที่ 9		
1	5	5	4	5	5	5	4	5	4	42	28
2	5	4	5	4	5	5	5	5	4	42	27
3	4	5	4	5	4	5	4	5	4	40	28
4	4	5	4	4	5	4	5	5	5	41	27
5	4	5	4	5	4	5	4	5	5	41	28
6	5	4	4	4	5	4	5	5	4	40	29
7	4	5	4	4	4	4	4	5	4	38	28
8	4	5	4	5	4	5	4	5	4	40	28
9	4	5	4	5	4	5	4	5	4	40	27
10	4	5	4	5	4	5	4	5	4	40	28
11	5	4	4	4	5	4	5	4	5	40	28
12	4	5	4	5	4	5	5	5	4	41	27
13	4	4	4	4	5	5	5	5	5	41	26
14	4	5	5	4	4	5	5	4	4	40	27
15	5	5	4	4	4	5	5	4	4	40	28
16	5	5	5	4	5	4	4	5	4	41	29

ตาราง 4.1 (ต่อ)

เลขที่	แบบแผนการทดสอบหลังเรียน											หมายเหตุทดสอบหลังเรียน
	แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษที่ 1	แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษที่ 2	แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษที่ 3	แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษที่ 4	แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษที่ 5	แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษที่ 6	แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษที่ 7	แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษที่ 8	แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษที่ 9	รวมคะแนน (E_1)		
17	4	4	4	5	5	5	5	5	5	42	28	
18	4	5	4	5	4	5	5	4	4	40	27	
19	4	4	4	5	5	5	5	5	5	42	28	
20	4	5	4	5	4	5	5	4	4	40	28	
21	5	5	4	5	4	4	4	5	4	40	27	
22	5	4	4	4	4	5	5	5	4	40	28	
23	4	5	4	5	4	5	4	5	4	40	28	
24	4	5	4	5	5	4	5	5	5	42	29	
25	4	5	4	5	5	5	4	4	5	41	27	
26	5	4	5	5	5	5	5	4	4	42	28	
27	5	5	4	4	5	5	5	4	5	42	28	
28	4	5	4	5	4	5	4	5	4	40	27	
29	4	5	4	5	4	5	4	5	5	41	28	
30	4	5	4	5	4	5	4	5	4	40	28	
31	5	5	4	5	5	5	5	4	5	43	27	
32	4	5	4	5	4	5	5	5	5	42	28	
33	4	4	5	5	5	5	5	5	5	43	28	
34	4	5	5	4	4	5	5	4	4	40	27	
35	5	5	5	4	4	5	5	5	4	42	28	
36	5	5	5	4	5	4	4	5	4	41	28	
37	4	4	4	5	5	5	5	5	4	41	27	
38	4	5	4	5	4	5	5	5	4	41	28	
รวม	165	180	160	176	169	182	176	179	165	1552	1053	
\bar{X}	4.34	4.74	4.21	4.63	4.45	4.79	4.63	4.71	4.34	40.84	27.71	
S.D.	0.48	0.45	0.41	0.49	0.50	0.41	0.49	0.46	0.48	0.46	0.65	
ร้อยละ	86.84	94.74	84.21	92.63	88.94	95.79	92.63	94.21	86.84	90.76	92.37	

ตาราง 4.1 พนว่า ค่าเฉลี่ยและร้อยละ ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของแต่ละแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เฉลี่ยเท่ากับ 40.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 คะแนนเฉลี่ยรวมคิดเป็นร้อยละ 90.76 นั่นคือ ประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละ 90.76

ตาราง 4.2 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามเกณฑ์ 80/80

คะแนน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
1. คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังเรียน ของแบบฝึกทักษะ	45	40.84	0.46	90.76
2. คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน (หลังเรียน)	30	27.71	0.65	92.37

จากตาราง 4.2 พนว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เฉลี่ยเท่ากับ 40.84 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 ค่าเฉลี่ยรวมคิดเป็นร้อยละ 90.76 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.71 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ 0.65 คิดเป็นร้อยละ 92.37 หรือ เปรียบเทียบได้เท่ากับ 90.76/92.37

แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

ตาราง 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	38	40.84	0.46	
หลังเรียน	38	27.71	0.65	14.659*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.3 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ได้ค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบเท่ากับ 40.84 และค่าเฉลี่ยหลังการทำแบบทดสอบ ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.71 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังตาราง 4.4 ดังนี้

ตาราง 4.4 ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จำนวน นักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล EI
		ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
38	30	107	160	0.6796

จากตาราง 4.4 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 0.6796 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน ร้อยละ 67.96

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังตาราง 4.5 ดังนี้

ตาราง 4.5 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1.	แบบฝึกทักษะมีความสวยงามน่าสนใจ	4.03	0.16	มาก
2.	แบบฝึกทักษะเน้นการปฏิบัติจริง	4.05	0.57	มาก
3.	คำชี้แจงในแบบฝึกทักษะมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.08	0.43	มาก
4.	เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.11	0.45	มาก
5.	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป	4.24	0.43	มาก
6.	การฝึกบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น	4.26	0.45	มาก
7.	ครูโดยให้คำแนะนำโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	4.05	0.23	มาก
8.	นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC	4.39	0.50	มาก
9.	นักเรียนสามารถนำเทคนิคการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้นักเรียน	4.55	0.50	มากที่สุด
10.	สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากแบบฝึกทักษะไปพัฒนาการอ่านได้	4.53	0.60	มากที่สุด
	รวม	4.23	0.43	มาก

จากตาราง 4.5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผล และมีข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนไฟศาลพิทยาคม อำเภอประโคนชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 3 ห้อง รวม 118 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนไฟศาลพิทยาคม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 38 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

2. ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือ

2.1.1 การเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่

2.2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.3 ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนวิชาการอ่าน กลุ่มสาระ การเรียนรู้วิชาภาษาไทย ได้แก่ เนื้อหาสาระจากวรรณกรรมวรรณคดี บทความ นิทาน หนังสือพิมพ์ หนังสืออ่านประกอบ สารานุกรมและสารสารต่าง ๆ จำนวน 9 ชุด ทั้งหมด 9 แผนการจัดการเรียนรู้ร่อง ท้ามหางสกรนต์ พญาคันคาค นางพญาแพ็อก ผาแดง-นางไอ้ ท้าวป่าจิต-นางอรพิม ก่องข้าวน้อยม่าแม่ แม่น้ำโง ใหม่แท้ที่แม่ท้อ คงแม่นางเมือง

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2559 ถึงเดือนมกราคม 2560 จำนวน 8 สัปดาห์ รวม 18 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยนำเสนอการสรุปผล ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.63/92.37 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ค่าเฉลี่ยผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยประสิทธิผลเท่ากับ 0.6796 คิดเป็นร้อยละ 67.96 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.93$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พนประเด็นที่นำเสนอดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.63/92.37 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณา เอ็นดู (2547 : 87) ได้พัฒนาแผนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยผลการศึกษากันควรพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ

มีประสิทธิภาพ 86.11/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 โดยสรุป ผลการศึกษาค่านคว้าครั้งนี้ จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีคิด และทราบแนวทางการพัฒนาพยัญชนะ สาระ วรรณยุกต์ เป็นคำ ถูกต้องตามความต้องการขึ้นเป็นผลลัพธ์ของวิธีการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิผล สมตามเจตนาرمณ์การสอนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งยังสอดคล้องกับผู้จัดการศึกษาปีที่ 6 ชาติเพชร (2549 : 59) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะเสริมทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลกฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครรัตน์ เพจ 4 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะเสริมการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 86.46/84.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลลัพธ์ของการเรียนของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านการเขียนสะกดคำยาก สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก อよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำยากในระดับมาก และมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของพงษ์ศักดิ์ พางาม (2549 : 55) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้iniท่านพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้iniท่านพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.06/82.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้และคะแนนการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้iniท่านพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าคะแนนการเรียนรู้ก่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ของนักเรียนหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุกจิตรา คงสุวรรณ (2550 : 96) ได้ศึกษาแผนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.56/89.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีผลลัพธ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.80 หมายความว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้อย่างละ 80 สอดคล้องกับงานวิจัยของจิราพร กัทรนูล (2551 : 41) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลลัพธ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อพิมพ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

ช่องทางสำหรับนักเรียน จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์เรื่องการวิเคราะห์ เรื่องที่นักเรียนมีความสนใจสูงเป็นอันดับแรก รองลงมา ได้แก่ การวิเคราะห์คำที่มีไม้กันขาดและ การวิเคราะห์โน้มถ่วงตามลำดับมีผลสัมฤทธิ์เรื่อง การวิเคราะห์การอ่านของเพื่อนเป็นอันดับสุดท้าย ผลสัมฤทธิ์ โดยเฉลี่ยหลังเรียน โดยใช้สื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ โดยเฉลี่ยก่อนเรียนที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ สิ่งพิมพ์โดยรวมอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของขุกานุญูประสม (2551 : 67-68) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่าง มีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $86.06/82.42$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง การอ่านหลังการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าคะแนนก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านฉบับใหม่ ให้ความอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมนิ้อ เทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนี ประสิทธิผลเท่ากับ 0.6796 กิตเป็นร้อยละ 67.96 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของศุภรณ์ ภูวดล (2553 : 63) ได้วิจัยเรื่อง แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ $83.95/85.14$ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านอย่าง มีวิจารณญาณของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ งานวิจัยของ วนิษฐ์ จรุณกิจธรรม (2554 : 69) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่าง มีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ $87.28/85.57$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ $80/80$ และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่าง มีวิจารณญาณ หลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้อง กับงานวิจัยของ สุการดา อันดี (2554 : 93) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือการอ่านอย่างมี วิจารณญาณชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือการอ่าน

อย่างมีวิจารณญาณชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 83.41/81.70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สูงกว่าคะแนนก่อนใช้ หนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียน โดยใช้ หนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 0.5944 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สูงกว่า คะแนนก่อนใช้ หนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้ แบบฝึกหัดจะที่สร้างและพัฒนาขึ้นได้ผ่าน การสร้างอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสมตามขั้นตอนผ่านการวิเคราะห์ การวางแผนการจัด กิจกรรม มีวิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสม

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกหัดการอ่านฉบับใจความ อย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าชั้นสอดคล้องกับ งานวิจัยของสุภจิตร คงสุวรรณ (2550 : 96) ได้ศึกษาแผนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบ ฝึกหัดและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกหัด การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.56/89.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าดัชนี ประสิทธิผลเท่ากับ 0.80 หมายความว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้อยู่ระดับ 80 สอดคล้อง กับงานวิจัยของจิราพร กัทรนูล (2551 : 41) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน โดยใช้สื่อพิมพ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนช่อฟาก อำเภอชานิน จังหวัด บุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์เรื่องการวิเคราะห์เรื่องที่นักเรียนมีความสนใจสูง เป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่การวิเคราะห์คำที่มีไม้ทั้มหมาย และการวิเคราะห์โฆษณาตามลำดับ มีผลสัมฤทธิ์เรื่อง การวิเคราะห์การอ่านของเพื่อนเป็นอันดับสุดท้าย ผลสัมฤทธิ์ โดยเฉลี่ยหลังเรียน โดยใช้สื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์โดยเฉลี่ยก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีจุดคิดต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญ บุญประสม (2551 : 67-68) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกหัด การอ่านอย่างวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $86.06/82.42$ ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าคะแนนก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อ่ายมีวินัยสำคัญทางเพศ ที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

เนื้อหา สาระการเรียนรู้ เป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจ ด้านการจัดการเรียนรู้ เน้นกระบวนการ การกลุ่ม ได้เรียนเต็มความศักยภาพของตนเอง ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ มีสื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่น่าสนใจ หลากหลาย และด้านการวัดและประเมินผล ทั้งครุและนักเรียนวัดและประเมินผล การเรียนรู้ร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ อ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงควรนำไปใช้ในการเรียนการสอนและเปลี่ยนไปใช้กับ เนื้อหาอื่น ๆ ได้

1.2 ก่อนที่จะจัดกลุ่มบ่อย ครู่ควรให้ผู้เรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคน ให้ชัดเจนก่อนจะมีการเรียนการสอน

1.3 ในการเรียน ครุครูควรให้คำแนะนำในการทำงานของนักเรียนเป็นระยะ ๆ เช่น การแนะนำให้รู้จักความคุ้มเวลา การร่วมกันแสดงความคิด และครุครูใช้หลักทางจิตวิทยา เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะในเนื้อหาอื่น ๆ ของกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย

2.2 ควรศึกษาการนำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัด กิจกรรมกับเนื้อหาอื่น ๆ ในระดับชั้นอื่น ๆ

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะกับรูปแบบการสอนอื่น ๆ

นิรនานุกรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

- กรรมวิชาการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้ก่ออุ่นสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ______. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ ก่ออุ่นสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การเรียนการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ______. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ขวัญฤดี อัตดาวุฒิชัย และคณะ. (2547). การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คำรณ ล้อมนในเมือง. (2547). คู่มือฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. การสื่อสาร : ประสานการพิมพ์.
- จรรยา บุญปัลล่อง. (2542). “การพัฒนาฐานรูปแบบการสอนอ่านอ่ายวิชาณัญญาด้วยบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” วารสารวิชาการ. 57-61; ตุลาคม.
- จิราพร ก้ารนูล. (2551). ผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อหนังสือพิมพ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนช่อผกา อําเภอชานิน จังหวัดบุรีรัมย์.
- วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชนิดา นันท์นภา. (2545). การปรับเปลี่ยนผลการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องบทประยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ส.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2547). “การประเมินผลสื่อผสม”. ในเอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอน ระดับมัธยมศึกษา. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- ณัฐกานต์ ชาติเพชร. (2549). การพัฒนาแบบฝึกหัดระยะเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลกูเม่อง.
- วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- คุราณี โพธิ์ไทย. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตาม มาตราตัวสะกดโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ดาวลัย มากชจรัส. (2550). นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด แบบเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาผู้เรียน และการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- ทิศนา แ昏มณี. (2547). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ : ค่ายสุนชาติการพิมพ์.
- นฤมล สวนพันธ์. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอ่างเมืองจีนและภาษาไทย การเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ กับการสอนอ่านด้วยวิธี SQ3R. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). ลพบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพรัตนร์.
- นิลากรณ์ ธรรมวิเศษ. (2546). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กอด สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักพัฒนาสูตรและการเรียน การสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- บุญชน ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวิรยาสารสน.
- บูรชัย ศิรินมหาสาร. (2547). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บุ๊คพ้อยท์.
- เบญจวรรณ เสาโศ. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำตาม มาตราตัวสะกดโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประพนธ์ เรืองผ่องค์ และคณะ. (2545). ชุดปฏิรูปการเรียนรู้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.
- ปัทมา วิจัยณกุล. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอ่างเมืองจีนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้สอนตามความคิดเห็นของครูในกับวิธีการสอนตามแนวคิด ของเตอร์นเบอร์ก. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ผ่องศรี สุริยะปื้อ. (2545). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้แบบเพลง. วิทยานิพนธ์ ศย.ม. (ประถมศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เพชรัญ กิจระการ. (2544). ดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ฝ่าย วิชาการ โรงเรียนไฟศาลพิทยาคม. (2556). รายงานผลทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net). บุรีรัมย์ : โรงเรียนไฟศาลพิทยาคม.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

พัชรา พรมณี. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). สุพรรณบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

พงษ์ศักดิ์ พางงาน. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

พูลศรี กิจเจลา. (2544). การศึกษาความเข้าใจการอ่านความสามารถในการเรียนภาษาไทย และความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน โดยการใช้ CIRC กลับการสอนตามคู่มือครุ. ค.ส.ม. (การสอนมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

เพชรัญ กิจระการ. (2545). ดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ยุภา บุญประสม. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

รัชการดา เหลาแก้ว. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

รัศมี แสนดี. (2544). การเปรียบเทียบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครุ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ :
นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รุจิร์ ภู่สาระ. (2545). การเขียนแผนการสอน. กรุงเทพฯ : บุ๊กพอยท์.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2548). เทคนิคใช้การจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรณ แก้วเพชร. (2546). คู่มือการสอนเขียนขั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : พิพัฒนา.
- วินทร จรุญกิจธรรม. (2544). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระ
การเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ก.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและ
และการเรียนการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี.
- วินครัตน์ สุนทรโภจน์. (2545). นวัตกรรมการเรียนรู้. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและ
การเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วรพรรัตน์ สิงห์เดช. (2537). ผลงานการเรียนโดยวิธี ชี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ
ภาษาอังกฤษและความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยายภาคในชั้นเรียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศย.ม. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วราพร สินมา. (2552). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ
ปวส. 2 วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้วิธีแบบร่วมมือกัน
เรียนรู้แบบผสมผสานและวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศย.ม. (สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิริยา รัมภะ. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวดหมู่และวิธีการสอน
แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ศย.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรีสุวรรณ วิวิธเทพ. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมกันเรียนกับการสอน
ปกติ. วิทยานิพนธ์ ศย.ม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิธร รัษฎาภรณานันท์ แคลล่อน. (2542). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ :
คอมฟอร์ม.

- ศุภรณ์ ภูวัต. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สาระ ไสยสมบัติ. (2534). ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียน มัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ ศย.ม. (สาขาวิชาบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สมจิตร ศุภษร. (2551). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สมนึก ภัททิยชนี. (2546). การวัดผลการศึกษา. ภาพsteinที่ : ประสานการพิมพ์.
- สมปอง มูลเมือง. (2551). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สมยศ นาวีการ. (2545). การบริหารเชิงกลยุทธ์การณ์ศึกษาเพื่อการพัฒนาองค์กร. กรุงเทพ : บรรณกิจ.
- สมันดา วีรกุล. (2547). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวรรณคดีไทยอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนตามความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นำไปกับวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ศย.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2540). เอกสารเสริมความรู้สำหรับครุการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุพัตรา วงศิริรัตน์. (2551). แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบค้ำหัวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อําเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุกานดา อันดี. (2554). การพัฒนาหนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- ศุภจิตร คงสุวรรณ. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเรียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลคริวไว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- อัจฉรา ชีวพันธ์ และคณะ. (2532). หลักภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ : บรรณกิจการพิมพ์.
- อัมพร สุขเกษม. (2520). การอ่านหนังสือ. มหาสารคาม : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.
- อารี รุ่งเรือง. (2545). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้กิจกรรมการอ่าน. (ออนไลน์). Available : <http://www.onec.go.th/>
- เอมอร พิพัฒนสุข. (2534). การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง ฉ ช และ ช ค ษ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาอื่นญ้อง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาผักหมาหมายเงว อำเภอโพนสวารค จังหวัดครุพนม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Bush, C. L. & M. H. Huebner. (1970). **Strategies for Reading in the Elementary School.** London : Macmillan Company.
- Daccanay, F. R. & J. Donal. (1963). **Techniques and Procedures in Second Language Teaching.** Quezon City : Alemer Phoenix Publishing House.
- Davidson, J. L. (1971). The Relationship between Question and Pupils Responses during a Directed Activity. **Dissertation Abstracts International** 12 : p. 6273-A.
- Emerald, V. (1986). "Learning to Read Picture." in **Improving the Teaching and Reading.** New York : Prentice-Hall, Inc.
- Harris, L. A. & Smith, C. B. (1976). **Reading in Instruction.** New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Hildreth, G. (1954). **Teaching Reading.** New York : Henry Holt and Company.
- Mcpeake, P. G. "The Effects of Original Systematic Study Worksheet, Read Level and Sex on the Spelling Achievement of Sixth Grade Students," **Dissertation Abstracts International** 39(12) : 1799-A ; June.

- Miller, L. L. (1972). **Developing Efficiency.** Minnesota : Burgess Publishing Company.
- Millet, J. D. (1954). **Management in the Public Service : The Quest for Effective Performance.** New York: McGraw-Hill Book Compan.
- Mullins, L. J. (1985). **Management and organizational behavior.** London: Pitman Publishing Limited.
- Green, A. H. & Petty, T. W. (1971). "Language Workbook and Practices Materials," In **Developing Language Skills in the Elementary School.** New York : Allyn and Bacon.
- Piaget, J. (1970). **Genetic Epistemology.** New York : W.W Norton & Company.
- River, W.M. (1996). **Teaching Foreign Language Skills.** Chicago : The University of Chicago.

ภาควิชานวัตกรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ



ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ว ๕๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายไพบูลย์ มั่นยืน

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีวชิรินทร์ เรืองสุขสุด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจำใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี ดร.เทพพร โภมาრักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ



(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต.อ ๓๔๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๙



ที่ ศธ ๐๔๔๔.๑/ ว ๕๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายพิทักษ์ ทวันเวช

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีวชิรินทร์ เรืองสุขสุด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต.อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๙



ที่ ศธ ๐๔๔.๑/ ว ๕๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์

จ.บุรีรัมย์ ๓๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางศิริวรรณ มหาวิเศษ

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีวชินทร์ เรืองสุขสุด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๙๕๕



ที่ ศธ ๐๕๕๕.๑๑/๕๘๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๐๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนไฟศาลพิทยาคม

ด้วย ว่าที่ ร.ต. วชิรินทร์ เรืองสุขสุด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจำใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลอง ใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ ว่าที่ ร.ต. วชิรินทร์ เรืองสุขสุด ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๒ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๙๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้เสริม เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1/9
เรื่อง ประวัติคำนำน้าท้าวมหาสงกรานต์	เวลา 2 ชั่วโมง
จัดการเรียนรู้โดย ว่าที่ร้อยตรีวิชวินทร์ เรืองสุขสุด สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2559	

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน แต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยายของความสำคัญของเรื่องอย่างพินิจวิเคราะห์ ให้คร่าวๆ และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบแล้ววิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ ทำความเข้าใจ จับประเด็น สาระสำคัญ วิเคราะห์และประเมินค่าของเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง ประวัติคำนำน้าท้าวมหาสงกรานต์แล้ว นักเรียนสามารถ

4.1 จับใจความสำคัญอย่างมีวิจารณญาณจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4.2 เพียนสรุปข้อคิด คุณค่าที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง

4.3 มีมารยาทในการอ่าน

5. สารการเรียนรู้

5.1 การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

5.2 ประวัติคำนำน้าท้าวมหาสงกรานต์

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้วโมงที่ 1

1) แบ่งกลุ่มนักเรียนตามการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย คละเพศ คละความสามารถ ระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน ทำกิจกรรมร่วมกันมีการช่วยเหลือ ซึ่งกัน และกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สามารถทุกคนต้องร่วมมือกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนคนและส่วนรวมเพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ

2) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ ประวัติดำเนินท้าวมหาสงกรานต์ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

3) นักเรียนฟังครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้รื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ ประวัติดำเนินท้าวมหาสงกรานต์

4) นักเรียนและครูร่วมกันสนทนากับการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์โดยให้ นักเรียนอธิบายความเข้าใจของนักเรียน

5) นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ แล้วร่วมกัน อกิจกรรมสรุปความหมายของการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ รวมถึงวิธีการอ่านจับใจความ อย่างมีวิเคราะห์ โดยนักเรียนและครูร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการอ่านจับใจความอย่างมี วิเคราะห์ ประวัติดำเนินท้าวมหาสงกรานต์

ชั้วโมงที่ 2

1) นักเรียนรับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์แบบ โดยใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 1 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิเคราะห์ ประวัติดำเนินท้าวมหาสงกรานต์ เป็นรายบุคคล เพื่อทำแบบฝึก ทักษะโดยที่มีครูเป็นผู้ค่อยให้คำชี้แนะ ได้แก่

กิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ ให้นักเรียนตอบคำถามใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง

กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ ให้นักเรียนจับประเด็นสาระสำคัญจากการอ่าน เรื่อง ประวัติดำเนินท้าวมหาสงกรานต์

กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ ให้นักเรียนแยกแยะว่าอะไรจริง ไม่จริง หรืออะไรมีเหตุผล อะไรไม่มีเหตุผล

กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า ให้นักเรียนเขียนข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับจากการเรื่องที่อ่าน

2) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ ประวัติดำเนินท้าวมหาสงกรานต์ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

3) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงสรุปใจความจากเรื่อง ประวัติตามงานท้าวมหาสงกรานต์

4) นักเรียนพึงครุสรุปเรื่องมาเรขาในการอ่าน รวมถึงคุณธรรมเรื่องความซื่อสัตย์ ในการปฏิบัติงานและการทำแบบฝึกหัดจะ นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่ลอกเพื่อน พยายามทำงานหาคำตอบด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจให้ถามเพื่อนหรือครู เพราะคะแนนที่นักเรียน ทำได้จะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจมากกว่าการลอกงานเพื่อนมาส่ง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 แบบฝึกหัดของการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 1 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ประวัติตามงานท้าวมหาสงกรานต์

7.2 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ประวัติตามงานท้าวมหาสงกรานต์ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.3 แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ประวัติตามงานท้าวมหาสงกรานต์ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.4 ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

8. การวัดผลและประเมินผล

วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	แบบประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. ตรวจผลงาน	แบบบันทึกการตรวจผลงาน	นักเรียนมีคะแนนผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียน

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(ว่าที่ร้อยตรีวัชรินทร์ เรืองสุขสุด)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

10. บันทึกความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ.....ผู้บริหารสถานศึกษา

(นายสมกิต ลิขิตสาร)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1/9

เรื่อง การอ่านจับใจความอ่านมีวิจารณญาณ ประวัติคำนานหัวม้าสังกรานต์

คำชี้แจง ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ เป็นกลุ่ม และให้ลงคะแนน
ในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

กลุ่มที่	หัวเรียนที่ได้รับความหมายอย่าง เต็มความสามารถ (3)	ร่วมปรึกษาและวางแผนเพื่อ ใบงาน (3)	เป็นผู้นำและผู้ตามในโถกโถ ที่เหมาะสม (3)	ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็น ประโยชน์ (3)	การรับฟังความคิดเห็นจาก ผู้อื่น	รวมคะแนน (15)	สรุปผล การประเมิน	
							ผ่าน	ไม่ผ่าน
1								
2								
3								
4								
5								
6								

เกณฑ์การประเมิน

ผ่าน คือ นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ไม่ผ่าน คือ นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมกลุ่มต่ำกว่าร้อยละ 80

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(ว่าที่ร้อยตรีวชิรินทร์ เรืองสุขสุด)

วันที่ เดือน พ.ศ.

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน (RUBRIC) แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ	มีความสนใจและตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ เป็นอย่างมาก	มีความสนใจและตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างพอใช้	มีความสนใจและตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายน้อย ไม่สนใจบ้าง
2. ร่วมปรึกษาและวางแผนกับเพื่อนในกลุ่ม	ร่วมปรึกษาและวางแผนการทำงาน กับเพื่อนในกลุ่มอย่างเต็มความสามารถ	ร่วมปรึกษาและวางแผนการทำงาน กับเพื่อนในกลุ่มพอใช้	ร่วมปรึกษาและวางแผนการทำงาน กับเพื่อนในกลุ่มน้อย ไม่สนใจบ้าง
3. เป็นผู้นำและผู้ตามในโอกาสที่เหมาะสม	เป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นอย่างดีในโอกาสที่เหมาะสมอย่างเต็มความสามารถ	เป็นผู้นำและผู้ตาม บางบ้างครั้งในโอกาสที่เหมาะสมอย่างเต็มความสามารถ	เป็นผู้นำและผู้ตามบ้าง บางครั้งในบางโอกาส
4. ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ	ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ	ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการทำงานพอใช้	ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการทำงานบ้างในบางครั้ง
5. การรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกในกลุ่ม	การรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกในกลุ่ม	การรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกในกลุ่มพอใช้	การรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกในกลุ่มน้อย ในบางครั้ง

แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1/9

เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ประวัติทำงานท้าวมหาสงกรานต์

คำชี้แจง ครุสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ เป็นรายบุคคล และให้ลงคะแนน
ในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

เลขที่	ความสนใจและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ในการเรียน (3)	การตอบเท่าที่สามารถตอบได้ ความคิดเห็น (3)	สรุปสาระสำคัญและลำดับความคิด ให้อ่านต่อไป (3)	การเมตตาและการยอมรับ (3)	ความเป็นมนุษยภาพในการอ่าน (3)	สรุปผล การประเมิน	
						ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

เกณฑ์การประเมิน

ผ่าน คือ นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ไม่ผ่าน คือ นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมรายบุคคลต่ำกว่าร้อยละ 80

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(ว่าที่ร้อยตรีวัชรินทร์ เรืองสุขสุด)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน (RUBRIC) แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. ความสนใจและ ความกระตือรือร้น ^{ในการเรียน}	มีความสนใจและตั้งใจ ^{ในการทำงาน} เป็นอย่างมาก มีการเตรียมพร้อมด่นเอง ^{เพื่อการเรียนเป็นอย่างดี}	มีความสนใจและตั้งใจ ^{ในการทำงานพอใช้ได้} มีการเตรียมพร้อม ^{ด้านเองเพื่อการเรียนบ้าง}	มีความสนใจบ้าง ^{ไม่สนใจบ้าง และไม่ได้มีการเตรียมตัวใน การเรียน}
2. การสรุป ^{สาระสำคัญ} และ ^{คำค้นความคิด} ^{ได้อย่างต่อเนื่อง}	สรุปสาระสำคัญ ^{ได้ชัดเจน อ่านเข้าใจ} ^{ได้ถูกต้องและล้ำดับ} ^{ความคิดได้อย่างต่อเนื่อง}	สรุปสาระสำคัญ ^{ได้อ่านพอเข้าใจแต่ล้ำดับ} ^{ความคิดไม่ต่อเนื่อง}	สรุปสาระสำคัญ ^{อ่านไม่เข้าใจและล้ำดับ} ^{ความคิดไม่ต่อเนื่อง}
3. การตั้งคำถาม ^{และตอบคำถาม}	ตั้งคำถาม ^{และตอบ} ^{คำถามได้ตรงประเด็น} ^{กรอบคุณ ชัดเจน} ^{มีเหตุผล มีความมั่นใจ} ^{ในการพูดเป็นอย่างดี}	ตั้งคำถาม ^{และตอบ} ^{คำถามตรงประเด็น} ^{กรอบคุณ} ^{เป็นส่วนใหญ่} ^{มีความมั่นใจในการพูด} ^{บ้างเล็กน้อย}	ตั้งคำถาม ^{และตอบคำถาม} ^{ตรงประเด็นเป็นส่วนน้อย} ^{ตอบคำถาม ไม่กรอบคุณ} ^{ไม่ชัดเจน และไม่} ^{สมเหตุสมผล} ^{ขาดความมั่นใจในการพูด}
4. การมีจิตสาธารณะ ^{ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม} ^{เป็นอย่างดี}	นักเรียนมีจิตสาธารณะ ^{ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม} ^{เป็นอย่างดี}	นักเรียนมีจิตสาธารณะ ^{ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม} ^{พอใช้}	นักเรียนมีจิตสาธารณะ ^{ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม} ^{บ้างบางครั้ง}
5. ความมีมารยาท ^{ในการอ่าน}	มีมารยาทในการอ่าน ^{อ่านถูกต้องชัดเจน}	มีมารยาทในการอ่าน ^{อ่านถูกต้องชัดเจน} ^{เป็นส่วนใหญ่}	มีมารยาทในการอ่าน ^{อ่านถูกต้องชัดเจนเป็น} ^{ส่วนน้อย}

แบบบันทึกการตรวจผลงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1/9

เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ประวัติทำงานท้าวมหาสงกรานต์

คำที่常用 ครูบันทึกคะแนนจากการที่นักเรียนทำแบบฝึกทักษะให้ครบถ้วนช่อง

เลขที่	แบบฝึกหัดภาษา เล่มที่ 1				สรุปผลการประเมิน
	ทดสอบก่อนเรียน (5)	กิจกรรมที่ 1 (5)	กิจกรรมที่ 2 (5)	กิจกรรมที่ 3 (5)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					

เลขที่	แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 1							สรุปผลการประเมิน		
	ทดสอบก่อนเรียน (5)	กิจกรรมที่ 1 (5)	กิจกรรมที่ 2 (5)	กิจกรรมที่ 3 (5)	กิจกรรมที่ 4 (5)	ทดสอบหลังเรียน (5)	รวมคะแนน (30)	คิดเป็นร้อยละ 100	ผ่าน	ไม่ผ่าน
20										
21										
22										
23										
24										
25										
26										
27										
28										
29										
30										
31										
32										
33										
34										
35										
36										
37										
38										

เกณฑ์การประเมิน

ผ่าน คือ นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ไม่ผ่าน คือ นักเรียนมีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 80

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(ว่าที่ร้อยตรีวัชรินทร์ เรืองสุขสุด)

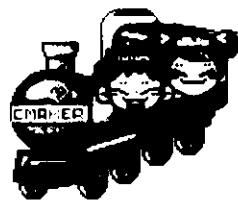
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ในความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน แต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ความสามารถในการอ่านอย่างพินิจ วิเคราะห์คร่าวๆ และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอนแล้ววิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น โดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ได้อย่างถูกต้องเพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

วิธีการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีวิธีการเริ่มจากการรับรู้ ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านแล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ประเมินค่าและนำประโยชน์หรือแนวคิดจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้



ว่าที่ร้อยตรีวชรินทร์ เรืองสุขสุค ผู้สอน

แบบฝึกหัดภาษาเพื่อพัฒนา
การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC

เล่มที่ 1 ประวัติการทำงานท้าวมหาทรงกรานต์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1


ว่าที่ร้อยตรีวชรินทร์ เรืองสุขสุด
โรงเรียนไพบูลพิทยาคม
อำเภอปราโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 1 ประวัติ คำนานห้ามหาสังกรานต์ เล่มนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเสริมทักษะการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักคิดอย่างเป็นระบบ คิดอย่างมีเหตุผล มีการไตร่ตรองมองเห็นการณ์ไกล และรู้จักน้ำความสามารถในการคิดไปใช้ในการเผชิญสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความ อย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 1 ประวัติ คำนานห้ามหาสังกรานต์ เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียนต่อไป

ว่าที่ร้อยตรีวชรินทร์ เรืองสุขสุค



เรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจง ชุดประสังค์การเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน ใบความรู้เรื่อง การอ่านขับใจความอย่างมีวิจารณญาณ บทอ่าน กิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า แบบทดสอบหลังเรียน ภาคผนวก เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน เฉลยกิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ เฉลยกิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ เฉลยกิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ เฉลยกิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน บรรณานุกรม	หน้า ก ค 1 2 3 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
---	---

แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวนห้องหมุด 9 เล่ม

2. แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย

เล่มที่ 1 เรื่อง ประวัติตำนานห้ามหาสังกรานต์

เล่มที่ 2 เรื่อง ตำนานพญากันกลาง

เล่มที่ 3 เรื่อง นางพญากาเพือก

เล่มที่ 4 เรื่อง ตำนานพาแดง-นางไ้อี

เล่มที่ 5 เรื่อง เสียงเล่าขานตำนานห้าวป่าจิ-นางอรพิน

เล่มที่ 6 เรื่อง ก่องขawn้อยม่นเม้ม

เล่มที่ 7 เรื่อง ตำนานแม่น้ำโขง

เล่มที่ 8 เรื่อง ใหม่แท้ที่แม่ทอก

เล่มที่ 9 เรื่อง คำรำถือคงแม่นางเมือง

3. แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีส่วนประกอบ ดังนี้

3.1 ชื่อชุดแบบฝึกทักษะ

3.2 คำนำ

3.3 สารบัญ

- 3.4 คำชี้แจง
- 3.5 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3.6 แบบทดสอบก่อนเรียน
- 3.7 ใบความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ
- 3.8 บทอ่าน
- 3.9 กิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ
- 3.10 กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ
- 3.11 กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์
- 3.12 กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า
- 3.13 แบบทดสอบหลังเรียน
- 3.14 ภาคผนวก
 - เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน
 - เฉลยกิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ
 - เฉลยกิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ
 - เฉลยกิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์
 - เฉลยกิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า
 - เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
- 3.15 บรรณานุกรม

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนศึกษาแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ แล้วนักเรียนสามารถ

1. ด้านความรู้

- 1.1 รู้ เข้าใจความหมาย และวิธีการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณได้
- 1.2 และเข้าใจความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านได้
- 1.3 รู้และเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้

2. ด้านทักษะกระบวนการ

- 2.1 อ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ได้
- 2.2 จับประเด็นสาระสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้
- 2.3 วิเคราะห์ แยกแยะเนื้อเรื่องที่อ่านได้
- 2.4 ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
- 2.5 เขียนข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านได้

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 3.1 มีการวางแผนขั้นตอนในการทำงาน
- 3.2 มีความรับผิดชอบในการทำงาน
- 3.3 มีวินัยในการทำงาน
- 3.4 มีมารยาทในการอ่าน
- 3.5 มีความซื่อสัตย์

แบบทดสอบก่อนเรียน

เรื่อง ประวัติทำงานท้าวมหาสงกรานต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทันตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่ถูกที่สุด
เพียงข้อเดียว (5 ข้อ 5 คะแนน)

1. ท้าวกบิลพระมหาสติตอยู่ที่ไหน
 - ก. พระมหาโลกชน์ที่ 2
 - ข. พระมหาโลกชน์ที่ 3
 - ค. พระมหาโลกชน์ที่ 4
2. ท้าวกบิลพระมหามีธิดา กี่องค์
 - ก. 7 องค์
 - ข. 8 องค์
 - ค. 9 องค์
3. ท้าวกบิลพระมหาครรช์ทดสอบความสามารถของธรรมบาลกุมาาร โดยสัญญาว่า
ถ้าธรรมบาลกุมาารตอบได้จะทำอย่างไร
 - ก. ตัดแขนท้าวกบิลพระมหาขึ้นบูชา
 - ข. ตัดหัวธรรมบาลกุมาารขึ้นบูชา
 - ค. ตัดหัวท้าวกบิลพระมหาขึ้นบูชา
4. เวลาเข้ารำหรืออยู่ที่ใด
 - ก. ออก
 - ข. เท้า
 - ค. หน้า
5. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องประวัติทำงานท้าวมหาสงกรานต์ คืออะไร
 - ก. ต้องรู้จักพูดจาอ้ออวด
 - ข. ต้องรู้จักพูดจาให้มากความ
 - ค. ต้องรักษาสัจจะวาจามั่น

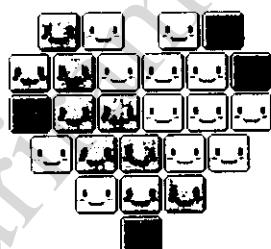
ใบความรู้

เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน แต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ความสามารถในการอ่านอย่างพินิจวิเคราะห์ ไตรค์รวม และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบแล้ว วิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่าง ถูกต้องเพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

วิธีการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีวิธีการ เริ่มจาก การรับรู้ ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านแล้วนำมายิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าและนำประโยชน์หรือ แนวคิดจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้



ว่าที่ร้อยตรีวัชรินทร์ เรืองสุขสุด ผู้สอน

ประวัติตำนานท้าวมหาสงกรานต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างมีวิจารณญาณ



ท้ากบิลพระมหาสติตอยู่บนพระมหาโลกขันที่๑ มหาพระมหาภูมิมีหน้าที่สอดส่องดูแลมวลมนุษย์และสรรพสัตว์ทั้งหลาย มีพระธิดา๑๐องค์ กือ ทุขเทวี ราโคเทวี รากยสเทวี มนษาเทวี กิรนีเทวี กมีกาเทวี และมหอรหเทวี ทรงพระศรีโภุมงค์งามยิ่งนัก ประวัติของท้ากบิลพระมหาและพระธิดาทั้ง๑๐ เกี่ยวเนื่องกับตำนานสงกรานต์ ได้เล่าขานสืบต่อกันมา

สมัยต้นกัทรงกัลป์เศรษฐีคนหนึ่งมาพบนักลงสุราโดยบังเอิญ ได้ถูกนักลงสุรากล่าวへ้ยหันดูดูก เศรษฐีว่า ท่านเศรษฐีมีสมบัติมากมายมหาศาล แต่จะมีบุตรมาเกิดสักคนไม่ ข้าพเจ้าสิคิว่าท่านเป็น ไทนๆ มีบุตรตั้ง๒ คนรู้ปร่างคงามหมดคลน่ารัก ท่านคงมีเวรนิกรรม ไม่สามารถมีบุตรไว้สืบสกุล อย่างข้าพเจ้าได้ ท่านเศรษฐีมีความละอายใจและน้อยใจด้วยองค์เดียว เผ่าแต่คิดว่าจะทำอย่างไร จึงได้จัด เครื่องสังเวยบุชาพราอาพิทัยและพระจันทร์วอนขอบุตรเป็นเวลา๑๓ปี ก็มีได้บุตรตามความ

ปรากฏนาครรัตนถึงฤคิมหันต์ วันสงกรานต์ เศรษฐีจึงพาบริหารไปยังดินไทย นำเอาข้าวสารมาล้างน้ำ ๑ครั้ง แล้วหุงบุชารุกขเทวคาณ ให้ดันไทรน้ำพร้อมด้วยโภชนาหารคอกไม้เครื่องหอม และผ้าแพร๒สี ตั้งจิตอธิษฐานขอบุตรต่อ รุกขเทวคาณ พระไทรแห่งนั้น และด้วยความเมตตาสงสาร พระไทรจึงเข็นไปเพื่อพระอินทร์ให้ประทานบุตรแก่เศรษฐี พระอินทร์ได้ส่งธรรมบาลเทวบุตร จุติลงมาเกิดเป็นบุตรเศรษฐี มีชื่อว่าธรรมบาลกุนาร มีสติปัญญาความสามารถลารอนรู้ศิลปศาสตร์ ต่างๆ สามารถบอกมงคลกาลเป็นที่ยกย่องแก่กันทั้งหลายในชนพุทธวีป

ประวัติดำเนินท้าวมหาสังกรานต์ (ต่อ)

จากคำเล่าถือท้าวกบิลพรหม ครรภทดสอบความสามารถของธรรมบาลกุมาาร จึงเสด็จมาขึ้น
โลงมนูญพนกับธรรมบาลกุมาาร เพื่อขอกวนปัญหา ๓ ข้อ โดยมีสัญญาว่า ถ้าธรรมบาลตอบได้ ท้าว
กบิลพรหมตัดหัวตนของขึ้นบุชา ถ้าธรรมบาลตอบไม่ได้ธรรมบาลจะต้องตัดหัวตนของขึ้นบุชา และ
ให้เวลาคิดปัญหา ๓ วัน ธรรมบาลรับพันธุ์ตอบปัญหา ท้าวกบิลพรหม ๓ ข้อ

ข้อที่ ๑ เวลาเข้าราราศีอยู่ที่ใด

ข้อที่ ๒ เวลาเที่ยงราศีอยู่ที่ใด

ข้อที่ ๓ เวลาค่ำราศีอยู่ที่ใด

ธรรมบาลกุมาารเผาขนบคิดปัญหาคิดเท่าไรก็คิดไม่ออกคงเหลือเวลาอีกเพียง ๑ วัน รู้สึกห้อแท้
ใจจึงเดินไปพักคิดอยู่ได้ต้นไทรใหญ่ ทันโน้นก็ได้ยินเสียงงกอินทรีผัวเมียพุดโต้ตอบกันว่า

งกอินทรีตัวผู้พุด "พรุ่งนี้เราจะได้กินเนื้อมนูญเป็นอาหารพระครับ ๓ วันที่ธรรมบาล
จะต้องตอบปัญหาท้าวกบิลพรหม ถ้าตอบปัญหาไม่ได้จะต้องถูกตัดหัว"

งกอินทรีตัวเมียพุด "ท่านรู้จักแก่ปัญหานี้หรือไม่"

งกอินทรีตัวผู้ตอบ "รู้สิ เวลาเช้า ราศีนี้อยู่ที่หน้าคนทั้งหลายต้องเออน้ำล้างหน้า เวลาเที่ยง
ราศีอยู่ที่อก คนทั้งหลายจึงเออน้ำมาลูบอกรเวลาเย็น ราศีอยู่ที่หักนทั้งหลายต้องเออน้ำล้างเท้า"

ครั้นธรรมบาลกุมาาร ได้ฟังจดจำในการแก้ปัญหาได้อย่างแม่นยำ ครบกำหนด ๓ วันตาม
สัญญา ท้าวกบิลพรหมก็ลงมาตามที่นัดหมายไว้กับธรรมบาลกุมาาร ธรรมบาลกุมาารแก้ปัญหานี้ได้
อย่างคล่องแคล่ว ท้าวกบิลพรหมได้ฟังคำตอบก็กล่าวว่า "เจ้าเป็นผู้ชนะ เราเป็นผู้แพ้ จะต้องเสียหัว
ให้เป็นรางวัลตามสัจจะว่าจ่า"

ประวัติตำนานท้าวมหาสงกรานต์ (ต่อ)

ท้าวกบิลพรมได้เรียกพระธิดาทั้ง ๓ องค์ ซึ่งเป็นนาทบริจาริกาของพระอินทร์เข้ามาหาแล้วสั่งความว่า

๑. อย่าให้เคียรของเราตกถึงพื้นดินเป็นอันขาด ถ้าตกถึงพื้นดินเมื่อใดจะเกิดไฟบรรลัยกัลป์

ถ้างอก

๒. อย่าให้เคียรของเราตกไปในมหาสมุทร น้ำจะแห้งขอดคลอดไป

๓. อย่าทิ้งเคียรของเรา落อยไปในอากาศ จะทำให้ฝนแล้งตลอดไป

ท้าวกบิลพรมจึงสั่งให้นางทุยเทวีนำอาพาณทองมารองรับพระศียร และให้เทพบริษัททำประทักษิณเวียนรอบเขาพระสูเมรุ แล้วเชิญเข้าประดิษฐานในมณฑลถ้ำคันธรุลี ณ เขากிரลาส บุชาด้วยเครื่องทิพย์ชื่อ กควดี ใช้เป็นที่ประชุมเทพยาดา แล้วนำอาพาณุมานามาถังในสารอโนดาด ๑ ครั้ง แล้วแจกจ่ายกันเสวยโดยทั่วถัน และเมื่อครบกำหนด ๑ ปี ถือกันว่าเป็นวันมหาสงกรานต์ เทพบริษัทแสน่โกฐีพร้อมด้วยพระธิดาทั้ง ๓ องค์ ผลัดเวรกันเชิญพระศียรท้าวกบิลพรมแห่แหน ทำประทักษิณไปรอบเขาพระสูเมรุเป็นประจำทุกปี



กิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องประวัติดำเนินงานท้าวมหาสงกรานต์ แล้วตอบคำถาม
ต่อไปนี้ (5 คะแนน)

ไคร

ทำอะไร

พี่หนู

เมื่อไหร่

อย่างไร

กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องประวัติตามนานท้าวมหาสงกรานต์ และจับประเด็นสาระสำคัญ (5 คะแนน)

สาระสำคัญของเรื่อง

กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์

ชื่อ นามสกุล เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม (5 คะแนน)

“ท่านเศรษฐีมีสมบัติก็มา kaumahacaal แต่จะมีบุตรมาก็ได้ สักคนไม่
ข้าพเจ้าตีกิริ่งว่าท่านเป็นใหญ่ฯ มีบุตรตั้ง ๒ คนรูปปั่งคงามหมัดจนน่ารัก
ท่านคงมีกรรม “ไม่สามารถบุตรไว้สืบสกุลอีกข้าพเจ้าได้”

คำถาม นักเรียนคิดว่าข้อความข้างต้นจริงหรือไม่ เพาะเหตุใด พื้อ蒙อธิบายเหตุผล

ประกอบ

กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่.....

คำนี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน (5 คะแนน)

ข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับ

แบบทดสอบหลังเรียน

เรื่อง ประวัติคำนานท้าวมหาสังกรานต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่ถูกที่สุด

เพียงข้อเดียว (5 ข้อ 5 คะแนน)

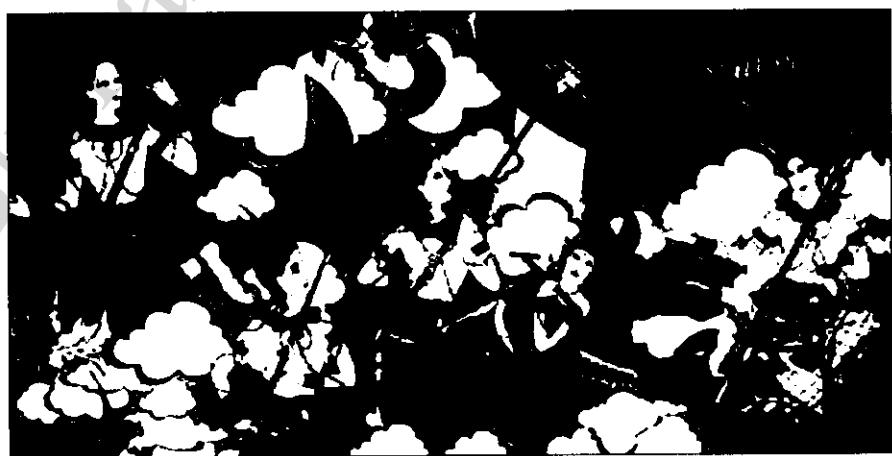
1. ท้ากบิลพรหมไคร่ทดสอบความสามารถของธรรมบาลกุมาρ โดยสัญญาว่า
ถ้าธรรมบาลกุมาตรอบได้จะทำย่างไร
 - ก. ตัดหัวธรรมบาลกุมารขึ้นบูชา
 - ข. ตัดแขนท้ากบิลพรหมขึ้นบูชา
 - ค. ตัดหัวท้ากบิลพรหมขึ้นบูชา
2. ท้ากบิลพรหมสถิตอยู่ที่ไหน
 - ก. พระมหาโลกัณฑ์ 4
 - ข. พระมหาโลกัณฑ์ 3
 - ค. พระมหาโลกัณฑ์ 2
3. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องประวัติคำนานท้าวมหาสังกรานต์ ที่อะไร
 - ก. ต้องรู้จักพุดจาโอ้อวด
 - ข. ต้องรักษาสัจจะ妄ไม่นั่น
 - ค. ต้องรู้จักพุดจาให้มากความ
4. ท้ากบิลพรหมมีชีวิตกี่องค์
 - ก. 9 องค์
 - ข. 8 องค์
 - ค. 7 องค์
5. เวลาเช้าราก็อยู่ที่ใด
 - ก. เช้า
 - ข. อก
 - ค. หน้า

ภาคผนวก

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

เรื่อง ประวัติคำนานท้าวมหาทรงกรานต์

ก่อนเรียน	
ข้อ	เฉลย
1	ข.
2	ก.
3	ข.
4	ก.
5	ค.



เฉลยกิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่.....

คำอธิบาย ให้นักเรียนอ่านแล้วเรื่องประวัติตามหัวข้อที่มีมาแล้วตอบคำถาม
ต่อไปนี้ (5 คะแนน)

ไดร์

หัวกบบิลพาร์ฟ - พระธิดาทั้ง - 7 - อองค์ - กีโอ - ทุ่งมหาพร้าวโคเคนทรี - ราชสีห์วีเมืองท่าทวี
อิริยาบถวี ณ มีนาที และมโนธรรมที่ บังเอิญสูรุ - ธรรมมนวลภูมิฯ

ทำอะไร

หัวกบบิลพาร์ฟต้องการทดสอบความสามารถของธรรมบาลกุนารจึงตามคำถูก
โดยสัญญาไว้ว่าถ้าธรรมบาลกุนารตอบได้จะตัดหัวตนเอง

ที่ไหน

พรมโลกซันที่ 3, โลกมนุษย์, ใต้ดินไทร

เมื่อไหร่

ฤดูคมหันต์, วันสงกรานต์

อย่างไร

หัวกบบิลพาร์ฟได้ตัดหัวตนเองตามที่ได้สัญญาไว้และได้ให้พระธิดาทั้ง - 7 อองค์ --
ผลัดเปลี่ยนเวรกันเชิญพระศีรษะแห่งไปรบอบเชาพระสูเมรุเป็นประจำทุกปี

เฉลย กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่.....

คำนี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องประวัติตามงานท้าวมหาสงกรานต์ แล้วจับประเด็น

สาระสำคัญ (5 คะแนน)

สาระสำคัญของเรื่อง

การตรวจคำตอบและการให้คะแนนอยู่ในดุลยพินิจของครู

เฉลย กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม (5 คะแนน)

“ท่านเศรษฐีมีสมบัติก็ามาภัยมหาศาล แต่จะมีบุตรมาเกิดสักคนไม่
ชาพเจ้าสีดีกว่าท่านเป็นไหนๆ มีบุตรตั้ง ๒ คนรูปป่องคงหมัดจนน่ารัก
ท่านคงมีเรรมีกรรม ไม่สามารถมีบุตรไว้สืบสกุลอย่างข้าพเจ้าได้”

คำถาม นักเรียนคิดว่าข้อความข้างต้นจริงหรือไม่ เพราเหตุใด พร้อมอธิบายเหตุผลประกอบ

การตรวจคำตอบและการให้คะแนนอยู่ในดุลยพินิจของครู

เฉลย กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่.....

คำนี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน (5 คะแนน)

ข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับ

แนวคิดอน

1. ควรรักษาสักจะว่างาให้มั่น
2. ไม่ควรกล่าวเย้ยหยันผู้อื่น
3. จงตั้งมั่นในความดี คิดดี ปฏิบัติดี
4. ควรไฟหานความรู้อยู่เสมอ
5. ควรปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

เรื่อง ประวัติตามงานท้าวมหาทรงกรานต์

หลังเรียน	
ข้อ	เฉลย
1	ก.
2	ข.
3	ข.
4	ค.
5	ค.



แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้เสริม เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ต้านทานพญาคันคาก	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2/9 เวลา 2 ชั่วโมง
จัดการเรียนรู้โดย ว่าที่ร้อยตรีวชิรินทร์ เรืองสุขสุด สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2559	

1. มาตรฐานการเรียนรู้

- ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน แต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยายให้ความสำคัญของเรื่องอย่างพินิจวิเคราะห์ ไตร่ตรอง และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ ลังๆ ได้เป็นความประกอนแล้ววิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ ทำความเข้าใจ จับประเด็น สาระสำคัญ วิเคราะห์และประเมินค่าของเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

- เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง ต้านทานพญาคันคากแล้ว นักเรียนสามารถ
- 4.1 จับใจความสำคัญอย่างมีวิจารณญาณจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้
 - 4.2 เผยนสรุปข้อคิด คุณค่าที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง
 - 4.3 มีมารยาทในการอ่าน

5. สาระการเรียนรู้

- 5.1 การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

5.2 ตำนานพญาคันคาก

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้วโมงที่ 1

- 1) แบ่งกลุ่มนักเรียนตามการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย คละเพศ คละความสามารถ ระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน ทำกิจกรรมร่วมกันมีการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สามารถทุกคนต้องร่วมมือกัน และมีความรับผิดชอบ ร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ
- 2) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ตำนานพญาคันคาก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน
- 3) นักเรียนฟังครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ตำนานพญาคันคาก
- 4) นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาระบุกับการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณโดยให้ นักเรียนอธิบายความเข้าใจของนักเรียน
- 5) นักเรียนทบทวนความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ แล้วร่วมกัน อกปิรายสรุปความหมายของการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงวิธีการอ่านจับใจความ อย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนและครูร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการอ่านจับใจความอย่างมี วิจารณญาณ ตำนานพญาคันคาก

ชั้วโมงที่ 2

- 1) นักเรียนรับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 2 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ตำนานพญาคันคาก เป็นรายบุคคล เพื่อทำแบบฝึกทักษะ โดยที่มีครู เป็นผู้ดูแลให้คำชี้แนะ ได้แก่
 - กิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ ให้นักเรียนตอบคำถามใด ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
 - กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ ให้นักเรียนจับประเด็นสาระสำคัญจากการอ่าน เรื่อง ตำนานพญาคันคาก
 - กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ ให้นักเรียนแยกแยะว่าอะไรจริง ไม่จริง หรืออะไรมีเหตุผล อะไรไม่มีเหตุผล
 - กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า ให้นักเรียนเขียนข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน

2) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินพยานคันคาก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

3) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงสรุปใจความจากเรื่อง ดำเนินพยานคันคาก

4) นักเรียนฟังครูสรุปเรื่องมารยาทในการอ่าน รวมถึงคุณธรรมเรื่องความซื่อสัตย์ ในการปฏิบัติตามและในการทำแบบฝึกทักษะ นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่ลอกเพื่อน พยายามทำงานหาคำตอบด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจให้ถามเพื่อนหรือครู เพราะคะแนนที่นักเรียนทำได้จะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจมากกว่าการลอกงานเพื่อนมาส่ง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 2 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินพยานคันคาก

7.2 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินพยานคันคาก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.3 แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินพยานคันคาก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.4 ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

8. การวัดผลและประเมินผล

วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	แบบประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. ตรวจผลงาน	แบบบันทึกการตรวจผลงาน	นักเรียนมีคะแนนผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียน

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ..... ผู้สอน

(ว่าที่รัฐมนตรีวังศรินทร์ เรืองสุขสุค)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

10. บันทึกความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

.....

ลงชื่อ..... ผู้บริหารสถานศึกษา

(นายสมคิด สิทธิสาร)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้เสริม เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2/9
เรื่อง ต้านทานพญากันคาก	เวลา 2 ชั่วโมง
จัดการเรียนรู้โดย ว่าที่ร้อยตรีวิชรินทร์ เรืองสุขสุด สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2559	

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน แต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยายของความสำคัญของเรื่องอย่างพินิจวิเคราะห์ คร่ำครวญ และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นถึง可以เป็นใจความสำคัญ ถึงใดเป็นความประกูลแล้ววิเคราะห์แยกแยะซึ่งกันและกัน ข้อคิดเห็นโดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ ทำความเข้าใจ จับประเด็น สาระสำคัญ วิเคราะห์และประเมินค่าของเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

- เมื่อ_nักเรียนเรียนเรื่อง ต้านทานพญากันคากแล้ว นักเรียนสามารถ
 - 4.1 จับใจความสำคัญอย่างมีวิจารณญาณจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้
 - 4.2 เผยนสรุปข้อคิด คุณค่าที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง
 - 4.3 มีมารยาทในการอ่าน

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

5.2 ดำเนินพญากันคาก

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้วโมงที่ 1

- 1) แบ่งกลุ่มนักเรียนตามการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย คละเพศ คละความสามารถ ระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน ทำกิจกรรมร่วมกันมีการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สามารถทุกคนต้องร่วมมือกัน และมีความรับผิดชอบ ร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ
- 2) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินพญากันคาก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน
- 3) นักเรียนฟังครุเจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้รื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินพญากันคาก
- 4) นักเรียนและครุร่วมกันสนทนากับกิจกรรมอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณโดยให้ นักเรียนอธิบายความเข้าใจของนักเรียน
- 5) นักเรียนทบทวนความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ แล้วร่วมกัน อกบุรีรายสรุปความหมายของการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงวิธีการอ่านจับใจความ อย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนและครุร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการอ่านจับใจความอย่างมี วิจารณญาณ ดำเนินพญากันคาก

ชั้วโมงที่ 2

- 1) นักเรียนรับแบบฝึกหัดจากการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 2 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินพญากันคาก เป็นรายบุคคล เพื่อทำแบบฝึกหัดโดยที่มีครุ เป็นผู้ดูแลให้คำชี้แนะ ได้แก่
 - กิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ ให้นักเรียนตอบคำถามโดย ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
 - กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ ให้นักเรียนจับประเด็นสาระสำคัญจากการอ่าน เรื่อง ดำเนินพญากันคาก
 - กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ ให้นักเรียนแยกแยะว่าอะไรจริง ไม่จริง หรืออะไรมีเหตุผล อะไรไม่มีเหตุผล
 - กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า ให้นักเรียนเขียนข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับจากการอ่าน

2) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินพยานค้นคาก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

3) นักเรียนและครุร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงสรุปใจความจากเรื่อง ดำเนินพยานค้นคาก

4) นักเรียนฟังครุสรุปเรื่องการอ่าน รวมถึงคุณธรรมเรื่องความซื่อสัตย์ ในการปฏิบัติงานและในการทำแบบฝึกทักษะ นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่ลอกเพื่อน พยายามทำงานหาคำตอบด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจให้ถามเพื่อนหรือครุ เพราจะแน่นที่นักเรียน ทำได้จะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจมากกว่าการลอกงานเพื่อนมาส่ง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 2 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินพยานค้นคาก

7.2 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินพยานค้นคาก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.3 แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินพยานค้นคาก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.4 ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

8. การวัดผลและประเมินผล

วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	แบบประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. ตรวจผลงาน	แบบบันทึกการตรวจผลงาน	นักเรียนมีคะแนนผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียน

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....**ผู้สอน**

(ว่าที่ร้อยตรีวชรินทร์ เรืองสุขสุด)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

10. บันทึกความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ.....**ผู้บริหารสถานศึกษา**

(นายสมคิด สิทธิสาร)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้เสริม เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3/9

เรื่อง นาพญากาเพือก

เวลา 2 ชั่วโมง

จัดการเรียนรู้โดย ว่าที่ร้อยตรีวัชรินทร์ เรืองสุขสุด สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2559

1. มาตรฐานการเรียนรู้

- ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ต่อสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มุ่งก้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน แต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยายให้ความสำคัญของเรื่องอย่างพนิจวิเคราะห์ คร่ำครวญ และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอนแಡ้วิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น โดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ ทำความเข้าใจ จับประเด็น
สาระสำคัญ วิเคราะห์และประเมินค่าของเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง นางพญากาเพือกแล้ว นักเรียนสามารถ

4.1 จับใจความสำคัญอย่างมีวิจารณญาณจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4.2 เปียนสรุปข้อคิด คุณค่าที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง

4.3 มีมารยาทในการอ่าน

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

5.2 นางพญากาเพื่อการ

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้วโมงที่ 1

- 1) แบ่งกลุ่มนักเรียนตามการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย คละเพศ คละความสามารถ ระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน ทำกิจกรรมร่วมกันมีการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สามารถทุกคนต้องร่วมมือกัน และมีความรับผิดชอบ ร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อให้กู้นได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ
- 2) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ นางพญากาเพื่อการ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน
- 3) นักเรียนฟังครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้รื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ นางพญากาเพื่อการ
- 4) นักเรียนและครูร่วมกันสนทนากับกิจกรรมอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์โดยให้ นักเรียนอธิบายความเข้าใจของนักเรียน
- 5) นักเรียนทบทวนความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ และร่วมกัน อกบุรีรายสรุปความหมายของการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ รวมถึงวิธีการอ่านจับใจความ อย่างมีวิเคราะห์ โดยนักเรียนและครูร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการอ่านจับใจความอย่างมี วิเคราะห์ นางพญากาเพื่อการ

ชั้วโมงที่ 2

- 1) นักเรียนรับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ โดยใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 3 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิเคราะห์ นางพญากาเพื่อการ เป็นรายบุคคล เพื่อทำแบบฝึกทักษะ โดยที่มีครู เป็นผู้คุยกับนักเรียน ได้แก่
 - กิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ ให้นักเรียนตอบคำถามโดย ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เพื่อทำความเข้าใจเนื้อร่อง
 - กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ ให้นักเรียนจับประเด็นสาระสำคัญจากการอ่าน เรื่อง นางพญากาเพื่อการ
 - กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ ให้นักเรียนแยกแยะว่าอะไรจริง ไม่จริง หรืออะไรไม่มีเหตุผล อะไรไม่มีเหตุผล
 - กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า ให้นักเรียนเขียนข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน

2) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ นางพญากาเพือก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

3) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงสรุปใจความจากเรื่อง นางพญากาเพือก

4) นักเรียนฟังครูสรุปเรื่องมารยาทในการอ่าน รวมถึงคุณธรรมเรื่องความซื่อสัตย์ ในการปฏิบัติงานและในการทำแบบฝึกหักษะ นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่ลอกเพื่อน พยายามทำงานหากต้องด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจให้ถามเพื่อนหรือครู เพราจะแน่นอนว่า นักเรียน ทำได้จะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจมากกว่าการลอกงานเพื่อนมาส่ง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 แบบฝึกหักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 3 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ นางพญากาเพือก

7.2 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ นางพญา กาเพือก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.3 แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ นางพญา กาเพือก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.4 ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

8. การวัดผลและประเมินผล

วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรม กลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	แบบประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรม รายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. ตรวจผลงาน	แบบบันทึกการตรวจผลงาน	นักเรียนมีคะแนนผลงาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียน

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(ว่าที่ร้อยตรีวชิรินทร์ เรืองสุขสุด)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

10. บันทึกความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ.....ผู้บริหารสถานศึกษา

(นายสมคิด สิทธิสาร)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้เสริม เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4/9
เรื่อง ดำเนินพาเดง-นางໄօ'	เวลา 2 ชั่วโมง
จัดการเรียนรู้โดย ว่าที่ร้อยตรีวชิรินทร์ เรืองสุขสุด สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2559	

1. มาตรฐานการเรียนรู้

- ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ต่อสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน แต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยายให้ความสำคัญของเรื่องอย่างพินิจวิเคราะห์ คร่ำครวญ และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบแล้ววิเคราะห์แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ ทำความเข้าใจ จับประเด็น สาระสำคัญ วิเคราะห์และประเมินค่าของเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

- เมื่อ_nักเรียนเรียนเรื่อง ดำเนินพาเดง-นางໄօ'แล้ว นักเรียนสามารถ
- 4.1 จับใจความสำคัญอย่างมีวิจารณญาณจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้
 - 4.2 เผยแพร่ข้อคิด คุณค่าที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง
 - 4.3 มีมารยาทในการอ่าน

5. สาระการเรียนรู้

- 5.1 การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

5.2 ตำนานพาเดง-นางໄစဲ

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้วโมงที่ 1

1) แบ่งกลุ่มนักเรียนตามการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย คละเพศ คละความสามารถ ระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน ทำกิจกรรมร่วมกันมีการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สามารถทุกคนต้องร่วมมือกัน และมีความรับผิดชอบ ร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ

2) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ตำนานพาเดง-นางໄစဲ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

3) นักเรียนฟังครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้รื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ตำนานพาเดง-นางໄစဲ

4) นักเรียนและครูร่วมกันสนทนากับการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณโดยให้ นักเรียนอธิบายความเข้าใจของนักเรียน

5) นักเรียนทบทวนความรู้ รื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ และร่วมกัน ยกปรายศรูปความหมายของการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงวิธีการอ่านจับใจความ อย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนและครูร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการอ่านจับใจความอย่างมี วิจารณญาณ ตำนานพาเดง-นางໄစဲ

ชั้วโมงที่ 2

1) นักเรียนรับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 4 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ตำนานพาเดง-นางໄစဲ เป็นรายบุคคล เพื่อทำแบบฝึกทักษะโดยที่มี ครูเป็นผู้ช่วยให้คำชี้แนะ ได้แก่

กิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ ให้นักเรียนตอบคำถามใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง

กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ ให้นักเรียนจับประเด็นสาระสำคัญจากการอ่าน เรื่อง ตำนานพาเดง-นางໄစဲ

กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ ให้นักเรียนแยกแยะว่าอะไรจริง ไม่จริง หรืออะไรมีเหตุผล อะไรไม่มีเหตุผล

กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า ให้นักเรียนเขียนข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน

2) นักเรียนที่แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินผาแดง-นางไ่อ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

3) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงสรุปใจความจากเรื่อง ดำเนินผาแดง-นางไ่อ

4) นักเรียนฟังครูสรุปเรื่องการยาทในการอ่าน รวมถึงคุณธรรมเรื่องความซื่อสัตย์ ในการปฏิบัติงานและในการทำแบบฝึกทักษะ นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์คือตนเอง ไม่ลอกเพื่อน พยายามทำงานหาคำตอบด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจให้ถามเพื่อนหรือครู เพราะคะแนนที่นักเรียนทำได้จะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจมากกว่าการลอกงานเพื่อนมาส่ง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 4 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินผาแดง-นางไ่อ

7.2 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนิน ผาแดง-นางไ่อ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.3 แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินผาแดง - นางไ่อ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.4 ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

8. การวัดผลและประเมินผล

วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	แบบประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. ตรวจผลงาน	แบบบันทึกการตรวจผลงาน	นักเรียนมีคะแนนผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียน

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ..... ผู้สอน

(ว่าที่ร้อยตรีวัชรินทร์ เรืองสุขสุด)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

10. บันทึกความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ..... ผู้บริหารสถานศึกษา

(นายสมคิด สิทธิสาร)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้เสริม เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5/9
เรื่อง เสียงเล่าขานดำเนินท้าวป้าจิต-นางอรพิม	เวลา 2 ชั่วโมง
จัดการเรียนรู้โดย ว่าที่ร้อยตรีวัชรินทร์ เรืองสุขสุด สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2559	

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ต่อสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน แต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยายของความสำคัญของเรื่องอย่างพนิจวิเคราะห์ คร่ำครวญ และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบแล้ววิเคราะห์แยกແบะชี้เท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ ทำความเข้าใจ จับประเด็นสาระสำคัญ วิเคราะห์และประเมินค่าของเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง เสียงเล่าขานดำเนินท้าวป้าจิต-นางอรพิมแล้ว นักเรียนสามารถ

- 4.1 จับใจความสำคัญอย่างมีวิจารณญาณจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้
- 4.2 เผยนarrรูปข้อคิด คุณค่าที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง
- 4.3 มีมารยาทในการอ่าน

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

5.2 เสียงเล่าขานดำเนินการท้าวป้าจิต-นางอรพิม

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้วโมงที่ 1

- 1) แบ่งกลุ่มนักเรียนตามการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย คละเพศ คละความสามารถ ระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน ทำกิจกรรมร่วมกันมีการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สมาชิกทุกคนต้องร่วมมือกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ
- 2) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ เสียงเล่าขานดำเนินการท้าวป้าจิต-นางอรพิม จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน
- 3) นักเรียนฟังครุแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้รื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ เสียงเล่าขานดำเนินการท้าวป้าจิต-นางอรพิม
- 4) นักเรียนและครุร่วมกันสนทนากับกิจกรรมอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณโดยให้ นักเรียนอธิบายความเข้าใจของนักเรียน
- 5) นักเรียนทบทวนความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ และร่วมกัน อภิปรายสรุปความหมายของการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงวิธีการอ่านจับใจความ อย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนและครุร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการอ่านจับใจความอย่างมี วิจารณญาณ เสียงเล่าขานดำเนินการท้าวป้าจิต-นางอรพิม

ชั้วโมงที่ 2

- 1) นักเรียนรับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 5 เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ เสียงเล่าขานดำเนินการท้าวป้าจิต-นางอรพิม เป็นรายบุคคล เพื่อทำแบบฝึกทักษะโดยที่มีครุเป็นผู้ช่วยให้คำชี้แนะ ได้แก่
 - กิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ ให้นักเรียนตอบคำถามโดย ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร อย่างไร เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
 - กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ ให้นักเรียนจับประเด็นสาระสำคัญจากการอ่าน เรื่อง เสียงเล่าขานดำเนินการท้าวป้าจิต-นางอรพิม
 - กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ ให้นักเรียนแยกแยะว่าอะไรจริง ไม่จริง หรืออะไรไม่มีเหตุผล อะไรไม่มีเหตุผล
 - กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า ให้นักเรียนเขียนข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน

2) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ เสียงเด่า จำนวนห้าวป่าจิต-นางอรพิน จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

3) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงสรุปใจความจากเรื่อง เสียงเด่า จำนวนห้าวป่าจิต-นางอรพิน

4) นักเรียนฟังครูสรุปเรื่องการยาทในการอ่าน รวมถึงคุณธรรมเรื่องความซื่อสัตย์ ในการปฏิบัติงานและในการทำแบบฝึกทักษะ นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่ลอกเพื่อน พยายามทำงานหาคำตอบด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจให้ถามเพื่อนหรือครู เพราะคะแนนที่นักเรียน ทำได้จะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจมากกว่าการลอกงานเพื่อนมาส่ง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 5 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ เสียงเด่า จำนวนห้าวป่าจิต-นางอรพิน

7.2 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ เสียงเด่า จำนวนห้าวป่าจิต-นางอรพิน จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.3 แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ เสียงเด่า จำนวนห้าวป่าจิต-นางอรพิน จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.4 ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

8. การวัดผลและประเมินผล

วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรม กลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	แบบประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรม รายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. ตรวจผลงาน	แบบบันทึกการตรวจผลงาน	นักเรียนมีคะแนนผลงาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. บันทึกผลการขัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียน

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(ว่าที่ร้อยตรีวัชรินทร์ เรืองสุขสุด)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

10. บันทึกความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ.....ผู้บริหารสถานศึกษา

(นายสมคิด สิทธิสาร)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้เสริม เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง กองข้าวนาอยผ้าแม่ จัดการเรียนรู้โดย ว่าที่ร้อยตรีวชิรินทร์ เรืองสุขสุด สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2559	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6/9 เวลา 2 ชั่วโมง
--	---

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ต่อสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน แต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยายให้ความสำคัญของเรื่องอย่างพินิจวิเคราะห์ คร่ำครวญ และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบแล้ววิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ ทำความเข้าใจ จับประเด็น สาระสำคัญ วิเคราะห์และประเมินค่าของเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง กองข้าวนาอยผ้าแม่แล้ว นักเรียนสามารถ

4.1 จับใจความสำคัญอย่างมีวิจารณญาณจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4.2 เขียนสรุปข้อคิด คุณค่าที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง

4.3 มีนิสัยรักในการอ่าน

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

5.2 ก่องข้าวน้อยม่าแม่

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1

- 1) แบ่งกลุ่มนักเรียนตามการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กละเพศ คละความสามารถ ระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน ทำกิจกรรมร่วมกันมีการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สมาชิกทุกคนต้องร่วมมือกัน และมีความรับผิดชอบ ร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ
- 2) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ ก่องข้าวน้อยม่าแม่ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน
- 3) นักเรียนฟังครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้รื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ ก่องข้าวน้อยม่าแม่
- 4) นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาร่วมกับการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์โดยให้ นักเรียนอธิบายความเข้าใจของนักเรียน
- 5) นักเรียนทบทวนความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ แล้วร่วมกัน อกบปรายสรุปความหมายของการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ รวมถึงวิธีการอ่านจับใจความ อย่างมีวิเคราะห์ โดยนักเรียนและครูร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการอ่านจับใจความอย่างมี วิเคราะห์ ก่องข้าวน้อยม่าแม่

ขั้นตอนที่ 2

- 1) นักเรียนรับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ โดยใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 6 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิเคราะห์ ก่องข้าวน้อยม่าแม่ เป็นรายบุคคล เพื่อทำแบบฝึกทักษะโดยที่มีครู เป็นผู้ดูแลให้คำชี้แนะ ได้แก่
 - กิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ ให้นักเรียนตอบคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
 - กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ ให้นักเรียนจับประเด็นสาระสำคัญจากการอ่าน เรื่อง ก่องข้าวน้อยม่าแม่
 - กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ ให้นักเรียนแยกแยะว่าจะ ใจจริง ไม่จริง หรือจะ ไม่มีเหตุผล อะไร ไม่มีเหตุผล
 - กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า ให้นักเรียนเขียนข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน

2) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ก่อข้อความน้อย
มีความน้อย จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

3) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ
รวมถึงสรุปใจความจากเรื่อง ก่อข้อความน้อยมีความน้อย

4) นักเรียนฟังครูสรุปเรื่องนarrative รวมถึงคุณธรรมเรื่องความซื่อสัตย์
ในการปฏิบัติงานและในการทำแบบฝึกทักษะ นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่ลอกเพื่อน
พยายามทำงานหาคำตอบด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจให้ถามเพื่อนหรือครู เพราะคะแนนที่นักเรียน
ทำได้จะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจมากกว่าการลอกงานเพื่อนมาส่ง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 6 เรื่อง การอ่าน
จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ก่อข้อความน้อยมีความน้อย

7.2 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ก่อข้อความน้อย
มีความน้อย จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.3 แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ก่อข้อความน้อย
มีความน้อย จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.4 ในความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

8. การวัดผลและประเมินผล

วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรม กลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	แบบประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรม รายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. ตรวจผลงาน	แบบบันทึกการตรวจผลงาน	นักเรียนมีคะแนนผลงาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียน

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ..... ผู้สอน

(ว่าที่ร้อยตรีวชรินทร์ เรืองสุขสุด)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

10. บันทึกความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ..... ผู้บริหารสถานศึกษา

(นายสมคิด สิทธิสาร)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้

กตุุนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**
หน่วยการเรียนรู้เสริม เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ **แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7/9**
เรื่อง ดำเนินแม่น้ำโขง **เวลา 2 ชั่วโมง**
จัดการเรียนรู้โดย ว่าที่ร้อยตรีวิชรินทร์ เรืองสุขสุด สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2559

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน แต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่องอย่างพินิจวิเคราะห์ คร่ำครวญ และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบแล้ววิเคราะห์แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ ทำความเข้าใจ จับประเด็นสาระสำคัญ วิเคราะห์และประเมินค่าของเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง ดำเนินแม่น้ำโขงแล้ว นักเรียนสามารถ

- 4.1 จับใจความสำคัญอย่างมีวิจารณญาณจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้
- 4.2 เขียนสรุปข้อคิด คุณค่าที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง
- 4.3 มีมารยาทในการอ่าน

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

5.2 ดำเนินแม่น้ำใจ

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้วโมงที่ 1

- 1) แบ่งกลุ่มนักเรียนตามการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย คละเพศ คละความสามารถ ระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน ทำกิจกรรมร่วมกันมีการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สมาชิกทุกคนต้องร่วมมือกัน และมีความรับผิดชอบ ร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ
- 2) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ ดำเนินแม่น้ำใจ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน
- 3) นักเรียนพังครุแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ ดำเนินแม่น้ำใจ
- 4) นักเรียนและครุร่วมกันสนทนากี้กับการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์โดยให้ นักเรียนอธิบายความเข้าใจของนักเรียน
- 5) นักเรียนทบทวนความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ แล้วร่วมกัน อกิจประศรุปความหมายของการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ รวมถึงวิธีการอ่านจับใจความ อย่างมีวิเคราะห์ โดยนักเรียนและครุร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการอ่านจับใจความอย่างมี วิเคราะห์ ดำเนินแม่น้ำใจ

ชั้วโมงที่ 2

- 1) นักเรียนรับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์แบบ โดยใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 7 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิเคราะห์ ดำเนินแม่น้ำใจ เป็นรายบุคคล เพื่อทำแบบฝึกทักษะ โดยที่มีครุ เป็นผู้คุมให้คำชี้แนะ ได้แก่
 - กิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ ให้นักเรียนตอบคำถามใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร อย่างไร เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
 - กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ ให้นักเรียนจับประเด็นสาระสำคัญจากการอ่าน เรื่อง ดำเนินแม่น้ำใจ
 - กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ ให้นักเรียนแยกแยะว่าอะไรจริง ไม่จริง หรืออะไรไม่มีเหตุผล อะไรไม่มีเหตุผล
 - กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า ให้นักเรียนเขียนข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน

2) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินการแล้วน้ำ
โง จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

3) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ
รวมถึงสรุปใจความจากเรื่อง ดำเนินการแล้วน้ำโง

4) นักเรียนฟังครูสรุปเรื่องมารยาทในการอ่าน รวมถึงคุณธรรมเรื่องความซื่อสัตย์
ในการปฏิบัติงานและในการทำแบบฝึกหักษะ นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่ลอกเพื่อน
พยายามทำงานหาคำตอบด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจให้ถามเพื่อนหรือครู เพราะคะแนนที่นักเรียน
ทำได้จะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจมากกว่าการลอกงานเพื่อนมาส่ง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 แบบฝึกหักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ¹
เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 7 เรื่อง การอ่าน
จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนินการแล้วน้ำโง

7.2 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนิน²
การแล้วน้ำโง จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.3 แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ดำเนิน³
การแล้วน้ำโง จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.4 ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

8. การวัดผลและประเมินผล

วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรม กลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	แบบประเมินพฤติกรรม รายบุคคล	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรม รายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. ตรวจผลงาน	แบบบันทึกการตรวจผลงาน	นักเรียนมีคะแนนผลงาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียน

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ..... ผู้สอน

(ว่าที่ร้อยตรี วัชรินทร์ เรืองสุขสุด)

วันที่ เดือน พ.ศ.

10. บันทึกความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ..... ผู้บริหารสถานศึกษา

(นายสมคิด สิทธิสาร)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้

กตุ์มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้เสริม เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ใหม่แท้ที่แม่ทอ	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8/9 เวลา 2 ชั่วโมง
	จัดการเรียนรู้โดย ว่าที่ร้อยตรีวิชรินทร์ เรืองสุขสุด สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2559

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้คัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน แต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่องอย่างพินิจวิเคราะห์ ไตร่ตรานๆ และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบแล้ววิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ ทำความเข้าใจ จับประเด็น สาระสำคัญ วิเคราะห์และประเมินค่าของเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

- เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง ใหม่แท้ที่แม่ทอ แล้ว นักเรียนสามารถ
 - 4.1 จับใจความสำคัญอย่างมีวิจารณญาณจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้
 - 4.2 เผยนสรูปข้อคิด คุณค่าที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง
 - 4.3 มีมารยาทในการอ่าน

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

5.2 ใหม่แท้ที่แม่ทอ

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นโน้มที่ 1

1) แบ่งกลุ่มนักเรียนตามการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย คลาส เพศ คลาสความสามารถ ระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน ทำกิจกรรมร่วมกันมีการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สมาชิกทุกคนต้องร่วมมือกัน และมีความรับผิดชอบ ร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ

2) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ใหม่แท้ที่แม่ทอ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

3) นักเรียนฟังครุเจ็บจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ใหม่แท้ที่แม่ทอ

4) นักเรียนและครุร่วมกันสนทนากี้กับการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยให้ นักเรียนอธิบายความเข้าใจของนักเรียน

5) นักเรียนทบทวนความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ และร่วมกัน อภิปรายสรุปความหมายของการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงวิธีการอ่านจับใจความ อย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนและครุร่วมกันกำหนดชัดกลงในการอ่านจับใจความอย่างมี วิจารณญาณ ใหม่แท้ที่แม่ทอ

ชั้นโน้มที่ 2

1) นักเรียนรับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 8 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ใหม่แท้ที่แม่ทอ เป็นรายบุคคล เพื่อทำแบบฝึกทักษะ โดยที่มีครุเป็น ผู้โดยให้คำชี้แนะ ได้แก่

กิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ ให้นักเรียนตอบคำถามใด ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง

กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ ให้นักเรียนจับประเด็นสาระสำคัญจากการอ่าน เรื่อง ใหม่แท้ที่แม่ทอ

กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ ให้นักเรียนแยกแยะว่าอะไรจริง ไม่จริง หรือจะไม่มีเหตุผล อะไรไม่มีเหตุผล

กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า ให้นักเรียนเขียนข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน

2) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ใหม่แท้ที่เมื่อท่อ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

3) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงสรุปใจความจากเรื่อง ใหม่แท้ที่เมื่อท่อ

4) นักเรียนพึงครุศรุปเรื่องมารยาทในการอ่าน รวมถึงคุณธรรมเรื่องความซื่อสัตย์ ในการปฏิบัติงานและในการทำแบบฝึกหัดจะ นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่ลอกเพื่อน พยายามทำงานหาคำตอบด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจให้ถามเพื่อนหรือครู เพราะคะแนนที่นักเรียนทำได้จะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิในมากกว่าการลอกงานเพื่อนมาส่ง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 แบบฝึกหัดของการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 8 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ใหม่แท้ที่เมื่อท่อ

7.2 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ใหม่แท้ที่เมื่อท่อ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.3 แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ใหม่แท้ที่เมื่อท่อ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.4 ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

8. การวัดผลและประเมินผล

วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล	แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. ตรวจผลงาน	แบบบันทึกการตรวจผลงาน	นักเรียนมีคะแนนผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียน

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(ว่าที่ร้อยตรีวชิรินทร์ เรืองสุขสุด)

วันที่ เดือน พ.ศ.

10. บันทึกความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

.....

ลงชื่อ ผู้บริหารสถานศึกษา

(นายสมคิด สิทธิสาร)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้เสริม เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9/9
เรื่อง คำรำลีอุดมแม่นางเมือง	เวลา 2 ชั่วโมง
จัดการเรียนรู้โดย ว่าที่ร้อยตรีวชิรินทร์ เรืองสุขสุค สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2559	

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ต่อสินใจ แก้ปัญหา ใน การดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน แต่ละเรื่องที่เป็นส่วนสำคัญ และส่วนขยายให้ความสำคัญของเรื่องอย่างพินิจวิเคราะห์ คร่ำครวญ และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นถึงได้เป็นให้ความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบแล้ววิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ ทำความเข้าใจ จับประเด็น สาระสำคัญ วิเคราะห์และประเมินค่าของเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง คำรำลีอุดมแม่นางเมือง แล้ว นักเรียนสามารถ

4.1 จับใจความสำคัญอย่างมีวิจารณญาณจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4.2 เผยนarrรูปข้อคิด คุณค่าที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง

4.3 มีมารยาทในการอ่าน

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

5.2 คำรำลีอองแม่นางเมือง

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้วโมงที่ 1

- 1) แบ่งกลุ่มนักเรียนตามการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย คละเพศ คละความสามารถ ระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน ทำกิจกรรมร่วมกันมีการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สามารถทุกคนต้องร่วมมือกัน และมีความรับผิดชอบ ร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ
- 2) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ คำรำลีอองแม่นางเมือง จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน
- 3) นักเรียนฟังครุเจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้รื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์
- 4) นักเรียนและครุร่วมกันสนทนากันก่อนการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์โดยให้ นักเรียนอธิบายความเข้าใจของนักเรียน

- 5) นักเรียนทบทวนความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ และร่วมกัน อกипรายสรุปความหมายของการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ รวมถึงวิธีการอ่านจับใจความ อย่างมีวิเคราะห์ โดยนักเรียนและครุร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการอ่านจับใจความอย่างมี วิเคราะห์ ใหม่แก้ที่แม่ทอ

ชั้วโมงที่ 2

- 1) นักเรียนรับแบบฝึกหักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิเคราะห์ โดยใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 9 เรื่อง การอ่าน จับใจความอย่างมีวิเคราะห์ คำรำลีอองแม่นางเมือง เป็นรายบุคคล เพื่อทำแบบฝึกหักษะโดยที่มี ครุเป็นผู้ดูแลให้คำชี้แนะ ได้แก่
 - กิจกรรมที่ 1 การทำความเข้าใจ ให้นักเรียนตอบคำถามใด ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร อย่างไร เพื่อทำความเข้าใจเนื้อรื่อง
 - กิจกรรมที่ 2 การจับประเด็นสาระสำคัญ ให้นักเรียนจับประเด็นสาระสำคัญจากการอ่าน เรื่อง คำรำลีอองแม่นางเมือง
 - กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ ให้นักเรียนแยกแยะว่าอะไรจริง ไม่จริง หรืออะไรมีเหตุผล อะไรไม่มีเหตุผล
 - กิจกรรมที่ 4 การประเมินค่า ให้นักเรียนเขียนข้อคิดหรือคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน

2) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ คำรำลีอคงแม่นางเมือง จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

3) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงสรุปใจความจากเรื่อง คำรำลีอคงแม่นางเมือง

4) นักเรียนพึงครุสรุปเรื่องมารยาทในการอ่าน รวมถึงคุณธรรมเรื่องความซื่อสัตย์ใน การปฏิบัติงานและในการทำแบบฝึกหักษะ นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่ลอกเพื่อน พยายามทำงานหาคำตอบด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจให้ถามเพื่อนหรือครู เพราะคะแนนที่นักเรียน ทำได้จะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจมากกว่าการลอกงานเพื่อนมาส่ง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 แบบฝึกหักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 9 เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ คำรำลีอคงแม่นางเมือง

7.2 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ คำรำลีอคงแม่นางเมือง จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.3 แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ คำรำลีอคงแม่นางเมือง จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน พร้อมเฉลย

7.4 ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ

8. การวัดผลและประเมินผล

วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล	แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล	นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. ตรวจผลงาน	แบบบันทึกการตรวจผลงาน	นักเรียนมีคะแนนผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. บันทึกผลการขัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียน

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(ว่าที่ร้อยตรีวัชรินทร์ เรืองสุขสุค)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

10. บันทึกความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

ลงชื่อ.....ผู้บริหารสถานศึกษา

(นายสมคิด สิทธิสาร)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ภาคผนวก ค

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกหักษะ
การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

คำชี้แจง

1. รายการประเมิน

แบบประเมินคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกหักษะการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีรายการประเมิน 10 ข้อ

2. ระดับคุณภาพการประเมิน

กำหนดคุณภาพของการประเมิน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

3. วิธีการประเมิน

3.1 พิจารณาแบบสอบถามความพึงพอใจตามรายการแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับการประเมิน

3.2 วิเคราะห์หาคุณภาพในแต่ละรายการประเมิน โดยการหาค่าเฉลี่ยและพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
จับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

คำนึง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียน ซึ่งมีอยู่ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการความเห็น	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	แบบฝึกทักษะมีความสวยงามน่าสนใจ					
2	แบบฝึกทักษะเน้นการปฏิบัติจริง					
3	คำนึงในแบบฝึกทักษะมีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
4	เนื้อร้องมีความน่าสนใจและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
5	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป					
6	การฝึกน้อย ๆ ทำให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น					
7	ครูโดยให้คำแนะนำโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติตัวตนเอง					
8	นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC					
9	นักเรียนสามารถนำเทคนิคการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้					
10	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากแบบฝึกทักษะไปพัฒนาการอ่านได้					

ลงชื่อ..... ผู้เขียนราย

(.....)

ตำแหน่ง.....

**แบบประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
คำชี้แจง procพิจารณาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละข้อว่าสามารถวัดได้ตรงตาม
จุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนการพิจารณา
ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้**

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
1. รู้และเข้าใจ ความหมาย และวิธีการ อ่านจับ ใจความอย่างมี วิจารณญาณ ได้	1. ข้อใดอธิบายความหมายของการอ่านจับใจความอย่างมี วิจารณญาณได้ถูกต้องที่สุด ก. การอ่านภาษาไทย ข. การอ่านออกเสียงดังๆ ค. การอ่านเรื่องที่กำหนดให้ ง. การอ่านอย่างพินิจวิเคราะห์โครงสร้าง และ ประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ			
	2. วิธีการแรกในการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณคือข้อใด ก. การรับรู้ ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ข. สรุปสาระสำคัญ ค. อ่านจับใจความ ง. แปลคำศัพท์			
	3. ประโยชน์สูงสุดของการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ คือข้อใด ก. อ่านออก ข. เข้าใจเนื้อเรื่อง ค. รู้ความหมายของคำศัพท์ ง. นำประโยชน์นี้อ่านแนวคิดจากเรื่องที่อ่านไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. จับใจความ อย่างมี วิจารณญาณ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p style="text-align: center;">นกพิราบสีชมพู</p> <p>นกพิราบสีชมพู มีลิ่นฐานอยู่บนแก้มหรือตัว ในทวีปแอฟริกา อาศัยอยู่ในป่าละเม้าะ อาหารของพากมันก็คือ ดอกไม้ ผลไม้ และเมล็ดพืชเล็ก ๆ นกพิราบสีชมพูมีจำนวนลดลงเป็นอย่างมาก เนื่องจากการล่าของมนุษย์ ปัจจุบันนกพิราบสีชมพูมีอยู่ในป่า^{ประมาณ 25 ตัว} และในสวนสัตว์ประมาณ 150 ตัว</p> <p>4. นกพิราบสีชมพูมีลิ่นฐานอยู่ที่ใด</p> <p>ก. ทวีปเอเชีย ข. ทวีปยุโรป ค. ทวีปอเมริกา ง. ทวีปแอฟริกา</p> <p>5. สาเหตุที่ทำให้นกลดจำนวนลงคืออะไร</p> <p>ก. การเปลี่ยนแปลงของอากาศ ข. ฝนมีมนุษย์ ค. อาหารลดลง ง. ดูดเปลี่ยน</p> <p>6. ข้อความข้างต้นกล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ</p> <p>ก. แหล่งที่อยู่ของนกพิราบสีชมพู ข. อาหารของนกพิราบสีชมพู ค. จำนวนของนกพิราบสีชมพู ง. ประวัติของนกพิราบสีชมพู</p> <p>7. จากข้อความข้างต้นเราจะช่วยกันช่วยเหลือนกพิราบได้ อย่างไร</p> <p>ก. เพิ่มแหล่งอาหารให้กับนกพิราบสีชมพู ข. ซื้อนกพิราบสีชมพูมาปล่อย ค. ผสมพันธุ์ให้นกพิราบสีชมพู ง. รณรงค์ให้มนุษย์ร่วมกันอนุรักษ์และห้ามล้า นกพิราบสีชมพู</p>			

ดุลประสังค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. จับใจความ อย่างมี วิจารณญาณ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p style="text-align: center;">คนหาปลากับนายพران</p> <p>วันหนึ่งคนหาปลาเดินสวนกับนายพرانกลางป่าและเห็น ว่านายพرانมีเนื้อสัตว์มากmany จึงถามว่า “ท่านพرانป่า ข้าขอ เอาปลาแลกกับเนื้อสัตว์บ้าง ได้หรือไม่”</p> <p>นายพرانเห็นคนหาปลา มีปลาหลายตัว ก็คิดอยากรจะลอง กินเนื้อปลา วันต่อๆ มาคนหาปลา กับนายพران กินด้วยเพื่อ แลกเปลี่ยนอาหารกันทุกวัน จนกระทั่งวันหนึ่งคนหาปลาเอ่ย ขึ้นว่า “ท่านขังอยากรจะแลกเนื้อกับปลาอยู่หรือไม่” นายพران ก็ตอบว่าตนเริ่มเบื่อปลาและอยากกินเนื้อค้างคาวแล้ว ทั้งสองจึง ตกลงแลกเปลี่ยนอาหารกันอีกต่อไป</p> <p>8. เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. ในบ้าน ข. ในสวน ค. กลางป่า ง. กลางบ้าน <p>9. ทำไม่นายพرانจึงคิดอยากรแลกเปลี่ยนอาหารกับคนหาปลา</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. เพราะคิดอยากรลอง ข. เพราะคิดอยากร้าวหาย ค. เพราะคิดอยากรถั่นแกดัง ง. เพราะคิดอยากรื้อความสัมพันธ์อันดีงาม <p>10. นายพرانใช้อะไรแลกกับปลา</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. เนื้อสัตว์ ข. ถุง ค. ปู ง. หอย 			

คุณประสังค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. จับใจความ อย่างมี วิจารณญาณ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p>11. ทำไม่คนหาปลา กับนายพرانจึงยกเลิกการแอกเปลี่ยนอาหาร</p> <p>ก. เพราะไม่มีอาหารให้แลกเปลี่ยน ข. เพราะนายพرانไม่อยากกินอาหาร ค. เพราะนายพرانเริ่มเมื่ออาหาร ง. เพราะอาหารเริ่มเน่าเสีย</p> <p>12. ข้อคิดที่ได้รับจากข้อความข้างต้นคืออะไร</p> <p>ก. ความเอื้อเพื่อเพื่อแผ่ ข. ความอิจฉาริยยา ค. ความเห็นแก่ตัว ง. ความโลภ</p> <p style="border: 1px solid black; padding: 10px;"> คนไทยทุกคน มีหน้าที่จะต้องช่วยกันรักษาพื้นแผ่นดินไทย ทรัพยากร สถาบันและเอกลักษณ์ทุกอย่างที่แสดงความเป็นไทย เพื่อให้ชาติไทยคงอยู่ตลอดไป สถาบันหลัก หรือสถาบันสำคัญที่เราต้องการพึ่งและจงรักภักดีคือ ชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ เพราะสถาบันทั้งสามนี้ เป็นสถาบันที่แสดงถึงความมั่นคงของประเทศชาติ </p>			
	<p>13. ข้อความข้างต้นกล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ</p> <p>ก. อาหารไทย ข. ชาวไทย ค. ชนมไทย ง. ชาติไทย</p>			
	<p>14. หน้าที่ของชาวไทยที่สำคัญที่สุดคืออะไร</p> <p>ก. ทำอาหารไทยให้อร่อย ข. รักษาความเป็นชาติไทย ค. พูดภาษาไทยให้ถูกต้อง ง. เสียงภาษาไทยให้ถูกต้อง</p>			

ชุดประسنค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. จับใจความ อย่างมี วิจารณญาณ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p>15. สถาบันที่สำคัญต่อความมั่นคงของชาติไทยคือสถาบันใด</p> <p>ก. วัด</p> <p>ข. บ้าน</p> <p>ค. โรงเรียน</p> <p>ง. พระมหาภัทริย์ไทย</p> <p>16. ข้อใดคือเอกลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นคนไทย</p> <p>ก. ภาษา</p> <p>ข. อาหาร</p> <p>ค. ของใช้</p> <p>ง. เครื่องแต่งกาย</p> <p>17. ข้อใดคือหน้าที่สำคัญที่สุดของคนไทย</p> <p>ก. รักษาความเป็นไทย</p> <p>ข. ทำอาหารไทย</p> <p>ค. พูดภาษาไทย</p> <p>ง. เขียนภาษาไทย</p> <p>18. ข้อใดที่ได้รับจากบทความข้างต้นคืออะไร</p> <p>ก. คนไทยควรสามัคคีกัน</p> <p>ข. คนไทยควรช่วยกันสืบสานอาหารไทย</p> <p>ค. คนไทยควรช่วยกันรักษาฝืนแผ่นดินไทย</p> <p>ง. คนไทยควรมีน้ำใจเอื้อเพื่อเพื่อแห่ชึ้นกันและกัน</p>			
	<p>ในครอบครัวของคนไทยนั้น เราต้องรักและเคารพกัน ตามวัฒนธรรม เด็กต้องการผู้ใหญ่ เมื่อเดินผ่านหน้าผู้ใหญ่ จะต้องก้มหลังเล็กน้อย ไม่พูดข้ามหน้า ข้ามหัวผู้ใหญ่ ไม่โยน ของผ่านหน้าผู้อื่น ถ้าเราทำได้เช่นนี้</p> <p>เราจะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีมารยาಥอัษฎางค์</p>			

บุคคลประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. จับใจความ อย่างมี วิเคราะห์ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p>19. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด</p> <p>ก. การเดิน ข. มารยาท ค. การไหว้ ง. การนั่ง</p> <p>20. ข้อใดคือการทักทายของคนไทย</p> <p>ก. การจับมือ ข. การหอมแก้ม ค. การไหว้ ง. การแตะไห่อ</p> <p>21. ข้อใดกล่าว <u>ไม่ถูกต้อง</u></p> <p>ก. เด็กต้องการผู้ใหญ่ ข. ผู้ใหญ่ต้องตามใจเด็ก ค. เด็กเดินผ่านผู้ใหญ่ต้องก้มเล็กน้อย ง. ผู้ใหญ่ต้องเมตตาเด็ก</p> <p>22. ผู้มีมารยาทางคุณเป็นอย่างไร</p> <p>ก. ให้ความเคารพตามวัยุติ ข. ให้ความเคารพตามใจตนเอง ค. ให้ความเคารพตามแต่ละโอกาส ง. ให้ความเคารพเฉพาะบุคคลที่รัก</p>			
	<p>ในกิจกรรมที่มนุษย์ต้องกระทำ การพึงเป็นกิจกรรม ที่คนทำร่องรอยจากการหายใจเท่านั้น การพึงมีความสำคัญ ต่อความสำเร็จในชีวิตส่วนตัว อาชีพ สังคม และครอบครัว ถ้าคนทำงานได้เรียนรู้ถึงการพึงอย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผล ให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพด้วย</p>			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. จับใจความ อย่างมี วิเคราะห์ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p>23. การฟังมีความสำคัญอย่างไร</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. ส่งผลให้คุณรักใคร ข. ส่งผลต่อกำลังใจ ค. ส่งผลให้คุณนั่งถือ ง. ส่งผลให้คุณยกย่อง <p>24. ใครเป็นผู้ฟังที่ดี</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. นринทร์เก็บรายละเอียดจากเรื่องที่ฟัง ข. นิตาภินเข้มแข็งที่ฟัง ค. นานาแยบฟังผู้ใหญ่ ง. นิดหน่อยอาจเรื่องที่ฟังไปขยายความค่อนเพื่อ <p>ความสมจริง</p>			
	<p>25. ถ้าคนทำงานได้เรียนรู้การฟังอย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผล อย่างไร</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. ส่งผลให้เรียนดี ข. ส่งผลให้มีคุณบูรณะ ค. ส่งผลให้มีคุณนั่งถือ ง. ส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพ 			
	<p>หนังศยาเปิดหน้าโน๊ตบุ๊กเพื่อการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวของจังหวัด เป็นอีกด้านหนึ่งที่จังหวัด หนังศยาให้ความสำคัญ เนื่องจากเป็นจังหวัดที่ได้รับความ สนใจจากนักท่องเที่ยวในลำดับต้น ๆ ซึ่งจากการติดตามและ ประเมินผลแล้วพบว่า ยังมีนักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งยังไม่พักและ ใช้จ่ายในจังหวัดหนังศยาเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะยังไม่ได้ เตรียมความพร้อมหรือพัฒนาหน้าหน้าเพื่อรับรองการท่องเที่ยว</p>			

ชุดประสัพค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. จับใจความ อย่างมี วิจารณญาณ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p>26. หัวข้อข่านี้ คือ อะไร</p> <p>ก. หนองคายเตรียมรับการท่องเที่ยว ข. หนองคายเปิดหมู่บ้าน โอดอนป ค. หนองคายเปิดสถานที่ท่องเที่ยว ง. หนองคายเปิดหมู่บ้าน โอดอนเพื่อการท่องเที่ยว</p> <p>27. ข่าวข้างต้นเกี่ยวข้องกับข้อใด</p> <p>ก. การท่องเที่ยว ข. การศึกษา ค. การกีฬา ง. การคุณน้ำดี</p> <p>28. ข่าวข้างต้นเกี่ยวข้องกับจังหวัดใด</p> <p>ก. หนองบัวลำภู ข. หนองคาย ค. อุดรธานี ง. เลย</p> <p>29. ทำไมจังหวัดหนองคายจึงให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยว</p> <p>ก. เพราะการท่องเที่ยวทำให้เศรษฐกิจดี ข. เพราะการท่องเที่ยวทำให้คนรักจังหวัด หนองคาย ค. เพราะการท่องเที่ยวทำให้คนในจังหวัดหนองคาย รักใคร่กัน ง. เพราะจังหวัดหนองคายได้รับความสนใจจาก นักท่องเที่ยวในลำดับต้น ๆ</p> <p>30. เหตุใดจึงต้องเตรียมความพร้อมและพัฒนาหมู่บ้าน โอดอนป</p> <p>ก. เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวพักและใช้จ่ายใน จังหวัด ข. เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ ค. เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนุกสนาน ง. เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีสุขภาพดี</p>			

คุณประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. จับใจความ อย่างมี วิจารณญาณ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p>31. ประโยชน์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัด คือ อะไร</p> <p>ก. ทำให้เศรษฐกิจในจังหวัดดีขึ้น ข. ทำให้ผู้คนมีการแข่งขันที่สูงขึ้น ค. ทำให้ผู้คนวุ่นวายมากขึ้น ง. ทำให้เกิดชุมชนแอดเด็มมากขึ้น</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; margin-top: 10px;"> <p>เพื่อนร่วมชาติที่รัก ในอีกไม่กี่วันข้างหน้า ข้าพเจ้า ก็จะได้วางมือจากหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานแห่งนี้ เพื่อที่จะ กลับไปสู่ฐานะซึ่งระบบประชาธิปไตยถือว่ามีความสำคัญ เหนือกว่าตำแหน่งประธานาธิบดี นั่นคือตำแหน่งประชาชน</p> </div> <p>32. “ข้าพเจ้า” จากบทความข้างต้นหมายถึงใคร</p> <p>ก. ประชาชน ข. เจ้าหน้าที่ ค. พระสงฆ์ ง. ประธานาธิบดี</p> <p>33. หน้าที่ของผู้กล่าวจากข้อความข้างต้น คือ ข้อใด</p> <p>ก. เล่นสนุก ข. ศึกษาเล่าเรียน ค. ทำงานหารายได้ ง. ปกครองประเทศ</p> <p>34. ประโยชน์ของการปกครองประเทศด้วยระบบอบ ประชาธิปไตย คือ ข้อใด</p> <p>ก. ทำให้ได้سانความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ข. ทำให้เกิดความสงบในบ้านเมือง ค. ทำให้เกิดการสร้างงาน ง. ทำให้เกิดความสุข</p>			

ชุดประสังค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. จับใจความ อย่างมี วิจารณญาณ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p>35. ประชาธิปไตย หมายถึงข้อใด</p> <p>ก. ระบบการปกครองที่ผู้นำเป็นใหญ่ ข. ระบบการปกครองที่รัฐบาลเป็นใหญ่ ค. ระบบการปกครองที่ประชาชนเป็นใหญ่ ง. ระบบการปกครองที่นักการเมืองเป็นใหญ่</p> <p>36. ข้อใดเป็นการปกครองโดยระบบประชาธิปไตย</p> <p>ก. การเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองสูงสุดกำหนดอนาคต ของประเทศ ข. การเปิดโอกาสให้นักการเมืองมีสิทธิออกเสียง ค. การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิออกเสียง ง. การเปิดโอกาสให้เด็กมีสิทธิออกเสียง</p>			
	<p style="text-align: center;">คนสมบูรณ์คืออะไร</p> <p>คนสมบูรณ์เป็นอย่างไร ท่านอาจนึกว่า คน สมบูรณ์ คือ คนอ้วน เพื่อนของท่านอาจนึกว่า คนสมบูรณ์ คือ คนร่าเรwy บางคนอาจนึกว่า คนสมบูรณ์ คือคนไม่พิการ แต่ เบคอน ปรัชญาเมธิชาวดังกฤษ พิจารณาคนผิดไปจากนั้น ท่านว่าคนสมบูรณ์ คือ คนอ่านหนังสือ...การอ่านหนังสือทำให้ คนสมบูรณ์</p>			
	<p>37. หัวข้อของข้อความข้างต้นคืออะไร</p> <p>ก. คนสมบูรณ์คือคนอ้วน ข. คนสมบูรณ์คือคนร่าเรwy ค. คนสมบูรณ์คืออะไร ง. คนสมบูรณ์คือคนไม่พิการ</p> <p>38. นักปรัชญาชื่ออะไร</p> <p>ก. เอกเช่ ข. เบคอน ค. ซอโนยา ง. นีน่า</p>			

ชุดประสังค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. ขับใจความ อย่างมี วิจารณญาณ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p>39. นักปรัชญาเป็นคนชาติใด</p> <p>ก. ฝรั่งเศส ข. เยอรมัน ค. อังกฤษ ง. ฟิลิปปินส์</p> <p>40. คนสมบูรณ์ตามแนวคิดของนักปรัชญาที่อธิบาย</p> <p>ก. คนเล่นกีฬา ข. คนเล่นพนัน ค. คนอ่านหนังสือ ง. คนชอบร้องเพลง</p> <p>เด็กผู้ชายชอบเล่นฟุตบอล การเล่นฟุตบอลเป็นการออกกำลังกายที่ดี และเป็นกีฬาที่ฝึกให้เด็กเล่นเป็นหมู่ ผู้เล่นฟุตบอลจะต้องไม่ทะเลกัน ถ้าเราเล่นฟุตบอลแพ้เราก็ต้องยอมรับและไม่โวยกันว่าใครเส้นไม่ดี เราจึงจะได้เชื่อว่าเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา</p>			
	<p>41. การเล่นฟุตบอลเป็นการฝึกอะไร</p> <p>ก. ความอดทน ข. ความสามัคคี ค. ความยุติธรรม ง. ความเมตตา</p>			
	<p>42. ทำอย่างไรจึงได้เชื่อว่ามีน้ำใจเป็นนักกีฬา</p> <p>ก. แพ้แล้วยอมรับ ข. แพ้แล้วโวยร้องไห้ ค. เตะบอลถูกผู้อื่น ง. แพ้แล้วพาล</p>			

บุคคลประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. จับใจความ อย่างมี วิจารณญาณ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p>43. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายของการเล่นฟุตบอลที่ถูกต้อง</p> <p>ก. เล่นเพื่อออกกำลังกาย ข. เล่นเพื่อเอารางวัล ค. เล่นเพื่อออกกำลังกาย ง. เล่นเพื่อการพนัน</p> <p>44. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการเล่นฟุตบอล</p> <p>ก. ทำให้มีนิสัยแข็งกระด้าง ข. ทำให้ร่างกายแข็งแรง ค. ทำให้รักหมูรักคน ง. ทำให้มีน้ำใจ</p> <p>ปราบศัตรูพีช ยาปราบศัตรูพีช คือยาพิษชนิดหนึ่ง ใช้สาหรับฆ่า หรือทำลายสัตว์และวัชพืช แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ ยาฆ่าแมลงและยาปราบวัชพืชจะประกอบไปด้วยสารเคมี หลายชนิด บ้างก็รวมเอาสารสกัดที่ได้จากพืชรวมอยู่ด้วย เช่น ยาปราบศัตรูพีชบางชนิดสกัดมาจาก สะเดา เป็นต้น แต่โดยมากจะประกอบไปด้วยสารเคมีล้วน ๆ มากกว่า</p>			
	<p>45. ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นคือข้อใด</p> <p>ก. ยาปราบศัตรูพีชประกอบไปด้วยสารเคมี ข. ยาปราบศัตรูพีชคือยาตี ค. ยาปราบศัตรูพีชคือยาบำรุงชนิดหนึ่ง ง. ยาปราบศัตรูพีชคือยาพิษชนิดหนึ่ง ใช้สาหรับ ฆ่าหรือทำลายสัตว์และวัชพืช</p>			
	<p>46. หัวข้อของข้อความข้างต้นคืออะไร</p> <p>ก. ยาพิษ ข. ปราบศัตรูพีช ค. ยาปราบศัตรูพีช ง. ยาที่ใช้ปราบศัตรูพีช</p>			

ชุดประสังค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. ขับใจความ อย่างมี วิจารณญาณ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p>“ทุตสิ่งแวดล้อมไทย” เมืองเมืองอุตสาหกรรม</p> <p>เมื่อสองสัปดาห์ที่ผ่านมา มีโอกาสได้บินลัดฟ้าไปร่วม โครงการ “ทุต ไบ เออร์ เพื่อสิ่งแวดล้อม” ณ ประเทศไทยนี่ โดยทุตเข้าใจว่าคนไทยทั้ง 3 คน ได้เข้าเยี่ยมชมการแยกขยะ ซึ่ง เป็นอีกหนึ่งการเรียนรู้ที่ทุตสิ่งแวดล้อมไทยจะได้ศึกษาขั้นตอน ค่าง ๆ อย่างเป็นระบบ รวมถึงการไปดูการบำบัดน้ำเสียที่มี ระบบการจัดการน้ำเสียของชุมชน และจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้เด็ก ๆ เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเป็นการปลูกฝังความคิด และแนวทางการรักษาสิ่งแวดล้อม</p> <p>52. หัวข้อข่าวนี้ คือ อะไร</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. “ทุตสิ่งแวดล้อมไทย” เมืองเมืองอุตสาหกรรม ข. “ทุตสิ่งแวดล้อมไทย” เมืองเมืองเกษตรกรรม ค. “ทุตสิ่งแวดล้อมไทย” เมืองเมืองหัตถกรรม ง. “ทุตสิ่งแวดล้อมไทย” เมืองเมืองคหกรรม <p>53. ข่าวนี้เป็นข่าวเกี่ยวกับอะไร</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. ข่าวเศรษฐกิจ ข. ข่าวสิ่งแวดล้อม ค. ข่าวการเมือง ง. ข่าวสังคม <p>54. โครงการนี้จัดขึ้นที่ใด</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. ประเทศไทย ข. ประเทศไทย ค. ประเทศไทย ง. ประเทศไทย 			

อุดประسنก์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. จับใจความ อย่างมี วิจารณญาณ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p>55. กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ คือ</p> <p>ก. เยาวชน ข. ผู้ใหญ่ ค. ผู้สูงอายุ ง. ผู้ป่วย</p> <p>56. ข้อคิดของบ่าวนี้ คืออะไร</p> <p>ก. ส่งเสริมให้เยาวชนรักโรงเรียน ข. ส่งเสริมให้เยาวชนรักสิ่งแวดล้อม ค. ส่งเสริมให้เยาวชนรักเมืองอุตสาหกรรม ง. ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุรักเมืองอุตสาหกรรม</p> <p style="border: 1px solid black; padding: 10px;">ประเทศไทยในสมัยก่อนรุนแรงปั่ย่าของเรารียกว่า เมืองสยาม เป็นเมืองที่มีความงดงาม มีความสงบสุข ผู้คน หน้าตาเบิกบาน ในน้ำมีปลาในนามีข้าว ซึ่งคนไทยสมัยใหม่ สมควรถือเอาเป็นแบบอย่าง</p> <p>57. สมัยก่อนเมืองไทยมีชื่อรียกว่าอะไร</p> <p>ก. สยาม ข. บางกอก ค. ไทยแลนด์ ง. ประเทศไทย</p> <p>58. จากข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่าเมืองไทยมีลักษณะ อย่างไร</p> <p>ก. มีความอุดมสมบูรณ์ ข. แตกความสามัคคี ค. แห้งแล้งกันดาร ง. แก่งແย่งชิงดี</p>			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
2. จับใจความ อย่างมี วิจารณญาณ เนื้อเรื่องที่ กำหนดให้ได้	<p>59. ข้อใดคือลักษณะของคนไทยสมัยก่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. ผู้คนเห็นแก่ได้ ข. ผู้คนชอบแก่งแย่ง ก. ผู้คนหน้าตาเบิกบาน ง. ผู้คนสีหน้าเคร่งเครียด <p>60. ข้อความนี้ชักจูงให้คนไทยสมัยใหม่เป็นอย่างไร</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. มีความประทัยรู้จักใช้ ข. สร้างความทันสมัยให้ประเทศชาติ ก. รักพากเพ้อองของตนเอง ง. รักษาความอุดมสมบูรณ์และความสงบสุขของเมืองไทยให้คงอยู่ 			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
 (.....)
 ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ๑
คุณภาพของเครื่องมือ

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

1. ข้อใดอธิบายความหมายของการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ ได้ถูกต้องที่สุด
 - ก. การอ่านภาษาไทย
 - ข. การอ่านออกเสียงดังๆ
 - ค. การอ่านเรื่องที่กำหนดให้
 - ง. การอ่านอย่างพินิจวิเคราะห์โครงสร้าง และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ
2. วิธีการแรกในการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณคือข้อใด
 - ก. การรับรู้ ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน
 - ข. สรุปสาระสำคัญ
 - ค. อ่านจับใจความ
 - ง. แปลคำศัพท์
3. ประโยชน์สูงสุดของการอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณคือข้อใด
 - ก. อ่านออก
 - ข. เข้าใจเนื้อเรื่อง
 - ค. รู้ความหมายของคำศัพท์
 - ง. นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ **คำชี้แจง** ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 4 – 7

นกพิราบสีชมพู

นกพิราบสีชมพู มีลิ่นฐานอยู่บนเกาะมอริตัสในทวีปแอฟริกา อาศัยอยู่ในป่าละเม้าหาดใหญ่ อาหารของพากมันก็คือ ดอกไม้ ผลไม้ และเมล็ดพืชเล็ก ๆ นกพิราบสีชมพุมีจำนวนลดลงเป็นอย่างมาก เนื่องมาจากการล่าของมนุษย์ ปัจจุบันนกพิราบสีชมพุมีอยู่ในป่าประมาณ 25 ตัว และในสวนสัตว์ประมาณ 150 ตัว

4. นักพิรานสีชมพูมีอื่นฐานอยู่ที่ใด
- ทวีปเอเชีย
 - ทวีปยุโรป
 - ทวีปอเมริกา
 - ทวีปแอฟริกา
5. สาเหตุที่ทำให้นักดรามาจำนวนลงคืออะไร
- การเปลี่ยนแปลงของอากาศ
 - ฝืมือมนุษย์
 - อาหารลดลง
 - ภูมิป่าลึกลับ
6. ข้อความข้างต้นกล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ
- แหล่งที่อยู่ของนักพิรานสีชมพู
 - อาหารของนักพิรานสีชมพู
 - จำนวนของนักพิรานสีชมพู
 - ประวัติของนักพิรานสีชมพู
7. จากข้อความข้างต้นเราจะช่วยกันช่วยเหลือนักพิรานได้อย่างไร
- เพิ่มแหล่งอาหารให้กับนักพิรานสีชมพู
 - ช้อนกพิรานสีชมพูมาปล่อย
 - ผสมพันธุ์ให้นักพิรานสีชมพู
 - รณรงค์ให้มนุษย์ร่วมกันอนุรักษ์และห้ามล่าม้าน้ำนักพิรานสีชมพู

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 8 – 12

คนหาปลากับนายพران

วันหนึ่งคนหาปลาเดินสวนกับนายพرانกลางป่าและเห็นว่านายพرانมีเนื้อสัตว์มากmany จึงถามว่า “ท่านพرانป่า ข้าขออาปลาแลกกับเนื้อสัตว์บ้างได้หรือไม่” นายพرانเห็นคนหาปลาเดินมีปลาหลายตัวก็คิดอยากรองกินเนื้อปลา วันต่อ ๆ มา คนหาปลากับนายพرانก็นัดพบเพื่อแลกเปลี่ยนอาหารกันทุกวัน จนกระทั่งวันหนึ่ง คนหาปลาเกิดอยู่ในว่า “ท่านยังอุดຍາกจะแลกเนื้อกับปลาอยู่หรือไม่” นายพرانก็ตอบว่า ตนเริ่มเบื่อปลาและอยากกินเนื้อดังเดิมแล้ว ทั้งสองจึงตกใจเลิกแลกเปลี่ยนอาหาร กันอีกต่อไป

8. เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน
- ในบ้าน
 - ในสวน
 - กลางป่า
 - กลางบ้าน
9. ทำไม่นายพรานจึงคิดอยากรอแลกเปลี่ยนอาหารกับคนหาปลา
- เพราะคิดอยากลอง
 - เพราะคิดอยากร้าวหาย
 - เพราะคิดอยากกลั่นแกล้ง
 - เพราะคิดอยากรื่อมความสัมพันธ์อันดีงาม
10. นายพรานใช้อะไรแลกกับปลา
- เนื้อสัตว์
 - กุ้ง
 - ปู
 - หอย
11. ทำไม่คนหาปลาภักดีนายพรานจึงยกเลิกการแลกเปลี่ยนอาหาร
- เพราะไม่มีอาหารให้แลกเปลี่ยน
 - เพราะนายพรานไม่อยากกินอาหาร
 - เพราะนายพรานเริ่มเบื่ออาหาร
 - เพราะอาหารเริ่มน่าเสีย
12. ข้อคิดที่ได้รับจากข้อความข้างต้นคืออะไร
- ความเอื้อเพื่อเพื่อแผ่
 - ความอิจฉาริษยา
 - ความเห็นแก่ตัว
 - ความโลภ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 13 – 18

คนไทยทุกคน มีหน้าที่จะต้องช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย ทรัพยากร
สถานบันและเอกสารทุกอย่างที่แสดงความเป็นไทย เพื่อให้ชาติไทยคงอยู่ตลอดไป
สถานบันหลัก หรือสถานบันสำคัญที่เราต้องการพัฒนาและรักภักดีคือ ชาติ ศาสนาและ
พระมหากษัตริย์ เพราะสถานบันทั้งสามนี้ เป็นสถานบันที่แสดงถึงความมั่นคงของ
ประเทศชาติ

13. ข้อความข้างต้นกล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ

- | | |
|-------------|------------|
| ก. อาหารไทย | ข. ชาวไทย |
| ค. บ้านไทย | ง. ชาติไทย |

14. หน้าที่ของชาวไทยที่สำคัญที่สุดคืออะไร

- ก. ทำอาหารไทยให้อร่อย
- ข. รักษาความเป็นชาติไทย
- ค. พูดภาษาไทยให้ถูกต้อง
- ง. เรียนภาษาไทยให้ถูกต้อง

15. สถานบันที่สำคัญต่อความมั่นคงของชาติไทยคือสถานบันใด

- ก. วัด
- ข. บ้าน
- ค. โรงเรียน
- ง. พระมหากษัตริย์ไทย

16. ข้อใดคือเอกสารที่แสดงถึงความเป็นคนไทย

- ก. ภาษา
- ข. อาหาร
- ค. ของใช้
- ง. เครื่องแต่งกาย

17. ข้อใดคือหน้าที่สำคัญที่สุดของคนไทย

- ก. รักษาความเป็นไทย
- ข. ทำอาหารไทย
- ค. พูดภาษาไทย
- ง. เรียนภาษาไทย

18. ข้อคิดที่ได้รับจากบทความเข้าใจต้นที่อ่อนไหว

- ก. คนไทยควรสามัคคีกัน
- ข. คนไทยควรช่วยกันสืบทอดอาหารไทย
- ค. คนไทยควรช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อมดินไทย
- ง. คนไทยควรมีน้ำใจเอื้อเพื่อเพื่อเชื่อกันและกัน

คำแนะนำ ให้นักเรียนอ่านข้อความค่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 19 – 21

ในครอบครัวของคนไทยนั้น เราنبถือและเคารพกันตามวัฒนธรรม
เด็กต้องการพูดให้ญี่ เมื่อเดินผ่านหน้าผู้ใหญ่จะต้องก้มเหลงเล็กน้อย
ไม่พูดข้ามหน้า ข้ามหัวผู้ใหญ่ ไม่โยนของผ่านหน้าผู้อื่น ถ้าเราทำได้ เช่นนี้
เราจะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีมารยาทด้วยความ

19. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด

- ก. การเดิน
- ข. มารยาท
- ค. การไหว้
- ง. การนั่ง

20. ข้อใดคือการทักษะของคนไทย

- ก. การจับมือ
- ข. การหอมแก้ม
- ค. การไหว้
- ง. การแตะไฟล์

21. ข้อใดกล่าวไว้ไม่ถูกต้อง

- ก. เด็กต้องการพูดให้ญี่
- ข. ผู้ใหญ่ต้องตามใจเด็ก
- ค. เด็กเดินผ่านผู้ใหญ่ต้องก้มเหลงเล็กน้อย
- ง. ผู้ใหญ่ต้องเมตตาเด็ก

22. ผู้มีภาระทางด้านเป็นอย่างไร

- ก. ให้ความเคารพตามวัยุติ
- ข. ให้ความเคารพตามใจตนเอง
- ค. ให้ความเคารพตามแต่ละโอกาส
- ง. ให้ความเคารพเฉพาะบุคคลที่รัก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 23 – 25

ในกิจกรรมที่มนุษย์ต้องกระทำ การฟังเป็นกิจกรรมที่คนทั่วโลกมาจากการหายใจเท่านั้น การฟังมีความสำคัญต่อความสำเร็จในชีวิตส่วนตัว อาชีพ สังคม และครอบครัว ถ้าคนทำงาน ได้เรียนรู้ถึงการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพด้วย

23. การฟังมีความสำคัญอย่างไร

- ก. ส่งผลให้คนรักโกร
- ข. ส่งผลต่อความสำเร็จ
- ค. ส่งผลให้คนนับถือ
- ง. ส่งผลให้คนยกย่อง

24. ใครเป็นผู้ฟังที่ดี

- ก. นรินทร์เก็บรายละเอียดจากเรื่องที่ฟัง
- ข. นิตา กินขันนขณะที่ฟัง
- ค. นานาแอบฟังผู้ใหญ่
- ง. นิดหน่อยเอาเรื่องที่ฟังไปป้ายความต่อเพื่อความสมจริง

25. ถ้าคนทำงาน ได้เรียนรู้การฟังอย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผลอย่างไร

- ก. ส่งผลให้เรียนดี
- ข. ส่งผลให้มีคนยอมรับ
- ค. ส่งผลให้มีคนนับถือ
- ง. ส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 26 – 31

หนองคายเปิดหมู่บ้านໂອທອປ່ເພື່ອກາຍຫ່ອງເຖິງ

ກາຍຫ່ອງເຖິງຂອງຈັງວັດ ເປັນອີກດ້ານໜຶ່ງທີ່ຈັງວັດໜອງຄາຍໃຫ້
ຄວາມສໍາຄັນ ເນື່ອຈາກເປັນຈັງວັດທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສັນໃຈຈາກນັກທ່ອງເຖິງໃນ
ລຳດັບຕິດຕາມ ຊັ້ນຈາກການຕິດຕາມແລະປະເມີນຜລແດ້ວພນວ່າ ຍັງມີນັກທ່ອງເຖິງ
ສ່ວນໜຶ່ງຍັງໄມ່ພັກແລະໃຊ້ຈ່າຍໃນຈັງວັດໜອງຄາຍເທົ່າທີ່ກວຣ ອາຈເປັນເພົ່າ
ຍັງໄມ່ໄດ້ເຕີຍຄວາມພຽມຫຼອງພັດນາໝູ່ນັ້ນເພື່ອຮອງຮັບກາຍຫ່ອງເຖິງ

26. ທົວໜ້າຂ່າວນີ້ ຄື້ອ ອະໄຮ

- ກ. ມີກາຍເຕີຍຮັບກາຍຫ່ອງເຖິງ
- ຂ. ມີກາຍເປັນມູນຄົງໂອທອປ່
- ຄ. ມີກາຍເປັດສະຕານທີ່ທ່ອງເຖິງ
- ງ. ມີກາຍເປັນມູນຄົງໂອທອປ່ເພື່ອກາຍຫ່ອງເຖິງ

27. ບ້າວໜ້າງຕົນເກື່ອງຂ້ອງກັບຂ້ອງໄດ

- ກ. ກາຍຫ່ອງເຖິງ
- ຂ. ກາຍສຶກຍາ
- ຄ. ກາຍກືພາ
- ງ. ກາຍຄມນາຄມ

28. ບ້າວໜ້າງຕົນເກື່ອງຂ້ອງກັບຈັງວັດໄດ

- ກ. ມີກາຍນັ້ນ
- ຂ. ມີກາຍ
- ຄ. ອຸດຮານີ
- ງ. ເລຍ

29. ທຳໄມ້ຈັງວັດໜອງຄາຍຈຶ່ງໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບກາຍຫ່ອງເຖິງ

- ກ. ເພື່ານັກທ່ອງເຖິງທີ່ໃຫ້ເກີດກົງກົດ
- ຂ. ເພື່ານັກທ່ອງເຖິງທີ່ໃຫ້ກົນຮູ້ຈັກຈັງວັດໜອງຄາຍ
- ຄ. ເພື່ານັກທ່ອງເຖິງທີ່ໃຫ້ກົນໃນຈັງວັດໜອງຄາຍຮັກໄກຮ່າກົນ
- ງ. ເພື່າຈັງວັດໜອງຄາຍໄດ້ຮັບຄວາມສັນໃຈຈາກນັກທ່ອງເຖິງໃນລຳດັບຕິດຕາມ

30. เหตุใดจึงต้องเตรียมความพร้อมและพัฒนาหมู่บ้านให้ก่อไป

- ก. เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวพักและใช้จ่ายในจังหวัด
- ข. เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ
- ค. เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนุกสนาน
- ง. เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีสุขภาพดี

31. ประโยชน์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัด คือ อะไร

- ก. ทำให้เศรษฐกิจในจังหวัดดีขึ้น
- ข. ทำให้ผู้คนมีการเปลี่ยนแปลงที่สูงขึ้น
- ค. ทำให้ผู้คนรุ่นวัยมากขึ้น
- ง. ทำให้เกิดชุมชนแออัดมากขึ้น

คำอธิบาย ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ และตอบคำถาม ข้อ 32 – 36

เพื่อนร่วมชาติที่รัก ในอิกิไม่กี่วันข้างหน้า ข้าพเจ้าก็จะได้วางมือจาก
หน้าที่รับผิดชอบในท่านี่บ่นแห่งนี้ เพื่อที่จะกลับไปสู่สุนานะซึ่งระบบ
ประชาธิปไตยถือว่ามีความสำคัญเหนือกว่าคำแห่งประธานาธิบดี
นั่นคือคำแห่งประชาชน

32. “ข้าพเจ้า” จากบทความข้างต้นหมายถึง ใคร

- | | |
|------------|-----------------|
| ก. ประชาชน | ข. เจ้าหน้าที่ |
| ค. พระสงฆ์ | ง. ประธานาธิบดี |

33. หน้าที่ของผู้กล่าวจากข้อความข้างต้น คือ ข้อใด

- ก. เล่นสนุก
- ข. ศึกษาเล่าเรียน
- ค. ทำงานหารายได้
- ง. ปกครองประเทศ

34. ประโยชน์ของการปกครองประเทศคือระบบของประชาธิปไตย คือ ข้อใด

- ก. ทำให้ได้สานความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล
- ข. ทำให้เกิดความสงบในบ้านเมือง
- ค. ทำให้เกิดการสร้างงาน
- ง. ทำให้เกิดความสุข

35. ประชาธิปไตย หมายถึงข้อใด

- ก. ระบบการปกครองที่ผู้นำเป็นใหญ่
- ข. ระบบการปกครองที่รัฐบาลเป็นใหญ่
- ค. ระบบการปกครองที่ประชาชนเป็นใหญ่
- ง. ระบบการปกครองที่นักการเมืองเป็นใหญ่

36. ข้อใดเป็นการปกครองโดยระบบประชาธิปไตย

- ก. การเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองสูงสุดกำหนดอนาคตของประเทศ
- ข. การเปิดโอกาสให้นักการเมืองมีสิทธิออกเสียง
- ค. การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิออกเสียง
- ง. การเปิดโอกาสให้เด็กมีสิทธิออกเสียง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 37 – 40

คนสมบูรณ์คืออะไร

คนสมบูรณ์เป็นอย่างไร ท่านอาจบอกว่า คนสมบูรณ์ คือ คนอ้วน เพื่อนของท่านอาจบอกว่า คนสมบูรณ์ คือ คนร่าเริง บางคนอาจบอกว่า คนสมบูรณ์ คือคนไม่พิการ แต่เบคอน ปรัชญาเมืองชาวอังกฤษ พิจารณาคน ผิดไปจากนั้น ท่านว่าคนสมบูรณ์ คือ คนอ้วนหนังสือ...การอ่านหนังสือทำให้ คนสมบูรณ์

37. หัวข้อของข้อความข้างต้นคืออะไร

- ก. คนสมบูรณ์คือคนอ้วน
- ข. คนสมบูรณ์คือคนร่าเริง
- ค. คนสมบูรณ์คืออะไร
- ง. คนสมบูรณ์คือคนไม่พิการ

38. นักปรัชญาชื่ออะไร

- ก. เอลเซ่
- ข. เบคอน
- ค. ชอนยา
- ง. นีน่า

39. นักปรัชญาเป็นคนชาติใด

- ก. ฝรั่งเศส
- ข. เยอรมัน
- ค. อังกฤษ
- ง. ฟิลิปปินส์

40. คนสมบูรณ์ตามแนวคิดของนักปรัชญาคือข้อใด

- ก. คนเล่นกีฬา
- ข. คนเล่นพนัน
- ค. คนอ่านหนังสือ
- ง. คนชอบร้องเพลง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 41 – 44

เด็กผู้ชายชอบเล่นฟุตบอล การเล่นฟุตบอลเป็นการออกกำลังกายที่ดี และเป็นกีฬาที่ฝึกให้เด็กเล่นเป็นหมู่ ผู้เล่นฟุตบอลจะต้องไม่ทะเลกัน ถ้าเราเล่นฟุตบอลแพ้เราจะต้องยอมรับ และไม่โกรธกันว่าใครเล่นไม่ดี เราจะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา

41. การเล่นฟุตบอลเป็นการฝึกอะไร

- ก. ความอดทน
- ข. ความสามารถ
- ค. ความยุติธรรม
- ง. ความเมตตา

42. ทำอย่างไรจึงได้ชื่อว่ามีน้ำใจเป็นนักกีฬา

- ก. แพ้แล้วยอมรับ
- ข. แพ้แล้วโกรธผู้อื่น
- ค. เตะบอลถูกผู้อื่น
- ง. แพ้แล้วพาต

43. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายของการเล่นฟุตบอลที่ถูกต้อง

- ก. เล่นเพื่อความผูกพัน
- ข. เล่นเพื่อหารางวัล
- ค. เล่นเพื่อออกกำลังกาย
- ง. เล่นเพื่อการพนัน

44. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการเล่นฟุตบอล

- ก. ทำให้นินสัยแข็งกระด้าง
- ข. ทำให้ร่างกายแข็งแรง
- ค. ทำให้รักหมูรักคน
- ง. ทำให้มีน้ำใจ

คำอธิบาย ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 45 – 51

ปราบศัตรูพีช

ยาปราบศัตรูพีช คือยาพิษชนิดหนึ่ง ใช้สาหรับฆ่าหรือทำลายสัตว์ และวัชพีช แบ่งออกเป็นสองประเภทคือ ยาฆ่าแมลงและยาปราบวัชพีช จะประกอบไปด้วยสารเคมีทั้งชนิด บังคับรวมเอาสารสกัดที่ได้จากพืช รวมอยู่ด้วย เช่น ยาปราบศัตรูพีชบางชนิดสกัดมาจาก สะเดา เป็นต้น แต่โดยมากจะประกอบไปด้วยสารเคมีล้วน มากกว่า

45. ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นคือข้อใด

- ก. ยาปราบศัตรูพีชประกอบไปด้วยสารเคมี
- ข. ยาปราบศัตรูพีชคือยาดี
- ค. ยาปราบศัตรูพีชคือยาบำรุงชนิดหนึ่ง
- ง. ยาปราบศัตรูพีชคือยาพิษชนิดหนึ่ง ใช้สาหรับฆ่าหรือทำลายสัตว์และวัชพีช

46. หัวข้อของข้อความข้างต้นคืออะไร

- ก. ยาพิษ
- ข. ปราบศัตรูพีช
- ค. ยาปราบศัตรูพีช
- ง. ยาที่ใช้ปราบศัตรูพีช

47. ประสบการณ์และภูมิหลังเรื่องใดที่จะช่วยให้นักเรียนอ่านข้อความข้างต้นได้เข้าใจยิ่งขึ้น

- ก. ความรู้ด้านการเรียน
- ข. ความรู้ด้านการกีฬา
- ค. ความรู้ด้านการเกษตร
- ง. ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์

48. จากข้อความข้างต้น เราสามารถนำพืชชนิดใดมาสกัดเป็นยาปราบศัตรูพืช

- ก. หญ้า
- ข. ชะอม
- ค. สะเดา
- ง. กล้วย

49. ทำไมจึงต้องใช้ยาปราบศัตรูพืชที่สกัดจากพืช

- ก. ทาง่าย
- ข. ผลิตง่าย
- ค. ใช้ง่าย
- ง. มีอันตรายน้อยกว่าสารเคมี

50. ข้อความข้างต้นเน้นเรื่องใดเป็นสำคัญ

- ก. การขายยาปราบศัตรูพืช
- ข. การซื้อยาปราบศัตรูพืช
- ค. การผลิตยาปราบศัตรูพืช
- ง. การทำลายยาปราบศัตรูพืช

51. ข้อใดควรเป็นการสรุปให้ความสำคัญทั้งหมดของข้อความข้างต้น

- ก. ยาปราบศัตรูพืชจากสารเคมีเป็นอันตราย
- ข. ควรหันมาผลิตยาปราบศัตรูพืชจากพืช
- ค. ปราบศัตรูพืชเป็นอันตรายมาก
- ง. ยาปราบศัตรูพืชมีพิษมากiya

คำวิจารณ์ ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 52 – 56

“ทุตสิ่งแวดล้อมไทย” เมืองเมืองอุดสาหกรรม

เมื่อสองสัปดาห์ที่ผ่านมา มีโอกาสได้บินลัดฟ้าไปร่วมโครงการ “ทุต ไบเออร์ เพื่อสิ่งแวดล้อม” ณ ประเทศไทย โดยทุตเยาวชนไทยทั้ง 3 คน ได้เข้าเยี่ยมชมการแยกขยะ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งการเรียนรู้ที่ทุตสิ่งแวดล้อมไทย จะได้ศึกษาขั้นตอนต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ รวมถึงการไปดูการบำบัดน้ำเสียที่มีระบบการจัดการน้ำเสียของชุมชน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เด็ก ๆ เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเป็นการปลูกฝังความคิดและแนวทางการรักษาสิ่งแวดล้อม

52. หัวข้อข้างนี้ คืออะไร

- ก. “กฎสิ่งแวดล้อมไทย” เยื่องเมืองอุตสาหกรรม
- ข. “กฎสิ่งแวดล้อมไทย” เยื่องเมืองเกษตรกรรม
- ค. “กฎสิ่งแวดล้อมไทย” เยื่องเมืองหัตถกรรม
- ง. “กฎสิ่งแวดล้อมไทย” เยื่องเมืองคหกรรม

53. ข่าวนี้เป็นข่าวเกี่ยวกับอะไร

- ก. ข่าวเศรษฐกิจ
- ข. ข่าวสิ่งแวดล้อม
- ค. ข่าวการเมือง
- ง. ข่าวสังคม

54. โครงการนี้จัดขึ้นที่ใด

- ก. ประเทศไทย
- ข. ประเทศฝรั่งเศส
- ค. ประเทศเยอรมนี
- ง. ประเทศอิตาลี

55. กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ คือใคร

- ก. เยาวชน
- ข. ผู้ใหญ่
- ค. ผู้สูงอายุ
- ง. ผู้ป่วย

56. ข้อคิดของข่าวนี้ คืออะไร

- ก. ส่งเสริมให้เยาวชนรักโรงเรียน
- ข. ส่งเสริมให้เยาวชนรักสิ่งแวดล้อม
- ค. ส่งเสริมให้เยาวชนรักเมืองอุตสาหกรรม
- ง. ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุรักเมืองอุตสาหกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 57 – 60

ประเทศไทยในสมัยก่อนรุน្តีย่างของเรารีกว่า เมืองสยาม
 เป็นเมืองที่มีความงดงาม มีความสงบสุข ผู้คนหน้าตาเบิกบาน
 ในน้ำมีปลาในนามีข้าว ซึ่งคนไทยสมัยใหม่สมควรถือเอาเป็นแบบอย่าง

57. สมัยก่อนเมืองไทยมีชื่อเรียกว่าอะไร

- ก. สยาม
- ข. บางกอก
- ค. ไทยแลนด์
- ง. ประเทศไทย

58. จากข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่าเมืองไทยมีลักษณะอย่างไร

- ก. มีความอุดมสมบูรณ์
- ข. แตกความสามัคคี
- ค. แห่งแสงกันดาร
- ง. แกร่งเย่งชิงดี

59. ข้อใดคือลักษณะของคนไทยสมัยก่อน

- ก. ผู้คนเห็นแก่ได้
- ข. ผู้คนชอบแก่งแข่ง
- ค. ผู้คนหน้าตาเบิกบาน
- ง. ผู้คนสีหน้าเคร่งเครียด

60. ข้อความนี้ซึ่กุจังให้คนไทยสมัยใหม่เป็นอย่างไร

- ก. มีความประทัยด้วยจักใช้
- ข. สร้างความทันสมัยให้ประเทศชาติ
- ค. รักพวงพ้องของตนเอง
- ง. รักษาความอุดมสมบูรณ์และความสงบสุขของเมืองไทยให้คงอยู่

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	ว่าที่ ร.ต.วัชรินทร์ เรืองสุขสุด
วัน/เดือน/ปีเกิด	13 มกราคม 2531
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	90 หมู่ 1 ตำบลขาดินเหนือ อำเภอป่าบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ 31180
ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน	ครุผู้ช่วย
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านว่านเขื่อนค้อวิทยา ตำบลโโคกสะอาด อำเภอคำป่ายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ 31130

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2543 ระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนบ้านหลัก ตำบลขาดินเหนือ อำเภอป่าบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
- พ.ศ. 2550 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ตำบลโนนเจริญ อำเภอป่าบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
- พ.ศ. 2553 ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ศิลปศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
- พ.ศ. 2560 สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู จากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
- พ.ศ. 2561 สำเร็จการศึกษา ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์